

ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอก
ระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

โดย
นางสาวฉันทรัตน์ เสริมเสนาพร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษาดลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์ แผน ก แบบ ก 2

ภาควิชาการศึกษาดลอดชีวิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์
การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาดลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์ แผน ก แบบ ก 2
ภาควิชาการศึกษาดลอดชีวิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

MYANMAR STUDENTS' NEEDS FOR THE 21ST CENTURY SKILLS
DEVELOPMENT, SAMUT SAKHON PROVINCIAL OFFICE OF THE NON-FORMAL
AND INFORMAL EDUCATION

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (LIFELONG EDUCATION AND HUMAN DEVELOPMENT)

Department of LIFELONG EDUCATION

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2020

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ
 นักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและ
 การศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร
 โดย ันยรัตน์ เสริมเสนาพร
 สาขาวิชา การศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์ แผน ก แบบ ก 2
 อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. พีรเทพ รุ่งคุณากร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรพล มหาพันธ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
 (อาจารย์ ดร.พีรเทพ รุ่งคุณากร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
 (อาจารย์ ดร.ธีระพงศ์ บุศรากุล)

60251202 : การศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์ แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้, การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21, ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21, ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียน, ความต้องการ

นางสาว ธันยรัตน์ เสริมเสนาพร: ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. พิรเทพ รุ่งคุณากร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร 2) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาแรงงานเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษา ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาเมียนมาร์ที่ลงทะเบียนเรียนใน ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ภาคการศึกษา 2/2562 จำนวน 69 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยต่อยอดโดยปรับจากแบบสอบถามของ อาจารย์ ดร. พิรเทพ รุ่งคุณากร ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC) เท่ากับ 06.00-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และใช้ค่าสถิติ T-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่า 1) ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้นมีความต้องการในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.96$) โดยจำแนกเป็นด้านที่มีความต้องการมากเป็นอันดับแรกได้แก่ ด้านการประยุกต์ใช้การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ($\mu=4.11$) อันดับต่อมา คือ การคิด ($\mu=4.03$) ด้านการอ่าน ($\mu=3.99$) การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ($\mu=3.98$) การรู้เท่าทันสื่อ ($\mu=3.96$) การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและการพัฒนาตนเอง ($\mu=3.95$) การเรียนเพื่อรู้ ($\mu=3.95$) การสื่อสารและความร่วมมือ ($\mu=3.95$) ด้านการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง ($\mu=3.93$) การเขียน ($\mu=3.92$) ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ($\mu=3.90$) และคณิตศาสตร์ ($\mu=3.90$) ตามลำดับ 2) ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับชั้นที่ศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 3) ลำดับค่าคะแนนระดับมากทุกกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพื้นฐานทางการศึกษา 3.98 กลุ่มสังคมสมัยใหม่ 3.95 และกลุ่มชีวิตประจำวัน 3.95 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

60251202 : Major (LIFELONG EDUCATION AND HUMAN DEVELOPMENT)

MISS THANYARAT SOEMSENAPOORN : MYANMAR STUDENTS' NEEDS FOR THE 21ST CENTURY SKILLS DEVELOPMENT, SAMUT SAKHON PROVINCIAL OFFICE OF THE NON-FORMAL AND INFORMAL EDUCATION THESIS ADVISOR : DR. BHEERADHEV RUNGKHUNAKORN

The objective of This research is 1) To study the needs of learning skills development in the 21st century of Myanmar students. Center for non-formal education and informal education in Samut Sakhon Province. 2) To compare the needs of learning skills development in the 21st century among Myanmar labor students at center for non-formal education and informal education in Samut Sakhon Province by gender, age range and level of education. The sample group was Myanmar students enrolled in center for non-formal education and informal education in Samut Sakhon province, semester 2/2019, total 69 people. The statically tools used in this research was the Questionnaires that the researcher extended by modifying the questionnaire of Dr. Peerathep Rungkunakorn, the index of consistency between the question and the objective (Index of item objective congruence: IOC) is 0.60-1.00 and the confidence is 0.89. The statically analysis values were used to find the frequency, Percentage, the mean (μ) and standard deviation (σ) and the statistics of T-test and F-test. The results of the study found that 1) The needs of Myanmar students about develop learning skills in the 21st century are in all areas at a high level ($\mu = 3.96$), with the first being classified as The application of reading, writing and mathematics ($\mu = 4.11$), followed by thinking ($\mu = 4.03$), reading ($\mu = 3.99$), learning for living with others ($\mu = 3.98$.) Media literacy ($\mu = 3.96$) Self-learning and self-development ($\mu = 3.95$) Learning for learning ($\mu = 3.95$) Communication and cooperation ($\mu = 3.95$) Learning for practical ($\mu = 3.93$) Write ($\mu = 3.92$), cultural understanding ($\mu = 3.90$), and math ($\mu = 3.90$), respectively. 2) The need of develop learning skills, 21st century learning skills among Myanmar students, classified by sex, age, and grade level studied were statistically significant at 0.05 3).The result were high level in groups as educational 3.98, modern social group 3.95 and daily life group 3.95 were statistically significant at 0.05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา เมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ได้ดำเนินการสำเร็จ สมบูรณ์แล้ว ตลอดระยะเวลาในการดำเนินงานของข้าพเจ้านั้น พบว่ามีอุปสรรคมากมายประการ โดยเฉพาะการ เกิดวิกฤตการณ์โรคระบาด COVID 19 ที่ส่งผลให้ข้าพเจ้าไม่สามารถดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ได้จนหลายครั้งรู้สึกท้อ ใจ

ทั้งนี้ในห้วงเวลาที่เกิดความท้อใจนั้นข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือจาก ดร.พิรเทพ รุ่งคุณากร ในฐานะ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้กำลังใจ ตลอดจนแนวทางแก้ปัญหาให้ทุกอย่าง จนสามารถผ่านพ้นไปได้ด้วยดี พร้อมทั้งได้ มอบคำแนะนำในสิ่งที่ควรแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา ผู้ทำการวิจัยจึงขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ประการต่อมาข้าพเจ้าขอขอบคุณ ผศ.ดร.ภัทรพล มหาจันทร์ ผู้จุดประกายให้ข้าพเจ้าทำวิทยานิพนธ์เรื่อง แรงงานต่างด้าวในมิติที่แตกต่างจากความเชื่อเดิมๆของตัวข้าพเจ้าเอง จากที่ความเชื่อเดิมที่แทบจะมองไม่เห็นจุดหมาย ปลายทางจนสามารถอธิบายได้อย่างเข้าใจลึกซึ้งและสามารถส่งต่อสิ่งที่ได้ศึกษาไปสู่ผู้อื่นได้ ตลอดจน ผศ.ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย ที่ท่านได้ให้ความเมตตา สละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษาร่วมในงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าฉบับนี้ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าภารกิจในการดำรงตำแหน่งของท่านในฐานะรองคณบดีฝ่ายวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์นั้น มี ภารกิจมากมายเพียงใด แต่ท่านก็ยินดีที่จะเข้ามาเพื่อช่วยเติมเต็มให้งานมีความสมบูรณ์มากขึ้น อีกทั้งที่ข้าพเจ้าจะไม่ เอ่ยถึงไม่ได้เลย คือ ดร.ธีระพงศ์ บุศราภูล ที่ให้ความกรุณาเป็นอย่างมากในการให้คำแนะนำ ทูมเททั้งร่างกายและ แรงใจในการให้คำแนะนำและช่วยสอนวิธีประมวลผลทางสถิติ และเทคนิคการเขียนบทความวิชาการ จนข้าพเจ้า สามารถฟันฝ่าอุปสรรคของความไม่รู้จนรู้แจ้งได้ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ ดร.นิรุทธ์ วัฒนโณภาส อาจารย์ ดร.พรรณภัทร ปลั่งศรีเจริญสุข อาจารย์ ดร.ชนันภรณ์ อารีกุล อาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ และอาจารย์ ดร.อัญชลี ปสันตา ที่ได้ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือสำหรับการ วิจัยในครั้งนี้

นอกเหนือจากผู้มีที่กล่าวมาข้างต้นแล้วข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา น้ำ พี่สาว น้องชาย ตลอดจนเพื่อนสนิทและตัวของข้าพเจ้าเอง ที่อดทนรอคอยความสำเร็จนี้มาด้วยกัน

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อนพ้องน้องพี่ร่วมรุ่น ร่วมสถาบัน ทุกท่านที่มีส่วนสำคัญในการให้ความ ช่วยเหลือครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วง รวมไปถึงผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน คณะครูเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอกระบบ โรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร และ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตาม อัธยาศัย เขตบางบอน มูลนิธิเยาวชนชนบท ที่ได้ให้เกียรติกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม ผู้ทำการวิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและผู้สนใจต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามงานวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์งานวิจัย.....	4
สมมติฐานงานวิจัย.....	4
ขอบเขตงานวิจัย.....	4
กรอบแนวคิด.....	6
นิยามศัพท์.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. แนวคิดของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.....	10
2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	24
3. แรงงานต่างด้าวในประเทศไทย.....	40
4. การจัดการศึกษานอกระบบสำหรับแรงงานต่างด้าว.....	43
5. ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร.....	45
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
1. การออกแบบการวิจัย.....	56
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	56
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
4. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	59
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	61
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	64
ตอนที่ 1.1 ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาทักษะการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาแรงงานชาวเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 69 คน.....	65
ตอนที่ 1.2 ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและ การศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอข้อค้นพบ ดังต่อไปนี้จำนวน 69 คน.....	83
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	104
รายการอ้างอิง.....	106
ภาคผนวก.....	111
ประวัติผู้เขียน.....	141

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551...	38
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ ของเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม	57
ตารางที่ 3 ภาพรวมความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา เมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร	65
ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการอ่าน ...	67
ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการเขียน..	69
ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์	70
ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้อ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์.....	71
ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการคิด...	73
ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะความเข้าใจทางวัฒนธรรม	75
ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและความร่วมมือ	76
ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการรู้เท่าทันสื่อ	77
ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้เพื่อรู้.....	78
ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติจริง.....	80
ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง.....	81

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายชื่อของความต้องการพัฒนาทักษะด้าน การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น.....	82
ตารางที่ 16 ผลรวมรายด้านของการเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัด สมุทรสาคร	83
ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา เมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนก ตามเพศ	85
ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียน มาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามช่วง อายุ.....	86
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามช่วงอายุ (ต่อ).....	87
ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามช่วงอายุ (ต่อ).....	88
ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	89
ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา (ต่อ).....	90
ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา (ต่อ).....	92

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด 6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นโยบายหลักที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ คือ การส่งเสริมให้พลเมืองและต่างด้าวในประเทศมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่ได้มาตรฐาน โดยรัฐได้กำหนดในยุทธศาสตร์ที่ 1 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) เน้นให้มีการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ผ่านการกำหนดเป้าหมาย การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559) อีกทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ไว้ในมาตราที่ 7 ระบุสาระสำคัญตอนหนึ่งว่า “การศึกษาของชาตินั้นมีหน้าที่ในการส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ให้รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้คนมีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง” ทั้งในการศึกษาในโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย เกิดการพัฒนาตนเองให้มีความเจริญงอกงาม รวมทั้งทำหน้าที่เป็นผู้ที่จะต้องเรียนรู้และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ สร้างองค์ความรู้ใหม่ และสร้างสรรค์สิ่งดีงามและการเรียนรู้ตลอดชีวิตต่อไป สอดคล้องกับการรณรงค์ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อการพัฒนาทุนมนุษย์ (กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ, 2561) ซึ่งทุนมนุษย์ที่กล่าวถึงนี้ ไม่ได้มีเพียงทุนมนุษย์ที่เป็นคนเชื้อชาติหลักในสังคมเท่านั้น ดังเช่นสังคมไทยมีคนหลายเชื้อชาติอยู่รวมกันทั้งแรงงานต่างด้าวที่อพยพมาทำงานอย่างถูกกฎหมายประเทศไทยมีการอพยพเข้ามาของแรงงานต่างด้าวมากขึ้นด้วยหลายสาเหตุตามความจำเป็น ด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิตที่ดีกว่า รวมทั้งเพื่อการศึกษาและการพัฒนาชีวิต โดยที่แรงงานมีความหวังและต้องการได้รับสวัสดิภาพและการบริการทางสังคมที่ดี พร้อมกับระดับค่าจ้างและเงินเดือนที่สูงกว่าในประเทศต้นทางของตน เป็นต้น (สุนี ฉัตราคม 2553)

จากข้อมูลกรมการจัดหางาน (สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว, 2562) ประเทศไทยมีแรงงานต่างด้าวเข้ามาประกอบอาชีพจำนวนกว่า 3,090,825 คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าว 4 สัญชาติ ได้แก่ กัมพูชา เมียนมาร์ลาว และเวียดนาม สำหรับผู้ที่เข้าเมืองถูกกฎหมายและได้รับอนุญาตทำงานตามมาตรา 59 มีจำนวน 2,935,946 คน ประกอบอาชีพใช้แรงงาน กรรมกร และคน

รับใช้ตามบ้านเป็นหลัก รัฐเองต้องมีนโยบายหรือมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวในรูปแบบของการควบคุม การตรวจสอบการเข้าประเทศ การพิสูจน์สัญชาติ การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว นอกจากนี้ยังมีนโยบายในการส่งเสริมด้านการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาตลอดชีวิตอีกด้วย โดยมักจัดให้ผ่านศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยประจำจังหวัด เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ตลอดจนเพิ่มพูนทักษะความรู้และความสามารถที่จำเป็นในการทำงานและการดำเนินชีวิตในประเทศไทย อีกทั้งยังให้ติดตัวเป็นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต่อไป ทั้งในด้านการอ่านออกเขียนได้คิดเลขเป็น ทักษะการคิด ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ความสามารถในการสื่อสารและความร่วมมือ การรู้เท่าทันสื่อ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่ การเรียนเพื่อรู้ การเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นไปตลอดชีวิต (วิจารณ์ พานิช 2551) ประกอบกับในปัจจุบันการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ทุกด้านทุกอย่าง โดยมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงความรู้ความสามารถของมนุษย์ยิ่งๆ ขึ้น โดยการประชุมระหว่างชาติที่จัดโดยองค์การ UNESCO ที่กรุงมอนทรีออล ค.ศ.1986 ได้กำหนดสาระสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนี้ (พีรเทพ รุ่งคุณากร, 2553)

1. มนุษย์แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพราะมนุษย์เราเรียนรู้จากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสังคมทุกขณะ
  2. การเรียนรู้ที่แท้จริงไม่ได้จำกัดแต่เพียงในโรงเรียน แต่ครอบคลุมถึงการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาเกิดได้ตามโอกาสจึงไม่มีวันสิ้นสุด
  3. การเรียนรู้ตลอดชีวิตเปิดโอกาสให้คนทั่วไปได้รับการศึกษา สามารถเลือกเรียนตามรูปแบบที่ตนต้องการ ยืดหยุ่นได้ตามโอกาส ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้จากทุกแห่งตามโอกาสจะอำนวย ฉะนั้น มนุษย์จึงมีโอกาสที่จะพัฒนาชีวิตให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยการเรียนรู้อย่างไม่มียุติจบไปตลอดชีวิต
- ที่ผ่านมารัฐและสำนักงานการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนนอกระบบการศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายพิเศษต่างๆ เช่น เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการ แรงงานไทย และแรงงานต่างด้าวด้วย โดยศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยประจำท้องถิ่นเป็นผู้รับนโยบายไปสู่ปฏิบัติใน 2 รูปแบบ คือ เปิดชั้นเรียนสายสามัญและการจัดโครงการพิเศษเพื่อการพัฒนาต่างๆ จึงนับได้ว่าเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาแรงงานต่างด้าวเหล่านั้นให้มีทักษะความรู้ ความสามารถในการทำงานและแนวทางในการพัฒนาชีวิตในสังคมไทยให้เรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างเข้าใจและยอมรับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของตน รวมทั้งพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 อีกด้วย ดังที่ พีรเทพ รุ่งคุณากร (2553) เน้นว่า การเรียนรู้ต้องอาศัยประสบการณ์ โดยเฉพาะการมีประสบการณ์ตรงและการฝึกหัด ดังนั้น การเรียนรู้ที่มักเกิดขึ้นจากการประสบการณ์และการปฏิบัติเป็นสำคัญ นอกจากนี้

ความรู้ที่เกิดขึ้นมิใช่เพียงตัวความรู้ที่เกิดขึ้นในความคิดและความทรงจำเท่านั้น แต่เป็นความสามารถ และทักษะต่างๆ ที่พัฒนาไปสู่ความชำนาญได้ และมีทั้งความเข้าใจ ทักษะคิด มุมมอง โลกทัศน์ และ อารมณ์ความรู้สึกรวมอยู่ในการเรียนรู้ด้วยเสมอ ทั้งในกระบวนการและผล ซึ่งความรู้ใน ความหมายนี้มักเป็นสิ่งที่บุคคลสร้างจากการให้ความหมายกับประสบการณ์ของตนเองและปรับสภาพ ให้เป็นโครงสร้างการเรียนรู้ของตน หรือไม่ก็ค้นพบจากประสบการณ์และการฝึกฝนของตัวเอง เรื่อยมา บุคคลอาจจะสร้างความรู้จากประสบการณ์ตรงที่ได้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองหรือจาก การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ความรู้และการเรียนรู้ของบุคคลจึงไม่ใช่สิ่งที่อยู่ภายนอกตัวบุคคล แต่ เป็นกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่งและสามารถนำมาใช้ทำงานและดำเนินชีวิต หรือเป็นปัจจัยในการพัฒนา ตนตลอดชีวิต กล่าวได้ว่า การเรียนรู้สัมพันธ์กับชีวิตและเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต การเรียนรู้ที่ดีจึงมุ่งพัฒนาบุคคลที่เกิดขึ้นเป็นปกติวิสัยในชีวิตประจำวันของทุกคน ทุกเวลา ทุก สถานะที่

อย่างไรก็ตามในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานต่างด้าวของศูนย์ส่งเสริมการศึกษา นอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงความต้องการในกาพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของรักเรียนไรกลุ่มแรงงานต่างด้าว เพื่อให้การพัฒนาบังเกิดผล โดย ปัจจุบันมีแรงงานต่างด้าวลงทะเบียนเรียนเป็นนักศึกษาที่ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยในสายสามัญทั่วประเทศ ซึ่งจังหวัดสมุทรสาครนั้นเป็นพื้นที่ที่มีแรงงานต่างด้าว ถูกกฎหมายทำงานอยู่มากที่สุดในประเทศ (สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว, 2562) ที่ผ่านมายังไม่มีผู้ใด ทำการศึกษาวิจัยหรือดำเนินการสำรวจความต้องการในการเรียนรู้ของแรงงานต่างด้าวอย่างจริงจัง ผู้วิจัยฐานะเป็นนักศึกษาในระดับชั้นมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์จึงมี ความสนใจศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ในภาคการศึกษาที่ 2/2562 มีจำนวนผู้ลงทะเบียน รวม 69 คน จำแนกเป็นเรียนในระดับประถมศึกษา จำนวน 42 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 14 คน และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 13 คน ซึ่ง ทั้งหมดเป็นแรงงานเมียนมาร์ด้วยที่มาและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยมีคำถามในการวิจัยดังต่อไปนี้.

คำถามงานวิจัย

1. ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชาวเมียนมาร์ศูนย์ การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาครมีอะไรบ้าง
2. ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชาวเมียนมาร์ศูนย์ การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาครเมื่อจำแนกตาม เพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษาแล้วมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์ การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียน มาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาครจำแนก ตามเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษา

สมมติฐานงานวิจัย

1. ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ที่เป็นแรงงานชาว เมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อจำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษามีความแตกต่างกัน

ขอบเขตงานวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหาของงานวิจัย
  - 1) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 รวม 12 ทักษะอันประกอบด้วย
    - กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา 4 ทักษะ ได้แก่ การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และการประยุกต์ใช้การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์
    - กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ 4 ทักษะ ได้แก่ การคิด ความเข้าใจทาง วัฒนธรรม การสื่อสารและความร่วมมือ และด้านการรู้เท่าทันสื่อ
    - กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน 4 ทักษะ ได้แก่ การเรียนรู้ การ เรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้เพื่อการอยู่ ร่วมกันกับผู้อื่น
  - 2) แนวคิดการศึกษานอกระบบโรงเรียน
  - 3) แรงงานต่างด้าว

- ที่มาของผู้ไม่มีสัญชาติไทยในประเทศไทย

2. ขอบเขตประชากร ได้แก่

- นักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร แบ่งเป็น ระดับประถมศึกษาจำนวน 42คน ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 14คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 13คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

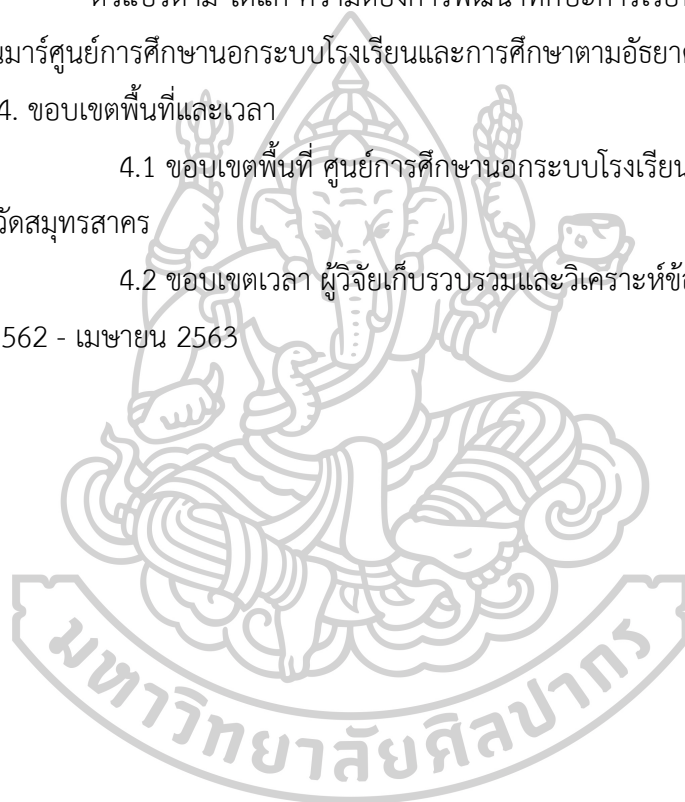
- ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษา

- ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

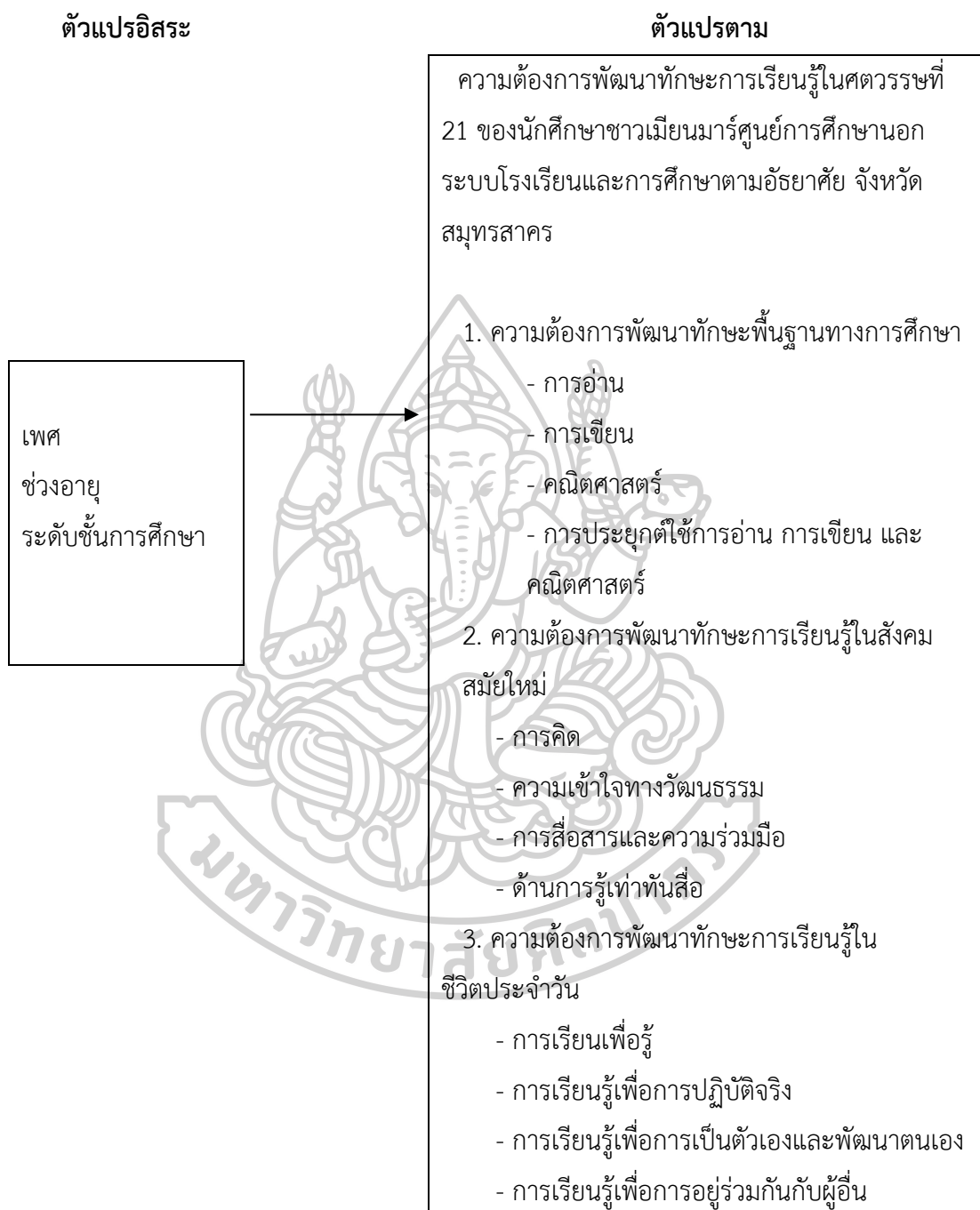
4. ขอบเขตพื้นที่และเวลา

4.1 ขอบเขตพื้นที่ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

4.2 ขอบเขตเวลา ผู้วิจัยเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2562 - เมษายน 2563

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

นิยามศัพท์

1. ความต้องการพัฒนา หมายถึง ระดับความสนใจหรือความตั้งใจของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองในพฤติกรรมการเรียนรู้ต่างๆ รวมทั้งการได้รับโอกาสการสนับสนุน และสิ่งสนับสนุนจากผู้อื่น อันนำไปสู่ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ความต้องการพัฒนานี้สามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถามความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ทางการศึกษาตลอดชีวิตของอาจารย์ ดร.พีรเทพ รุ่งคุณากร 2562

2. ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนในกรอบแนวคิดทักษะศตวรรษที่ 21 และการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มทักษะได้แก่ 1). กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา ประกอบด้วย การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และการประยุกต์ใช้การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ 2). กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ ประกอบด้วย การคิด ความเข้าใจทางวัฒนธรรม การสื่อสารและความร่วมมือ และการรู้เท่าทันสื่อ 3). กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย การเรียนรู้เพื่อรู้ การเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 การอ่าน หมายถึง ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย – ภาษาอังกฤษรวมทั้งการฝึกอ่านภาษาไทยให้ถูกต้อง ความอยากรู้และเข้าใจความหมายของป้ายข้อความภาษาไทย สัญลักษณ์จราจร ป้ายบอกทางภาษาไทย ป้ายรถสาธารณะ ฉลากผลิตภัณฑ์และยา หนังสือราชการต่างๆ สื่อสิ่งพิมพ์ ออนไลน์ในชีวิตประจำวัน ป้ายเมนูอาหารภาษาไทย ความสนใจในการฝึกจับประเด็นสำคัญหรือสรุปความสื่อภาษาไทยที่อ่าน ความสามารถในการอ่านเนื้อเพลงภาษาไทยที่ชอบฟัง ความสามารถในการเข้าใจหนังสือสัญญาภาษาไทยหรือ ใช้ประโยชน์ได้จริงทั้งในการพูด การฟัง การเขียน และการดำเนินชีวิตประจำวัน อักษรย่อในภาษาไทยได้

2.2 การเขียน หมายถึง ความสนใจที่จะฝึกเขียนประวัติส่วนตัวของตนเองเป็นภาษาไทย เพื่อที่จะใช้สำหรับติดต่อหน่วยงานต่างๆ เช่น ในการทำงานเอกสารและธุรการ การทำงานเขียนภาษาไทยตามคำบอกของผู้อื่น เขียนสรุปความเป็นภาษาไทยจากเรื่องที่ฟัง เขียนพยานุเคราะห์ และเครื่องหมายต่างๆ หรือเพื่อใช้ในโอกาสต่างๆ เช่น การเขียนจดหมายกลางาน หรือเพื่อบอกความต้องการต่างๆได้อย่างถูกต้อง

2.3 คณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์พื้นฐานอาทิ บวกเลขในใจได้เร็วและถูกต้อง ลบเลขได้คล่อง ท่องและใช้สูตรคูณต่างๆ ในการคำนวณได้คล่อง การหารเลขได้เร็วและถูกต้อง การคิดการรับเงินและทอนเงินได้อย่างถูกต้อง การคำนวณและอ่านค่าตัวเลขต่างๆ ในทางสถิติ ความสามารถใช้อุปกรณ์ ชั่ง ตวง วัด ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง การใช้เครื่องคิดเลข

2.4 การประยุกต์ใช้การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสนใจที่จะฝึกหัดและเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งนำความรู้คณิตศาสตร์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงทั้งการออกเสียงพยัญชนะ ตัวเลขและการอ่านค่าคณิตศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสามารถสื่อสารกับคนไทยด้วยภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เพื่อปรับรายได้ให้สูงขึ้น เพื่อเปลี่ยนอาชีพ เพื่อพัฒนางานที่นักศึกษาทำอยู่ให้ดีขึ้นพร้อมกับฝึกมารยาทในการสื่อสารกับคนไทย เช่น การขอโทษและขอขอบคุณ

2.5 การคิด หมายถึง ความอยากที่จะพัฒนาตนเองให้สามารถฝึกภาคคิดในสถานการณ์ต่างๆ เช่น วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องตามจริง ป้องกันตัวเองจากการหลอกลวงในสังคม ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ ฝึกให้ตนเองเป็นผู้มีเหตุผล ฝึกจนรู้วิธีรับมือและแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม ฝึกตนเองให้มีความคิดริเริ่มใหม่ๆ ฝึกสร้างหรือทำสิ่งต่างๆในแบบของนักศึกษาเอง ฝึกพัฒนาตนเองให้ได้รับความคิดใหม่ๆ ฝึกปฏิบัติต่างๆของนักศึกษา ฝึกคิดในแนวทางใหม่ๆ ที่ต่างไปจากเดิม ฝึกจิตให้มีความคิดเชิงบวก ฝึกสร้างสิ่งใหม่ๆ ที่นักศึกษาทำได้จริงฝึกให้เข้าใจในความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างตัวนักศึกษาและผู้อื่นผ่านการให้ผู้สอน เพื่อน หรือหัวหน้างานช่วยสอนงานนักศึกษา

2.6 ความเข้าใจทางวัฒนธรรม หมายถึง ความสนใจที่จะเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากนักศึกษาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม ตลอดจนต้องการนำเสนอหรือแสดงออกทางวัฒนธรรมของนักศึกษาให้ผู้อื่นรับรู้และเรียนรู้ร่วมกัน

2.7 การสื่อสารและความร่วมมือ หมายถึง ความสนใจที่จะฝึกภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม ผ่านการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาระหว่างบุคคลและลดความขัดแย้งฝึกเทคนิคการพูดที่ดีและเกิดประโยชน์

2.8 การรู้เท่าทันสื่อ หมายถึง ความอยากที่จะฝึกให้ตัวเองรู้เท่าทันสื่อ เช่น สามารถที่จะจำแนกประโยชน์และโทษของสื่อ สืบค้นข้อมูลจากสื่อต่างๆอย่างมีเทคนิค รู้วิธีใช้สื่อในโลกยุคใหม่เหมาะสม รู้วิธีวิเคราะห์ข่าวสารให้ได้ประโยชน์และไม่หลงเชื่อง่าย รู้วิธีและฝึกการประเมินข้อมูลข่าวสารที่ใช้ได้จริง รู้วิธีใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ รู้วิธีถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นทางออนไลน์

2.9 การเรียนเพื่อรู้ หมายถึง ความต้องการคำแนะนำต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนเพื่อรู้ เช่น คำชี้แนะให้นักศึกษารู้วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม การช่วยเหลือให้นักศึกษารู้วิธีการแสวงหาความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตัวนักศึกษาเองกับผู้อื่น ฝึกสติ ฝึกความจำประยุกต์ใช้วิธีการที่นักศึกษาเรียนมาสู่ชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมงานและความก้าวหน้าในอาชีพ ตลอดจนการสอนแบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริงที่เน้นการปฏิบัติ

2.10 การเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง หมายถึง เช่น การได้ฝึกประสบการณ์ที่หลากหลายมีที่ปรึกษาช่วยดูแล ค้นพบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวนักศึกษาเองกำหนดการเรียนรู้ในแบบของตัวเอง อยากได้วิธีการหรือแนวทางในการพัฒนาชีวิตจากประสบการณ์ของคนอื่นๆ ต้องการค้นพบวิธีการและแนวทางการพัฒนาด้วยตัวของนักศึกษาเอง

2.11 การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง หมายถึง เช่น การแสวงหาการเรียนรู้วิธีปรับปรุงบุคลิกภาพของนักศึกษา รู้จักตนเองและวิธีการพัฒนาตนเองตามสิ่งที่นักศึกษาอยู่ไปพร้อมกับเรียนรู้จากผู้ที่สามารถฝึกและดึงศักยภาพของนักศึกษาออกมา รวมทั้งสนใจวิธีการฝึกจิตใจให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ต้องการการแนะนำที่เหมาะสมช่วยในการปรับตัวของนักศึกษาให้ทันโลกยุคใหม่และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ต้องการเรียนรู้และรักษาอัตลักษณ์ของเชื้อชาติของนักศึกษา

2.12 การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น หมายถึง ความสนใจของนักศึกษาที่อยากเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เพื่อที่จะส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ใช่เอาแต่แข่งขัน ต้องการเรียนรู้กฎหมายของไทยและนานาชาติเพื่อรักษาสิทธิของนักศึกษา ต้องการการจัดการศึกษาที่ช่วยให้การใช้ชีวิตร่วมกันในความแตกต่างสามารถมีความสุข ต้องการเรียนรู้วิธีการและการฝึกปฏิบัติเพื่อสร้างความสุขร่วมกัน

3. นักศึกษาแรงงานเมียนมาร์หมายถึง คนสัญชาติเมียนมาร์ที่เข้ามาทำงานอย่างถูกกฎหมายและลงทะเบียนเรียนเป็นนักศึกษาที่ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ในภาคการศึกษา 2/2562 ทั้งในระดับประถมศึกษาจำนวน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยได้และสมัครใจเข้าร่วมในการวิจัยในครั้งนี้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ข้อมูลในการจัดทำนโยบายทางการศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาเมียนมาร์ของศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยในพื้นที่ต่างๆ
2. ได้ข้อมูลเป็นแนวทางแนวทางให้กับผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดทำหลักสูตร การสอน และการพัฒนาที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษาเมียนมาร์โดยเฉพาะแรงงานเมียนมาร์ได้
3. เป็นแนวทางการศึกษาและการทำงานวิจัยต่อเนื่องของนักวิจัยและผู้สนใจต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. แนวคิดของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน
3. แรงงานต่างด้าวในประเทศไทย
4. การจัดการศึกษานอกระบบสำหรับแรงงานต่างด้าว
5. ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

1.1 ความหมายของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ศตวรรษที่ 21 (21st) หมายถึง ช่วงเวลาระหว่าง ค.ศ.2001 – ค.ศ.2100 หรือ พ.ศ.2544 – พ.ศ.2643 (ทรูปลูกปัญญา,2552) ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของทักษะในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

Pearson Education, Inc. (2009) ได้ให้ความหมายของทักษะในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ทักษะในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความสามารถพิเศษที่เด็กจะต้องพัฒนาเพื่อให้สามารถเตรียม ตัวสำหรับความท้าทายในการทำงานและการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

สุนทรียา สุวรรณโคตร (2560 หน้า 9-10) ได้สรุปความหมายของ ทักษะและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้ต่างๆเพื่อนำมาพัฒนาให้เกิดทักษะที่สำคัญ 3 ด้าน อันได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและการทำงาน

วิจารณ์ พานิช (2556 หน้า 14-15) ได้อธิบายความหมายของ ทักษะและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ทักษะที่สำคัญ 3 ด้าน

ประกอบด้วยทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและการทำงาน

ลิขสิทธิ์ พุดเขียว (2554 อ้างถึง Dede.2007 ; Cedefop,2008 ; Ananiadou and Claro. 2009) ได้สรุป ความหมายของ ทักษะและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง สมรรถนะความสามารถในการทำงานให้สำเร็จ โดยมีการผสมผสาน ความรู้เดิมและความรู้ที่รับเข้ามาใหม่ จนเกิดเป็นความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ เพื่อต่อยอดและสามารถนำเอาความรู้ที่ได้มาแก้ปัญหาต่างๆ

ภาคี เพื่อ ทักษะ แห่งศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills,2011)ได้ให้ ความหมายของทักษะในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ทักษะในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ทักษะที่สำคัญที่นักเรียนพึงมีเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิต วิจารณ์ พานิช (2555 : 18-19) ได้ให้ความหมายของทักษะในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ทักษะในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ทักษะการดำรงชีวิตที่คนในศตวรรษที่ 21 ทุกคนจะต้องเรียนรู้ ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึง มหาวิทยาลัยและตลอดชีวิต เพื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิชาวี ศรีลักษณ์ (2557: 15) ได้ให้ความหมายของทักษะในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ทักษะ ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความสามารถที่บุคคลพึงมีเพื่อเตรียมตัวสำหรับการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ความท้าทายของสภาวะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21

วีรลักษณ์ คำล่า (2558 หน้า 9) ได้กล่าวถึง ความหมายของ ทักษะและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า การเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 นั้นเป็นวลีที่ได้ถูกกำหนดให้เป็น ยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการทำงานเพื่อการจัดการเรียนรู้ในยุคนี้เพื่อหวังให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ เป็นการสร้างการเรียนรู้ผ่านการสร้างทักษะที่มีลักษณะของการศึกษาวิจัยในเชิงบูรณาการ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพขององค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

สุชาโรณี จันทร์คู่ (อ้างถึง จินตนา สุจจันท์ 2556) ได้สรุป ความหมายของ ทักษะและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า คือ การพัฒนาศักยภาพ ขีดความสามารถ และการปรับตัวที่จะช่วยให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

จากความหมายของทักษะในศตวรรษที่ 21 ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ ความสามารถ และทักษะที่สำคัญที่บุคคลพึงมีเพื่อเตรียมตัวสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคน จะต้องเรียนรู้ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการใช้ชีวิต การทำงาน และการอยู่รวมกันกับผู้อื่น

1.2 ทักษะในศตวรรษที่ 21

ทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3Rs x 7Cs ตามแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดย Trilling and Fadel (2009) ได้อธิบายองค์ประกอบการเรียนรู้เป็น 3Rs x 7Cs โดย 3Rs คือ Reading (อ่านออก) (W)Riting (เขียนได้) และ (A)Rithmetics (คิดเลขเป็น) 7Cs ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างทางวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information, and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) และทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลง เน้นที่องค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญ และสมรรถนะที่เกิดกับผู้เรียน การเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งเป็นกุญแจที่สำคัญ ซึ่ง Trilling & Fadel (2009) ได้เสนอแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย การเรียนรู้ 3Rs x 7Cs โดย 3Rs คือ Reading (การอ่าน) WRiting (การเขียน) และ ARithmetics (คิดเลขเป็น) ส่วน 7Cs ได้แก่ ทักษะด้าน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการ สร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity & Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่าง กระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การท างานเป็นทีมและภาวะ ผู้นำ (Collaboration, Teamwork & Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information & Medial Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Computing and ICT literacy) และทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career & learning self-reliance) โดยมีรายละเอียดของแต่ละทักษะดังต่อไปนี้

1.2.1 กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา

Reading (อ่านออก) หมายถึง ความสามารถทางการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องตามอักขระ อ่านแล้วเข้าใจ เนื้อหา และตีความเรื่องที่อ่านได้ตรงประเด็น

WRiting (เขียนได้) หมายถึง มีความสามารถในการเขียนได้ดี และถูกต้องตามหลัก ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ สื่อสารได้ตรงประเด็น

Arithmetic (คิดเลขเป็น) หมายถึง มีความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์พื้นฐาน และสามารถประยุกต์ใช้หลักคณิตศาสตร์และสถิติในการพยาบาลได้

1.2.2 กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่

การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical thinking and Problem solving) หมายถึง ความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิด อย่างเป็นระบบและใช้เหตุผลในการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ

การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity & Innovation) หมายถึง ความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิด เชิงบวก เพื่อน ำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรม ในการพัฒนางาน

ทักษะด้านความเข้าใจต่าง วัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) หมายถึงความเข้าใจในความแตกต่างของ บุคคลและยอมรับความหลากหลายทาง วัฒนธรรม

ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ(Collaboration, Teamwork & Leadership) หมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำงานเป็นทีม การแสดงภาวะผู้นำเพื่อบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย

ทักษะด้านการสื่อสาร การรู้เท่าทันสารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information & Medial Literacy) หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ ประเมินและถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความสามารถในการใช้สื่อ สารสนเทศต่างๆ

ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT literacy) หมายถึง ความสามารถทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์

ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career & learning self-reliance) หมายถึง ความสามารถในการ ปรับตัว ความยืดหยุ่น ความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองและสังคม การเป็นแบบอย่างที่ดี และ แนวทางในการบรรลุเป้าหมายได้ด้วยตนเอง และมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดชีวิต

จากที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ทักษะ3Rs และทักษะ 7Cs เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ เพราะเป็นแนวทางการพัฒนาการตนเองในทุกๆด้านให้สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่ การปฏิบัติ ให้ผู้เรียนเกิดการคิด วิเคราะห์การคิดเชิงวิพากษ์และการคิดเชิงสร้างสรรค์สามารถนำสิ่งที่ ได้เรียนรู้ไปเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตและ สังคม และสามารถปรับตัวเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงได้

1.2.3 กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน

แนวคิดการเรียนรู้แบบจตุสดมภ์การศึกษา (Four Pillars of Education) ในการ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของมนุษย์ให้มีความพร้อมและเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคมและอารมณ์ที่ผ่านมามีแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาหลากหลายรูปแบบ 1 ใน

วิธีที่ดีที่สุด คือ การใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะส่งเสริมและพัฒนามนุษย์ ทั้งนี้องค์การยูเนสโกได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับคริสต์ศตวรรษที่ 21 โดยได้เสนอ แนวคิดจตุสดมภ์การศึกษา (Four Pillars Of Education) ซึ่งประกอบไปด้วยแนวคิดหลัก 4 ประการได้แก่

1 การเรียนรู้เพื่อรู้ (Learning to know) หมายถึง การแสวงหาการองค์ความรู้ต่างๆที่มุ่งเน้นที่จะเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเป็นประโยชน์ และสามารถนำมาต่อยอดองค์ความรู้ นั้นเพื่อสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ อีกทั้งการเรียนรู้ในครั้งนี้ จะรวมไปถึงการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เช่น การเรียนภาษาต่างๆเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ในเรื่องอื่นๆ การเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสืบค้นหาข้อมูลต่างๆ เป็นต้น

2 การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้จริง (Learning to do) หมายถึง การเรียนรู้เพื่อการลงมือทำ เพื่อนำไปต่อยอดสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งเรียนรู้เพื่อการลงมือทำนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถของมนุษย์ให้มีความหลากหลาย เช่น การฝึกหัดใช้เครื่องจักรกลเพื่อลดกำลังกาย การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการลดเวลาและกำลังสมองในการคิดคำนวณ รวมทั้งยังมีประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถในการทำงานได้อย่างมีความสุข หรือการทำงานเป็นเป็นทีมที่ต้องเน้นการร่วมมือกันสร้างสรรค์ชิ้นงานให้ได้ตามเป้าหมาย

3 การเรียนรู้เพื่อที่จะอยู่ร่วมกัน (Learning to live together) หมายถึง การเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิต การเรียน การทำงาน และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น โดยเป็นการใช้ความรู้ความสามารถของตนเองในการพัฒนาตนเอง ดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพพัฒนาความสามารถของตนเองและใช้ความสามารถนั้นในการพัฒนาสังคมให้เกิดประโยชน์กับผู้อื่น และใช้เป็นกลไกสำคัญในการยุติความรุนแรงและป้องกันความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในสังคม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจในมิติที่หลากหลาย ทั้งความแตกต่างในด้านศาสนา วัฒนธรรม ชาติพันธุ์ และความเป็นอยู่

4 การเรียนรู้เพื่อชีวิต (Learning to be) หมายถึง การเรียนรู้เพื่อการรู้จักตนเองอย่างลึกซึ้ง รู้ถึงระดับความสามารถศักยภาพของตนเอง ความถนัด ความสนใจ และสามารถแสวงหาแนวทางในการพัฒนาตนเองตามศักยภาพของตน เช่น การฝึกอาชีพ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เป็นต้น

1.3 ความสำคัญของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

สุนทรียา สุวรรณโคตร (2560 หน้า 11) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า เป็นองค์ความรู้ ความเข้าใจ และสมรรถนะ ที่จำเป็นเพื่อการดำรงชีวิต และการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันให้สามารถเท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งการเรียนรู้ นั้นต้องให้จะต้องเกิดขึ้นภายในตัวของผู้นั้น

มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ได้กล่าวว่า ทักษะความรู้ที่จำเป็นต่อการเป็นพลเมืองและการทำงานในศตวรรษที่ 21 นั้นค่อนข้างแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 ถึงแม้บาง

ทักษะจะมีลักษณะเป็นทักษะที่ถาวร (Perennial Skills) ซึ่งมีการพัฒนาตามช่วงเวลา เช่น ทักษะกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ อันได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) การสื่อสาร (Communication) และการทำงานเป็นทีม (Collaboration) ซึ่งทักษะเหล่านี้จะมีการพัฒนาไปตามกระแสที่เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา จนบางทักษะมีความสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน และในบางทักษะก็มีลักษณะที่เป็นทักษะที่เกิดขึ้นมาใหม่ตามยุคสมัย เช่น ทักษะด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม เป็นต้น

วีรลักษณ์ คาล่า (2558 หน้า 10 ได้อ้างถึง พิระ พนาสุภน 2558) ถึงความสำคัญของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ทักษะความสามารถการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญ อันเกิดจากการปฏิบัติบ่อยๆจนชำนาญ ซึ่ง Sir William Curtis ได้เคยเสนอทักษะที่จำเป็น 3 ด้าน (3Rs) ได้แก่ Reading (อ่านออก) Writing (เขียนได้) Arithmetic (คิดเลขเป็น) แต่ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาเป็น 3R เป็น ทักษะการรู้ อ่าน เขียน (Literacy) รู้ คณิต (Numeracy) เข้าใจเทคโนโลยีและการสื่อสาร (Information and Communication Technology Literacy)

วิจารณ์ พานิช (2555 หน้า 15-16) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ความสามารถในการทำงานซึ่งความสามารถนั้นไม่ได้วัดที่ ปริมาณความรู้ว่ามีมากหรือน้อย แต่ขึ้นอยู่กับทักษะการเรียนรู้ การเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อยากเรียนรู้ การสนุกกับการเรียนรู้ รวมไปถึงการมีทักษะการเรียนรู้ที่ดี สามารถปรับตัวได้ทุกครั้งที่พบอุปสรรคและปัญหาชีวิต

1.4 การเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้

พีรเทพ รุ่งคุณากร (2553) ระบุว่า การเรียนรู้ (learning) หมายถึง กระบวนการและผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางความคิด ความเข้าใจ ทศนคติ อารมณ์ ความรู้สึก และทักษะต่างๆ เกิดเป็นความสามารถที่คงทนใช้ในการดำรงชีวิตของบุคคลซึ่งจะแสดงออกมาให้ผู้อื่นรับรู้หรือไม่ก็ได้ โดยเป็นผลมาจากประสบการณ์และ/หรือจากการฝึกฝนปฏิบัติ ซึ่งเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ และเกิดได้ทั้งที่มีรูปแบบและไม่มีรูปแบบ การเรียนรู้นี้แม้มิใช่การตอบสนองตามธรรมชาติ สัญชาตญาณ วุฒิภาวะ แต่ต้องอาศัยพัฒนาการ โอกาส และการสนับสนุนต่างๆ ที่มีความเหมาะสมด้วย เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อมและสังคม สอดคล้องกับนักวิชาการและนักจิตวิทยาหลายท่านที่กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวรและเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมหรือพึงประสงค์จะนำไปสู่การพัฒนาตนที่ดีขึ้น

การเรียนรู้ตลอดชีวิต

การเรียนรู้นั้นเป็นกระบวนการและผลสืบเนื่องตลอดชีวิต พิรเทพ รุ่งคุณากร (2553) อธิบายถึงหลักสำคัญ 5 ประการตามแนวคิดสากลของการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) คือ 1) การเรียนรู้ที่จะเรียนรู้และที่จะรู้ (Learn how to learn and to know) หมายถึง ความสามารถค้นพบวิธีเรียนรู้แบบที่เหมาะสมกับตัวเองและมีการแสวงหาความรู้ต่างๆ ด้วยการชี้นำตนเอง (Self-directedness) เพื่อจะได้รับคุณประโยชน์จากการเรียนรู้และการศึกษาไปตลอดชีวิต 2) การเรียนรู้ที่จะปฏิบัติ (Learn how to do) หมายถึง ความสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติหรือปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตและอนาคตได้ รวมทั้งความรู้ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติเอง 3) การเรียนรู้ที่จะเป็นตัวเอง (Learn how to be) คือ ความสามารถในการพัฒนาตนจนบรรลุศักยภาพในด้านต่างๆ ตลอดจนปรับปรุงบุคลิกภาพของตนให้ดีขึ้น มีความภาคภูมิใจหรือพึงพอใจในตัวเอง และเป็นตัวของตัวเอง 4) การเรียนรู้ที่จะอยู่กับผู้อื่น (Learn how to live together) หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวและดำเนินชีวิตอยู่ร่วมในสังคมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างหลากหลายด้วยความเข้าใจอันดีต่อกัน และ 5) การเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงตน (Learn how to change or to transform) หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เท่าทันและเหมาะสมความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและโลก หลักการทั้ง 5 ประการนี้ บุคคลทุกคนถือว่าเป็นผู้เรียน (Learner) ในสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning society) และจำเป็นต้องได้รับโอกาสและการสนับสนุนทางการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong education) ซึ่งเป็นเรื่องของการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมทั้งในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัยตลอดช่วงชีวิตของทุกคนทั้งในวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่

พิรเทพ รุ่งคุณากร (2553) เน้นว่า การเรียนรู้ต้องอาศัยประสบการณ์ โดยเฉพาะการมีประสบการณ์ตรงและการฝึกหัด ดังนั้น การเรียนรู้ที่ดีมักเกิดขึ้นจากการประสบการณ์และการปฏิบัติเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ความรู้ที่เกิดขึ้นมิใช่เพียงตัวความรู้ที่เกิดขึ้นในความคิดและความทรงจำเท่านั้น แต่เป็นความสามารถและทักษะต่างๆ ที่พัฒนาไปสู่ความชำนาญได้ และมีทั้งความเข้าใจทัศนคติ มุมมอง โลกทัศน์ และอารมณ์ความรู้สึกรวมอยู่ในการเรียนรู้ด้วยเสมอ ทั้งในกระบวนการและผล ซึ่งความรู้ในความหมายนี้มักเป็นสิ่งที่บุคคลสร้างจากการให้ความหมายกับประสบการณ์ของตนเองและปรับผสมให้เป็นโครงสร้างการเรียนรู้ของตน หรือไม่ก็ค้นพบจากประสบการณ์และการฝึกฝนของตัวเองเรื่อยมา บุคคลอาจจะสร้างความรู้จากประสบการณ์ตรงที่ได้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองหรือจากการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ความรู้และการเรียนรู้ของบุคคลจึงไม่ใช่สิ่งที่อยู่ภายนอกตัวบุคคล แต่เป็นกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่งและสามารถนำมาใช้ทำงานและดำเนินชีวิต หรือเป็นปัจจัยในการพัฒนาตนตลอดชีวิต กล่าวได้ว่า การเรียนรู้สัมพันธ์กับชีวิตและเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

กับการดำเนินชีวิต การเรียนรู้ที่ดีจึงมุ่งพัฒนาบุคคลที่เกิดขึ้นเป็นปกติวิสัยในชีวิตประจำวันของทุกคน ทุกเวลา ทุกสถานที่

ในปัจจุบัน การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ทุกด้านทุกอย่าง โดยมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงความรู้ความสามารถของมนุษย์ยิ่งขึ้น โดยการประชุมระหว่างชาติที่จัดโดยองค์การ UNESCO ที่กรุงมอนทรีออล ค.ศ.1986 ได้กำหนดสาระสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนี้ (พิรเทพ รุ่งคุณากร, 2553)

1. มนุษย์แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพราะมนุษย์เราเรียนรู้จากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสังคมทุกขณะ
2. การเรียนรู้ที่แท้จริงไม่ได้จำกัดแต่เพียงในโรงเรียน แต่ครอบคลุมถึงการศึกษา นอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาเกิดได้ตามโอกาสจึงไม่มีวันสิ้นสุด
3. การเรียนรู้ตลอดชีวิตเปิดโอกาสให้คนทั่วไปได้รับการศึกษา สามารถเลือกเรียนตามรูปแบบที่ตนต้องการ ยืดหยุ่นได้ตามโอกาส ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้จากทุกแห่งตามโอกาสจะอำนวย ฉะนั้น มนุษย์จึงมีโอกาสที่จะพัฒนาชีวิตให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยการเรียนรู้อย่างไม่มีการจบไปตลอดชีวิต

รูปแบบสำคัญของการเรียนรู้

พิรเทพ รุ่งคุณากร (2553) ได้อธิบายถึงรูปแบบสำคัญของการเรียนรู้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การมีประสบการณ์ตรงและการสังเกต กระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการรับรู้และให้ความหมายหรือการตีความในประสบการณ์ส่วนบุคคล ดังนั้น การมีประสบการณ์ตรงที่มีการสังเกตผ่านประสาทสัมผัสอย่างชัดเจน เช่น การเห็น การฟัง การได้กลิ่น การลิ้มรส หรือการจับต้องสัมผัสจนเกิดความรู้สึกหรือความคุ้นชินอย่างเด่นชัด จึงมีความสำคัญเป็นพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่ผู้เรียนให้ความหมายทางบวก เห็นคุณค่า หรือมีความสนใจ ความพอใจ หรือความนิยมชื่นชม ยิ่งทำให้เกิดการเรียนรู้เร็วมากขึ้น การสร้างทัศนคติที่ดีให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจจะช่วยทำให้การมีประสบการณ์ตรงและการสังเกตเป็นสิ่งที่มีความหมายอย่างยิ่ง
2. การสาธิตและการเลียนแบบ การเรียนรู้ที่สำคัญรูปแบบหนึ่ง คือ การเห็นตัวแบบกระทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง โดยเฉพาะตัวแบบที่ผู้เรียนชื่นชอบจะยิ่งทำให้เกิดความสนใจ และหากผู้เรียนมีความสามารถหรือได้รับการสนับสนุน เสริมสร้าง พัฒนาให้เลียนแบบได้ การเรียนรู้ยิ่งมีประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้เกิดทักษะความชำนาญ อันนำไปสู่การต่อยอด หรือพลิกแพลงสร้างแบบของตัวเองที่แตกต่างไปจากเดิม
3. การเรียนรู้และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ ผู้เรียนเรียนรู้และสร้างความรู้เองจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยครูสามารถช่วย

สนับสนุนผู้เรียนให้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของเขาได้ด้วยการจัดสภาพการณ์ที่เหมาะสม กล่าวคือ เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและความสำคัญของความรู้เดิม โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนออกไปสังเกตสิ่งที่เขาเองสนใจใคร่รู้และนำมาร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในบรรยากาศที่เป็นสุข ทั้งนี้ต้องมีการสรุปผลการค้นพบ ตลอดจนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเอกสารหรือแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ รอบตัว เพื่อตรวจสอบความรู้ที่ได้มา และเพิ่มเติมเป็นความรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สิ่งที่เป็นของการเรียนรู้ในแนวทางนี้ คือ ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ค้นพบอย่างจริงจังว่า ลึกๆ แล้วสิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร และทำการศึกษาค้นคว้าต่อไปยิ่งขึ้นให้เกิดความลึกซึ้งจนถึงรู้แจ้ง ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตและสำรวจสิ่งต่างๆ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนคิดค้นต่อๆ ไป โดยเฉพาะการเรียนรู้แบบเน้นความร่วมมือให้มีการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยเฉพาะในการแก้ปัญหา และพัฒนาการยอมรับนับถือเคารพความคิดและเหตุผลของผู้อื่น นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งส่งเสริมความสัมพันธ์ของเรื่องที่เรียนกับชีวิตจริงจนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้ เป็นกิจกรรมที่ทำหายกระบวนการทางปัญญาของผู้เรียน โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่ และพัฒนาผู้เรียนในทุกๆ ด้านไปพร้อมๆ กัน และเมื่อผู้เรียนค้นพบความรู้แล้วครูต้องช่วยผู้เรียนประเมินความคิดรวบยอด ตรวจสอบความคิดและทักษะการคิดต่างๆ

4. การชี้นำตนเองในการเรียนรู้และการใช้แหล่งเรียนรู้ การเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่มีค่า ซึ่งจำเป็นต้องเริ่มจากความสนใจและความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเองและการใช้แหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การสมัครใจไปศึกษาด้วยตนเองกับครูผู้ชำนาญ ผู้รู้ หรือปราชญ์ของชุมชนหรือท้องถิ่น การสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ การเยี่ยมชมสถานที่และใช้แหล่งเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์ต่างๆ ตามความถนัดและความสนใจ และนำประสบการณ์หลายอย่างมาผสมผสานกันให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ หรือสามารถเชื่อมโยงกับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน จนผู้เรียนสามารถนำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง

5. การเชื่อมกับเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก เช่น ชุมชน ครอบครัว องค์กรต่างๆ เพื่อช่วยสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกันให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประโยชน์สูงสุด

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นในรูปแบบใด สิ่งที่สำคัญ คือ ผู้เรียนใฝ่รู้ มีใจรักที่จะเรียนรู้ กับการสนับสนุนของครู ทั้งนี้ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน โดยครูควรมีลักษณะเป็นกัลยาณมิตร ผู้ช่วยเหลือเกื้อกูล ย่อมจะทำให้ผู้เรียนยินดีเป็นศิษย์ มีความศรัทธาต่อครู อันเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการการเรียนรู้ และก่อให้เกิดการพัฒนา

การจัดการเรียนรู้

โดยทั่วไป การจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ (พินิจพิเคราะห์ รุ่งคุณากร, 2553)

1. การกำหนดทิศทางของการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ไม่ใช่ตัวเป้าหมาย แต่เป็นกระบวนการ ดังนั้นจึงต้องกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือนำไปสู่จุดหมาย

2. กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถือเป็นหัวใจในการจัดการเรียนรู้ ที่ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเรียนรู้ด้วยกัน ควรเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวาและเกิดจากความเข้าใจ โดยผู้เรียนและผู้สอนมีบทบาทรับผิดชอบต่อตนเองร่วมกัน

3. การพัฒนาคลังความรู้หรือขุมความรู้ การเรียนรู้เกิดขึ้นจากแหล่งต่างๆ มิใช่จากแหล่งใดแหล่งหนึ่งเพียงแหล่งเดียว เพื่อใช้พัฒนาให้เกิดคลังความรู้ที่ใช้งานได้ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและพัฒนาคลังความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนมีทักษะความสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และคำตอบต่างๆ ที่ตนต้องการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบดังกล่าวนี้สอดคล้องกับ Carl R. Rogers (1996 : 62 ในพินิจพิเคราะห์ รุ่งคุณากร, 2553) ที่เชื่อว่า มนุษย์นั้นเป็นผู้มีศักยภาพ มีพลังในการเรียนรู้และแสวงหาประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง มีความเต็มใจที่จะรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้นความสำเร็จของการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความเต็มใจของผู้เรียน Rogers เสนอว่า ต้องให้ออกาสผู้เรียนได้ชี้้นำการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้จัดประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ตั้งแต่เลือกและวางแผนสิ่ง ที่ตนจะเรียนหรือมีส่วนร่วมในการเลือก เริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ตลอดจนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องสนใจประสบการณ์เดิมและความ ต้องการของผู้เรียนช่วยเชื่อมโยงมาสู่เนื้อหาและ เทคนิคการสอนที่เหมาะสม สนุก และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างมากที่สุดในการเรียนรู้และได้ค้นพบเอง รวมทั้งบรรลุผลสำเร็จของงานการเรียนรู้ที่พวกเขาเริ่มด้วยตนเอง

4. สัมพันธภาพที่ดี ปฏิสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงาม พัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

5. ครูคือผู้อำนวยความสะดวกและเป็นแหล่งเรียนรู้ ครูจะต้องมีความสามารถค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทรงคุณค่าของผู้เรียน และสามารถจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ความเต็มใจของครูที่จะช่วยเหลือโดยไม่มี

เงื่อนไข ครูจะต้องให้ทุกอย่างแก่ผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นความเชี่ยวชาญ ความรู้ เจตคติ และการฝึกฝน โดยผู้เรียนมีอิสระที่จะรับหรือไม่รับการให้นั้นได้

6. การช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตัวเองและภาคภูมิใจในตัวเอง การจัดการเรียนรู้ควร มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นตนเอง มั่นใจในตนเอง และสามารถจัดการหรือ ควบคุมตนเองได้มากขึ้น

7. การจัดการเรียนรู้ต้องช่วยพัฒนาผู้เรียนหลายๆ ด้านไปพร้อมๆ กัน ทั้งนี้ ครู ต้องมีความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ ในรูปแบบและมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่าง กัน จึงต้องแสวงหาวิธีการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมผู้เรียนให้เหมาะสมในแต่ละคน

วิธีการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้มีหลากหลายวิธี ที่ครูต้องนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับและ เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับเป้าหมาย ครูต้องสามารถถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาสู่การเรียนการสอนที่ เป็นวิชาเฉพาะ และทำให้เกิดการพัฒนาในตัวผู้เรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย ครูจึงต้องจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยให้ ความสำคัญต่อความต้องการ แรงจูงใจภายใน และความสามารถที่จะพัฒนาของผู้เรียน ผ่านการจัด บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีสภาพแวดล้อมเป็นมิตร อบอุ่น ปลอดภัย มีครูคอยชี้แนะและ ช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างสะดวกจนบรรลุผล ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้ได้มากหากมีส่วนร่วมในการและ ได้รับโอกาสในการพัฒนาด้วยตนเอง โดยสรุปมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ ดังนี้ (พิรเทพ รุ่งคุณากร , 2553)

1. วิธีเน้นปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม เป็นการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐาน สัมพันธภาพที่ดี หรือแบบร่วมมือและพัฒนาทักษะทางสังคม ใช้ประสบการณ์ของครูและผู้เรียนเพื่อ ช่วยผู้เรียนพัฒนาความรู้ กิจกรรมสำคัญที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีนี้ คือ การจัด สภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มีการแบ่งปันทรัพยากรการ เรียนรู้ ช่วยเหลือกัน รวมทั้งกำลังใจแก่กันและกัน

2. วิธีเน้นประสบการณ์ เป็นวิธีการส่งเสริมความรู้โดยประสบการณ์และการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ของตนโดยตรงและได้รับประสบการณ์ด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่จะนำมาปรับความรู้ เจตคติ และค่านิยมของตน ผู้เรียนนำเอาการเรียนรู้อันเกิดขึ้นใหม่ไป ประยุกต์ใช้ในลักษณะหรือสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นแนวทางปฏิบัติของผู้เรียนเอง

3. วิธีเน้นที่ชั้นเรียน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นบรรยากาศแหล่งการศึกษา กิจกรรมการเรียนรู้อาศัยเนื้อหาวิชาที่ ครูทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของวิธีเรียนและ ความรับผิดชอบ

4. วิธีเน้นที่การบูรณาการ เป็นวิธีการที่ครูใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน และยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ลดการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาลง ให้ผู้เรียนได้เรียนจากประสบการณ์จริงที่เป็นประโยชน์ในแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เตรียมการ จัดสิ่งเร้า ให้คำปรึกษา วางแนวกิจกรรม และประเมินผล

อาจกล่าวได้ว่า ในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักให้ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาธรรมชาติของตนเต็มศักยภาพ มุ่งเน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญและต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น มีนิสัยรักการเรียนรู้ และเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่องต่อชีวิต

พริเทพ รุ่งคุณากร (2553) เห็นว่า การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูต้องจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ ทำกิจกรรมนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้านทั้งทางกาย ทางสติปัญญา ทางจิตใจ และทางสังคม มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ตรงตามหลัก CIPPA ของทิตินา แคมณี ที่ว่า

C มาจากคำว่า Construction หมายถึง ผู้เรียนมีการสร้างความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดของ “Constructivism”

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลและแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายโดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ เป็นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีแต่เพียงการสอนเนื้อหาสาระให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยขาดการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้จะทำให้ผู้เรียนขาดการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติทำให้การเรียนรู้ไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร

จากที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่าทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงหมายถึง

1 การอ่าน หมายถึง การรู้และเข้าใจความหมายของป้ายข้อความภาษาไทยรอบตัว จับประเด็นสำคัญหรือสรุปความได้จากสื่อภาษาไทยที่อ่าน รู้ความหมายของภาษาไทยได้ถูกต้อง อ่านเนื้อเพลงภาษาไทยที่ชอบฟังได้ รู้ความหมายของสัญลักษณ์จราจร ป้ายบอกทางภาษาไทยบนท้องถนนและที่รถสาธารณะ อ่านฉลากภาษาไทยที่ติดบนผลิตภัณฑ์และยา อ่านหนังสือสัญญาภาษาไทยหรือหนังสือราชการต่างๆ อ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน อ่านภาษาไทยจากสื่อออนไลน์ในชีวิตประจำวัน อ่านภาษาไทยจากสื่อใกล้ตัว เช่น เมนูอาหารภาษาไทย การฝึกอ่านภาษาไทยของฉันทน์ใช้ประโยชน์ได้จริงทั้งในการพูด การฟัง การเขียน และการดำเนินชีวิตประจำวัน ฉันทน์ควรอ่านอักษรย่อในภาษาไทยได้ และความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ภาษาอังกฤษ

2 การเขียน หมายถึง ความสามารถของทักษะด้านการเขียนภาษาไทยอย่างถูกต้อง สามารถเขียนประวัติส่วนตัวเป็นภาษาไทย การเขียนเอกสารภาษาไทยสำหรับติดต่อหน่วยงานต่างๆ ได้ถูกต้อง การเขียนภาษาไทยตามคำบอกของผู้อื่นได้ตรงและถูกต้อง การฝึกเขียนสรุปความเป็นภาษาไทยจากเรื่องที่ฟัง การเขียนตัวหนังสือภาษาไทยทั้งพยัญชนะ สระ และเครื่องหมายต่างๆ ได้สวยงาม การเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ในโอกาสต่างๆ เช่น การเขียนจดหมายกลางานหรือเพื่อบอกความต้องการต่างๆ การเขียนภาษาไทยที่ใช้ช่วยพัฒนาการทำงาน เช่น ในการทำงานเอกสารและธุรการ

3 ทักษะคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์พื้นฐานอาทิ ับวเลขในใจได้เร็วและถูกต้อง ลบเลขได้คล่อง ท่องและใช้สูตรคูณต่างๆ ในการคำนวณได้คล่อง การหารเลขได้เร็วและถูกต้อง การคิดการรับเงินและทอนเงินได้อย่างถูกต้อง การคำนวณและอ่านค่าตัวเลขต่างๆ ในทางสถิติ ความสามารถใช้อุปกรณ์ ชั่ง ตวง วัด ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง การใช้เครื่องคิดเลข

4 การประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ความสามารถด้านการอ่าน การเขียน และด้านคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน การออกเสียงเรียกตัวเลขและการอ่านค่าคณิตศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง การสามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจตรงกัน การเรียนรู้และเข้าใจในสิ่งที่คนไทยสื่อสารกัน ความสามารถที่จะสนทนากับคนไทยได้รู้เรื่อง มารยาทในการสื่อสารกับคนไทยได้อย่างถูกต้อง

5 การคิด หมายถึง ความสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องตามจริงเพื่อป้องกันตัวเองจากการหลอกลวงในสังคม การฝึกคิดอย่างเป็นระบบ เป็นผู้มีเหตุผล รู้วิธีรับมือและ

แก้ไขปัญหามในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม มีความคิดริเริ่มใหม่ๆ ความสามารถในการทำสิ่งต่างๆในแบบของตนเอง การพัฒนาตัวเองให้ได้รับความรู้ใหม่ๆ การฝึกปฏิบัติต่างๆ การฝึกคิดในแนวทางใหม่ๆ ที่ต่างไปจากเดิม การฝึกจิตให้มีความคิดเชิงบวก วิธีการฝึกสร้างสิ่งใหม่ๆ ที่ฉันทำได้จริง

6 ความต้องการพัฒนาความเข้าใจทางวัฒนธรรม หมายถึง การเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม การเรียนรู้และเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม การนำเสนอหรือแสดงออกทางวัฒนธรรมของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้และเรียนรู้ร่วมกับการฝึกให้เข้าใจในความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างตัวเองและผู้อื่น

7 ความต้องการพัฒนาการสื่อสารและความร่วมมือ หมายถึง การฝึกภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี การเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาหระหว่างบุคคลและลดความขัดแย้ง การฝึกเทคนิคการพูดที่ดีและเกิดประโยชน์ การฝึกให้ตัวเองรู้เท่าทันสื่อต่างๆ

8 ความต้องการพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อ หมายถึง ความสามารถที่จะจำแนกประโยชน์และโทษของสื่อต่างๆได้ การฝึกเรื่องการสืบค้นข้อมูลจากสื่อต่างๆอย่างมีเทคนิค การรู้วิธีใช้สื่อในโลกยุคใหม่เหมาะสม การเรียนรู้วิธีวิเคราะห์ข่าวสารให้ได้ประโยชน์และไม่หลงเชื่อง่าย การรู้วิธีและฝึกการประเมินข้อมูลข่าวสารที่ใช้ได้จริง การเรียนรู้วิธีใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ การเรียนรู้วิธีถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นทางออนไลน์

9 การเรียนรู้เพื่อรู้ หมายถึง การรู้วิธีเรียนรู้ที่เหมาะสม รู้วิธีการแสวงหาความรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองกับผู้อื่น การฝึกประยุกต์ใช้วิธีการที่เรียนมาสู่ชีวิตประจำวัน การเรียนรู้และฝึกสติเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การฝึกความจำให้สามารถจดจำในวิชาความรู้ได้ดี การฝึกหัดที่จำเป็นทางอาชีพหรือในการประกอบอาชีพ การให้มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมงานและความก้าวหน้าในอาชีพ การเรียนรู้และการสอนแบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริง

10 การเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง หมายถึง การฝึกประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย มีที่ปรึกษาช่วยดูแล การค้นพบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวเอง การกำหนดการเรียนรู้ในแบบของตัวเอง มีวิธีการหรือแนวทางในการพัฒนาชีวิตจากประสบการณ์ของคนอื่นๆ การค้นพบวิธีการและแนวทางการพัฒนาด้วยตัวเอง

11 การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวของตัวเองและพัฒนาตนเอง หมายถึง การแสวงหาและการเรียนรู้วิธีปรับปรุงบุคลิกภาพ การรู้จักตนเองและวิธีการพัฒนาตนเองตามที่เป็น การเรียนรู้วิธีพัฒนาตัวเองและสังคมที่อยู่ไปพร้อมกัน การเรียนรู้จากผู้ที่สามารถฝึกและดึงศักยภาพของตัวเองออกมา การฝึกจิตใจให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ การแนะนำที่เหมาะสมช่วยในการปรับตัวของตัวเองให้ทันโลกยุคใหม่และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ การเรียนรู้และรักษาอัตลักษณ์ของเชื้อชาติของตนเอง

12 การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น หมายถึง การเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข การเรียนรู้ที่จะส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ใช่เอาแต่แข่งขัน

การเรียนรู้กฎหมายของไทยและนานาชาติเพื่อรักษาสติของตนเอง การใช้ชีวิตร่วมกันในความแตกต่าง การเรียนรู้วิธีการและการฝึกปฏิบัติเพื่อสร้างความสุขร่วมกัน

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน

2.1 ความหมายการศึกษานอกระบบโรงเรียน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ.2551 ได้ให้ความหมายของ การศึกษานอกระบบไว้ว่า การศึกษานอกระบบหมายความว่า กิจกรรมการศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการและวัตถุประสงค์ของการเรียนที่ชัดเจน มีรูปแบบ หลักสูตร วิธีการจัดและระยะเวลาเรียนหรือฝึกอบรม ที่ยืดหยุ่นและหลากหลายตามสภาพความต้องการและศักยภาพในการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายนั้นและมีวิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานเพื่อรับคุณวุฒิทางการศึกษาหรือเพื่อจัดระดับผลการเรียนรู้

Knowles 1970 ได้กล่าวว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากสิ้นสุดการศึกษาในระบบปกติของมนุษย์ทั้งชายและหญิง รวมทั้งกิจกรรมเฉพาะสำหรับหญิงและชายที่จัดขึ้นตามสถานที่ต่างๆ โดยกิจกรรมนั้นต้องมีเป้าหมายทางการศึกษา

Brembeck and Thompson (1973) การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการศึกษาที่ผสมผสานของกิจกรรมและความรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นนอกระบบโรงเรียน ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมทางความรู้ที่ไม่มีมาตรฐานและรูปแบบที่แน่นอน โดยมีจุดมุ่งหมายที่หลากหลาย โดยเป็นการร่วมมือกันของทุกฝ่าย ไม่ใช่เป็นภาระงานของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนจึงเป็นการจัดการศึกษาที่ต้องอาศัยทุกภาคส่วน ทั้งงบประมาณ กำลังคน ซึ่งอาจจะวัดหรือประเมินค่าไม่ได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ากาศึกษานอกระบบเป็นระบบที่ไม่มีระบบที่สุดของระบบต่างๆที่มี

Combs 1974 ได้ให้คำนิยามว่า การศึกษานอกระบบ หมายถึง กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดขึ้นนอกระบบโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างความรู้ให้กับคนในสังคม ถึงแม้ว่ากิจกรรมดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นกิจกรรมเล็กๆหรือกิจกรรมใหญ่ก็สามารถระบุได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนได้ เช่น กิจการลูกเสือ การฝึกอาชีพ เป็นต้น

Sheffield and Diejomach (1972) กล่าวว่า คำว่าจัดการศึกษานอกระบบนั้นมีความหมายที่กว้างมากและครอบคลุม กระบวนการเรียนการสอน การฝึกอบรม ที่เกิดนอกระบบห้องเรียนเกือบทั้งหมด เริ่มตั้งแต่การเรียนระหว่างบุคคล จาก พ่อแม่สู่ลูก จากสถานประกอบการ ไปจนถึงการสื่อสารข่าวสารจากหน่วยงานไปสู่ภาคประชาชน ซึ่งการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนนี้ควรเกิดขึ้นบนพื้นฐานของความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เช่น

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่มีโอกาสในการเรียนในระบบโรงเรียนให้สามารถได้รับโอกาสทางการศึกษา
2. เพื่อให้ผู้ที่จบการศึกษาจากระบบในโรงเรียนได้ มีโอกาสเพิ่มศักยภาพของตนเองเพิ่มเติม โดยเฉพาะการฝึกฝนทักษะต่างๆเพื่อไปประกอบอาชีพ เป็นต้น
3. เพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานอยู่เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนเอง

Philip H. Coombs (อ้างถึง กษิรา โภธิวรรณ 2550) ได้ให้คำนิยาม การศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน คือ กิจกรรมอย่างหนึ่งที่จัดขึ้นนอกระบบการศึกษาภาคปกติ โดยกิจกรรมนั้นจะมีเป้าหมาย เช่น การฝึกอาชีพ โรงเรียนสำหรับผู้ใหญ่ กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมสำหรับผู้สนใจดนตรี เป็นต้น

โกวิท วรพิพัฒน์ 2516 ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ว่า หมายถึง การส่งเสริมความรู้ ความสามารถ โดยเฉพาะในด้านความรู้และทักษะการวิชาชีพ ผ่านการจัดกิจกรรมนอกระบบการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาให้ประชาชนมีสัมมาชีพและความเป็นอยู่ที่ดี สามารถทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดีขึ้นได้

กษิรา โภธิวรรณ 2550 ได้สรุป ความหมาย ของการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน เอาไว้ว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน คือ กิจกรรมทางการศึกษา ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยในการจัดกิจกรรมทางการศึกษานี้จัดขึ้นเพื่อประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย โดยหลักสูตรการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ต่างๆ

แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์ 2553 ได้ให้ความหมายของการจัดการศึกษานอกระบบไว้ว่า การศึกษานอกระบบ คือ มวลประสบการณ์และกิจกรรมการศึกษาที่มีจุดประสงค์ที่จะให้บริการด้านการเรียนรู้ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นให้กับประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย โดยในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

จันทิมา สุนทรอดิศัย 2554 กล่าวว่า ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non-Formal Education) คือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้กับผู้ที่พลาดโอกาสจากการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยไม่มีข้อจำกัดใดใด อาทิ เพศ ช่วงอายุ ซึ่งในการจัดกิจกรรมทางการศึกษานี้ต้องมีความยืดหยุ่นในเรื่องต่างๆ เช่น หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา ซึ่งในบางประเทศจะเรียกระบบการศึกษาแบบนี้ ว่า การศึกษาผู้ใหญ่ (Adult Education)

ชูพงษ์ จุฑะวิริยะสกุล 2553 ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน เอาไว้ว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียนนั้น หมายถึง กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆที่ให้ความรู้ทั้งในด้านการศึกษา การฝึกอาชีพและความรู้ทั่วไป ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ตรงกับ ความสนใจของบุคคล

พระกิตติภัส วิทยาภรณ์ (2553) ได้สรุป ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ว่า เป็นการศึกษาก่อตั้งขึ้นโดยหน่วยงาน บุคคล และสถาบันต่างๆในสังคม โดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะและมีความยืดหยุ่น มีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน

ณัฐธิดา จันทรมณี 2552 กิจกรรมทางการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการส่งเสริมให้คนทุกกลุ่มในสังคมในรับโอกาสทางการศึกษา และตรงกับความต้องการและสามารถแก้ปัญหาที่มีความหลากหลายได้ โดยการจัดการศึกษานี้จะไม่ได้อยู่ภายในโรงเรียนตามปกติ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนสถานที่รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาการศึกษา การวัดและการประเมินผลตามสภาพและเงื่อนไขอื่นๆได้

ปรมัตถ์ ท้าวแก่นสาร 2555 ได้ระบุถึง ความหมายของการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเอาไว้ว่า กิจกรรมหรือโครงการใดที่จัดโดยสถาบันหรือองค์กรต่างๆได้จัดขึ้น โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าต้องการส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกคนมีความรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ โดยไม่จำกัดที่ ช่วงอายุ เพศ เป็นต้น โดยในการจัดการศึกษาจะคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียนและความถนัดของผู้เรียนควบคู่ไปด้วย

วรรัตน์ อภินันท์กุล 2551 ได้ให้ความหมาย ของการศึกษานอกระบบโรงเรียนเอาไว้ว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการจัดศึกษาที่มีความยืดหยุ่นไม่ว่าจะเป็น วัตถุประสงค์ รูปแบบ วิธีการ ระยะเวลา การวัดและการประเมินผล ซึ่งทุกอย่างที่ดำเนินการนั้นควรมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน

มัทนียา ค้อมทอง 2552 ได้สรุปความหมายของการศึกษานอกระบบเอาไว้ว่า การศึกษานอกระบบนั้นเป็นการศึกษาที่จัดโดยกลุ่มองค์กร สถาบันต่างๆในสังคม ที่มีเป้าหมายในการให้บริการทางการศึกษาแก่บุคคล โดยไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์ที่ตายตัว เป็นการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น เช่น วัตถุประสงค์ การเรียนการสอน หลักสูตร การวัดและการประเมินผล

ศรีศักดิ์ มรรคผล 2554 ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนนั้นมีความหมาย คือ เป็นกระบวนการจัดการกิจกรรมที่จัดให้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ โดยไม่ได้จำกัดทั้งการศึกษาและประสบการณ์

ศรีจักรวาล (2550) ได้กล่าวว่า ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ว่าเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของประชาชนในด้านความรู้ ความชำนาญ และทักษะด้านอื่นๆ

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2552) ได้กำหนดนิยามของการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ว่า เป็นรูปแบบการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อมุ่งพัฒนาความรู้ ความสามารถ

อาชัญญา รัตนอุบล 2550 ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดย บุคคล หน่วยงาน และสถาบันต่างๆในสังคม โดยเป็นกิจกรรมทางการศึกษาและมวลประสบการณ์ความรู้ใดๆ โดยมุ่งจัดขึ้นนอกเหนือไปจากการศึกษาที่จัดขึ้นในระบบโรงเรียนภาคปกติ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาความรู้ ทักษะความสามารถ และทัศนคติที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่างๆตามความต้องการของผู้เรียนนั้นด้วย

จากความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนนี้ สามารถสรุปได้ว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ตั้งแต่เกิดจนตายของมนุษย์ โดยสามารถเริ่มนับได้จากการถ่ายทอดสิ่งต่างๆจาก พ่อแม่สู่ลูก จากครูผู้สอนถึงผู้เรียน จากหัวหน้างานสู่ลูกน้อง ผ่านกระบวนการถ่ายทอดในรูปแบบวิธีต่างๆที่ไม่มีบัญญัติตายตัว มีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ ทั้งในรูปแบบการสอน สถานที่สอน ระยะเวลา ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงความต้องการของผู้เรียน ความพร้อมของผู้สอน และควรมีการกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆให้ชัดเจน ซึ่งอาจจะกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผลหรือไม่กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผลก็ได้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ผู้สอนและผู้เรียนได้ตกลงร่วมกันไว้แล้ว.

2.2 หลักการสำคัญของการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน

พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 2551 ได้สรุป หลักการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ว่า

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียน กล่าวคือ หลักการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนนั้นจะต้องมีความยืดหยุ่น ไม่ขัดแย้งกับวิถีชีวิต
2. หลักความต่อเนื่องตลอดชีวิต กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายในให้โอกาสให้มนุษย์สามารถที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่เกิดจนตาย
3. หลักความเสมอภาค กล่าวคือ กระบวนการหนึ่งที่มีเป้าหมายในการสร้างความเท่าเทียมกันของคนในสังคม โดยให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เป็นธรรม และเหมาะสมกับวิถีชีวิต
4. หลักการกระจายอำนาจแก่สถานศึกษาและการมีส่วนร่วมของสถาบันต่างๆ กล่าวคือ เป็นแนวทางที่เน้นให้สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันทางสังคมอื่นๆให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน
5. หลักการพัฒนา ศักยภาพ ของกำลังคนและสังคม กล่าวคือ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ผ่านการสร้างสังคมอุดมปัญญา สังคมแห่งการเรียนรู้ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 2547 ได้สรุปหลักการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่า

1. หลักความเสมอภาคทางการศึกษา คือ การเปิดโอกาสให้กับผู้เรียนทุกคนสามารถเข้ารับการศึกษาดูโดยไม่จำกัดสิทธิใดๆ รวมทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้การศึกษาในการพัฒนาตนเอง เพื่อที่จะดำรงตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างไม่มีความสุข

2. หลักการพัฒนาตนเอง คือ การจัดกิจกรรมหรือหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพตนเอง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดเป็น ทำเป็น มีความสามารถในการแก้ปัญหา และสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขภายใต้สังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3. หลักการบูรณาการเรียนและวิถีชีวิต คือ

4. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

5. หลักการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย

สำนักบริหารงานการศึกษานอกระบบโรงเรียน 2546

1. หลักความเสมอภาคทางการศึกษา คือ การพิจารณาถึงกลุ่มผู้เรียนที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสหรือพลาดโอกาสในการได้เข้าเรียนในระบบโรงเรียน ดังนั้น การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน จึงต้องเป็นการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้กับผู้เรียนทุกกลุ่ม ได้มีโอกาสในการเรียนรู้ อย่างเท่าเทียม

2. หลักการพัฒนาตนเองและพึ่งพาตนเอง คือ การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีสำนึกในการเป็นผู้รู้ผู้เรียน กล่าวคือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ และปรับตัวให้ทันต่อทุกสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวตลอดเวลา

3. หลักการบูรณาการเรียนรู้อะกัวิถีชีวิต คือ การจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ผ่านวิถีชีวิตของท้องถิ่น ผ่านประสบการณ์ สภาพแวดล้อม โดยการจัดการเรียนการสอนนั้นจะต้องบูรณาการสาระการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อที่จะนำไปพัฒนาตนเองต่อไป

4. หลักความสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ คือ การจัดการศึกษาที่เริ่มจากการสำรวจความต้องการ ปัญหา ซึ่งครู กคน ต้องเป็นผู้ส่งเสริมให้การเรียนการสอนนั้นสามารถตอบสนองความต้องการและสามารถแก้ปัญหาได้ อีกทั้งยังต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล

5. หลักการเรียนรู้ร่วมกันและการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การจัดการเรียนการสอนที่อาศัยความร่วมมือกันของชุมชน ผ่านการจัดหลักสูตรสถานศึกษา การดำเนินการสำรวจทรัพยากร และศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบต่อชุมชนและมีส่วนช่วยในการพัฒนาชุมชนของตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540 ได้สรุป

1. หลักความเสมอภาคทางการศึกษา คือ หลักที่ให้ความสำคัญกับการขยายโอกาสให้กับผู้เรียนทุกคนให้มีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา มีโอกาสได้เรียนได้เลือกในสิ่งที่จะทำให้ตนเองสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม
2. หลักการพัฒนาตนเองและพึ่งพาตนเอง คือ การที่จัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองให้สามารถปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆได้ คิดเป็นแก้ปัญหาได้ รวมไปถึงการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคมต่อไปได้
3. หลักการบูรณาการเรียนรู้และวิถีชีวิต คือ หลักการที่มีแนวในการพัฒนาออกเป็น 2 ประการที่สำคัญ คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาความเป็นมนุษย์ โดยมีการบูรณาการเรียนรู้และวิถีชีวิตเข้าไว้ด้วยกัน โดยที่ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สีกแตกต่างจากสิ่งที่เป็นอยู่ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักและเข้าใจตนเองได้เป็นอย่างดี
4. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยครูหรือผู้ที่มีส่วนในการจัดการศึกษานอกระบบให้กับผู้เรียนควรจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ระบุวิธีการเรียนและสามารถประเมินผลของตนเองได้
5. หลักการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การจัดการศึกษาที่อาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษา เช่น การศึกษาวิถีชีวิตและทรัพยากรในชุมชน โดยสิ่งที่ได้จากการจัดการศึกษาที่ใช้หลักความร่วมมือของชุมชนเป็นส่วนหนึ่งนั้นก็จะทำให้การจัดการศึกษาสามารถบรรลุไปได้อย่างเหมาะสมและมีความยั่งยืน

จากการทบทวนหลักการสำคัญของการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน สามารถสรุปได้ว่า หลักการที่สำคัญนั้น เปรียบได้กับหัวใจในการจัดการศึกษาเพราะเป็นหลักการที่สำคัญที่ทุกศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1. หลักความเสมอภาคทางการศึกษา คือ หลักสำคัญที่ใช้สำหรับเป็นนโยบายที่ใช้ในการจัดการศึกษานอกระบบโดยตรง กล่าวคือ เป็นหลักที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนทุกคนอย่างเป็นธรรม และเอื้อโอกาสให้กับทุกคนที่ต้องการที่จะเข้ารับการพัฒนาการในด้านการศึกษา เช่น การให้โอกาสให้กับผู้สูงชงอายุในการเรียน การฝึกอาชีพให้คนพิการ การสอนทักษะด้านต่างๆให้กับผู้ต้องขัง รวมไปถึงการขยายโอกาสไปยังกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ผู้ที่ไม่มีสัญชาติไทย เพราะส่วนใหญ่ในกลุ่มดังกล่าวมักมีอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถเข้าไปเรียนที่โรงเรียนในระบบหรือถูกปฏิเสธในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนในระบบ รวมไปถึงการไม่จำกัดสิทธิในการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2. หลักการพัฒนาตนเองและพึ่งพาตนเอง คือ หลักที่ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองผ่านการส่งเสริมทักษะที่สำคัญต่างๆ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การสอนให้ผู้เรียนอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น มีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะศาสตร์ ซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญมากในการจัดการศึกษานอกระบบ เพราะเป็นการพัฒนาคุณภาพของประเทศผ่านการพัฒนาคนในสังคม อาทิ การอ่านป้ายเตือน ป้ายจราจร ทัศนศึกษานอกสถานที่ สามารถอ่านข้อห้ามต่างๆ การเขียนเอกสารทางราชการ มีความรู้ความเข้าใจและสามารถอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

3. หลักการบูรณาการเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การผสมผสานการจัดการเรียนสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงและสามารถสร้างทัศนคติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่เรียน ใฝ่รู้ ไปตลอดชีวิต ผ่านการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ จากประสบการณ์ตรงของตนเองหรือจากผู้อื่น เรียนรู้ผ่านการท่องเที่ยวตามแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เรียนรู้ผ่านการทัศนศึกษา เรียนรู้ผ่านการชื่นชมงานศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

4. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน คือ หลักที่คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก โดยพิจารณาตามความสามารถ ความสนใจ และการแก้ปัญหาชุมชนของผู้เรียน ซึ่งการเรียนที่สนองความต้องการของผู้เรียนจะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนได้อย่างรวดเร็วและผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันที สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนได้ อาทิ การพาเยี่ยมชมโรงงานผลไม้แปรรูป ให้กับผู้เรียนที่อยู่ จ.ระยอง เพื่อแก้ปัญหา ผลไม้ล้นตลาด การสอนให้ผู้เรียน จ.สุรินทร์ ทอผ้า รวมไปถึงการสอนผู้เรียนให้ทำอาหารท้องถิ่น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

5. หลักการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การใช้กลุ่ม องค์กร สถาบัน ต่างๆ ที่อยู่รอบในชุมชน มาเป็นภาคีเครือข่ายที่คอยให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนสอน ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและจากภาคปฏิบัติ การอนุญาตให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าไปเยี่ยมชมสถานที่ปฏิบัติงานจริงหรือการฝึกงานในสถานประกอบการจริง รวมไปถึงการสนับสนุนในการส่งต่อองค์ความรู้เฉพาะทางที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ของผู้ที่ประกอบอาชีพมาอย่างยาวนาน

2.3 ลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน

Fordham (1993) ได้เสนอแนวคิดและลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่สำคัญ เอาไว้ 4 ประการ คือ

1. เป็นการจัดการศึกษาที่ต้องตอบสนองความต้องการของผู้ที่ขาดโอกาส ในการเข้ารับการศึกษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการกิจวัตรประจำวันของตนเอง จึงทำให้เป็นลักษณะสำคัญประการหนึ่งในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

2. ต้องเป็นลักษณะการจัดการศึกษาที่อยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะเฉพาะ ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มผู้ไม่รู้หนังสือ ชมกลุ่มน้อย กลุ่มผู้ต้องการศึกษาในสายสามัญต่อเนื่อง เป็นต้น

3. มีลักษณะที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมนั้นๆ กล่าวคือ ต้องเป็นการจัดที่มีการเน้นที่จัดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของพื้นที่และสอดคล้องกับปัญหาบนพื้นฐานของความต้องการของชุมชนและสังคม โดยมีการกำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาให้เฉพาะกลุ่มมากกว่าการกำหนดเป้าหมายเพื่อกลุ่มกลุ่มใหญ่

4. มีลักษณะที่เป็นการจัดที่มีความยืดหยุ่นทั้งในองค์กรและวิธีการ กล่าวคือ ในการจัดการศึกษานอกระบบนั้นต้องมีลักษณะที่มีความยืดหยุ่นในทุกๆด้าน อาทิ ด้านหลักสูตร ด้านการกำหนดระยะเวลาเรียน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการกำหนดเป้าหมายการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล

แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์ 2553 ได้สรุป แนวคิดและลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเอาไว้ว่า

1. ต้องตอบสนองความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน
2. ต้องจัดขึ้นเพื่อปัญหากับกับกลุ่มผู้เรียน
3. เนื้อหาของหลักสูตรและการเรียนการสอนต้องมีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม
4. มุ่งเน้นพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียนเพื่อให้เป็นผู้ที่คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหา
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

พระกิตติภัส วิทยาภรณ์ (2553) ได้สรุป ลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเอาไว้ ดังนี้

1. เป็นการจัดการศึกษาที่กลมกลืนกับวิถีชีวิต
2. มีความยืดหยุ่นและสามารถเข้าถึงได้ง่าย
3. ลดขั้นตอนและกฎระเบียบ
4. เปิดโอกาสสำหรับทุกกลุ่มและเป้าหมาย
5. เน้นการศึกษาที่มุ่งให้คนรู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ
6. หลักสูตรควรมีความสอดคล้องกับสถานการณ์
7. มีการสร้างเครือข่ายในการจัดการศึกษาอย่างมีส่วนร่วม
8. วิถีชีวิตของบุคคลและมีชุมชนเป็นฐานของการเรียนรู้

9. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

มัทนียา ค้อมทอง 2552 ได้สรุปหลักการสำคัญของการจัดการศึกษานอกระบบไว้ว่า การจัดการศึกษานอกระบบนั้นมีหลักที่สำคัญ คือ การยึดแนวทางให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนตามความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งการขยายโอกาสให้กับทุกคนได้มีโอกาสได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง

จากการทบทวนแนวคิดสรุปหลักการสำคัญของการจัดการศึกษานอกระบบไว้ว่าเป็นการจัดการศึกษาที่ต้องตอบสนองความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน เพื่อปัญหาให้กับกลุ่มผู้เรียน โดยที่มีเนื้อหาของหลักสูตรและการเรียนการสอนต้องมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมรวมทั้งการขยายโอกาสให้กับทุกคนได้มีโอกาสได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง

2.4 ประเภทของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ที่ผ่านมาได้มีนักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศได้จำแนกประเภทของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ไว้ดังนี้

Coombs and Ahmed 1974 ได้แบ่งกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน (General Education) โดยเน้นการให้ประชาชน อ่านออก เขียนได้ คิดเลขได้ รวมทั้งความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม

2. การศึกษาเพื่อปรับปรุงชีวิตครอบครัว (Family Education) เป็นกระบวนการสร้างความรู้ โดยมีเป้าหมายในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตตนเองและสมาชิกในครอบครัว ทั้งด้านสุขภาพอนามัย โภชนาการทักษะและเจตคติ ตลอดจนการดูแลเคหะสถาน

Caffarelle (1994) ได้กล่าวถึง หลักการพัฒนารูปแบบการจัดการกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนซึ่งนอกจากจะต้องเริ่มจากการศึกษาความต้องการและสภาพปัญหาของชุมชนนั้นๆแล้ว แต่ยังประกอบไปด้วยเป้าหมายที่สำคัญอีก 4 ประการ ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและมีความเป็นปัจเจกบุคคล
2. เพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชนสามารถแก้ไขปัญหาของตนเองได้
3. เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการประกอบอาชีพในอนาคต
4. เพื่อช่วยให้สมาชิกในสังคมสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

Knowles 1950 ได้แบ่งกิจกรรมทางการศึกษานอกระบบเอาไว้โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของผู้เรียน 5 ประเภท ดังนี้

1. ด้านความรู้ เช่น การบรรยาย การอ่าน การพูด เป็นต้น
2. ด้านความเข้าใจ เช่น การโต้วาที การประชุม การฝึกทักษะ

3. ด้านทักษะ เช่น การสาธิตวิธีการ การทำแบบฝึกหัด การฝึกงาน
4. ด้านทัศนคติ เช่น การอภิปราย การให้คำปรึกษา
5. ด้านค่านิยม เช่น การสัมมนา การแสดงบทบาทสมมติ

Philip Coombs (1974 อ้างถึง ญัฐธิดา จันทรมณี, 2552) ได้แบ่งประเภทของการศึกษานอกโรงเรียนออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การศึกษาขั้นพื้นฐานหรือแบบทั่วไป (General Education) หมายถึง การศึกษาที่มีจุดมุ่งหมาย คือ การกำหนดให้คนต้อง อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น กล่าวคือ ในการศึกษาของระดับชั้นประถมศึกษาหรือการศึกษาขั้นพื้นฐานก็จะมีจุดมุ่งหมายในการสอน คือ การสร้างคนให้มีความสามารถในการอ่านคำและประโยค ความสามารถในการเขียน การคิดเลข รวมทั้งเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐานได้ เป็นต้น
2. การศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับครอบครัว (Family Education) คือ การศึกษาที่เน้นทักษะ และทัศนคติที่เน้นการส่งเสริมให้คนพัฒนาความเป็นครอบครัว เช่น การเลี้ยงเด็ก โภชนาการ ด้านสุขอนามัย และการวางแผนครอบครัว เป็นต้น
3. การศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน (Community Development Education) เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นที่การยกระดับการพัฒนาไปสู่ชุมชนและประเทศชาติ ผ่านการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับชาติให้เกิดการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น สหกรณ์ โดยเน้นที่การสร้างให้สมาชิกในชุมชนเกิดการร่วมมือร่วมใจกัน เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชนร่วมกัน
4. การศึกษาด้านอาชีวศึกษา (Vocational Education) เป็นการจัดการศึกษาที่มีเป้าหมายในการพัฒนาเพื่อให้เกิดความรู้และทักษะต่างๆที่จะสามารถนำไปต่อยอดเป็นความสามารถที่จะนำไปประกอบอาชีพได้ เช่น การเลี้ยงสัตว์ การทอผ้า ฝักอาชีพตัดผม การซ่อมเครื่องยนต์ เป็นต้น

สุมาลี สังข์ศรี (2551) ได้แบ่งประเภทการศึกษานอกระบบโรงเรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่

1. ประเภทการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวคือ การศึกษานอกระบบโรงเรียนในระดับขั้นพื้นฐานนี้ เน้นการส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายนั้นมีความรู้ ความสามารถที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตได้แก่ ความรู้ความสามารถในการอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น การติดต่อสื่อสาร ความรู้ด้านสังคมสิ่งแวดล้อมต่างๆ ตัวอย่างเช่น
  - 1.1 การสอนอ่าน เขียน สำหรับชาวไทยภูเขา ชนกลุ่มน้อย และประชาชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

1.2 การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนแบบระดับชั้น ประกอบด้วย ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในทุกๆระดับชั้นนั้นก็มีวิธีการเรียนที่สามารถเลือกได้ ไม่ว่าจะเป็น การเรียนแบบชั้นเรียน การเรียนด้วยตนเอง และการเรียนแบบทางไกล

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียนประเภทการให้ความรู้ด้านทักษะวิชาชีพ เป็นการให้ความรู้เพื่อที่จะนำไปพัฒนาทักษะอาชีพต่างๆทั้งที่ยังประกอบอยู่ หรือการประกอบอาชีพใหม่ๆ เช่น ความรู้ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม คหกรรม ศิลปกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม การฝึกอบรม อาชีพนี้จัดได้หลายหน่วยงาน

3. การศึกษานอกระบบโรงเรียนประเภทการให้ความรู้ทั่วไป หรือข้อมูลต่างๆที่เป็นปัจจุบัน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกคน ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง ความรู้เรื่องสุขภาพ กฎหมาย ศาสนา เป็นต้น โดยแนวทางการจัดการศึกษาในประเภทนี้ได้แก่

- 3.1 การให้ความรู้ต่างๆผ่านสื่อประชาสัมพันธ์
- 3.2 ห้องสมุดประชาชน
- 3.3 เชิญวิทยากรมาให้ความรู้
- 3.4 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
- 3.5 การจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ต่างๆในชุมชน
- 3.6 การจัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำชุมชน

ชูพงษ์ จุฑะวิริยะสกุล 2553 ได้สรุปประเภทการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเอาไว้ว่า

1. กิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ
2. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพ
3. กิจกรรมที่สามารถพัฒนาความเป็นอยู่ของคนในครอบครัว
4. กิจกรรมที่สามารถพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม

ปรมัตต์ ท้าวแก่นสาร 2555 ได้สรุป ว่าประเภทของการจัดการศึกษานอกระบบสามารถแบ่งได้ตามเกณฑ์ ดังนี้

1. จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายประชากร ได้แก่ การแบ่งตามลักษณะของลักษณะของผู้เรียน เช่นการศึกษาพิเศษ การศึกษาผู้ใหญ่ เป็นต้น
2. จำแนกตามเป้าหมายที่อยากให้เกิดกับผู้เรียน ได้แก่ การแบ่งตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้กิจกรรมเสริมทักษะ กิจกรรมพัฒนาชุมชน
3. จำแนกตามความต้องการของผู้เรียน การแบ่งตามความสนใจของผู้เรียน เช่น กลุ่มฝึกอาชีพ กลุ่มถ่ายภาพ กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้

4. จำแนกตามปัญหาของผู้เรียน ได้แก่ การแบ่งตามลักษณะเฉพาะของสถานการณ์นั้นๆ เช่น การจัดการศึกษาสำหรับเยาวชนในชุมชนคลองเตย การจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ เป็นต้น

5. จำแนกตามวิธีการเรียนการสอน ได้แก่ การแบ่งลักษณะของการจัดการศึกษานอกระบบตามเทคนิคและวิธีการสอน เช่น การสาธิตการเพาะปลูก กิจกรรมทัศนศึกษา การจัดนิทรรศการ เป็นต้น

มติที่ประชุม ค้อมทอช 2552 ได้สรุปประเภทของการจัดการศึกษาไว้ดังนี้

1. การศึกษาขั้นพื้นฐานและต่อเนื่อง
2. การศึกษาด้านทักษะอาชีพ
3. การศึกษาที่ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นความรู้ในปัจจุบัน
4. การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย
5. การศึกษาเพื่อสันติภาพ
6. ด้านการเมืองการปกครอง
7. การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
8. กิจกรรมด้านการพัฒนาเฉพาะรายบุคคล

จากการทบทวนแนวคิดสรุปได้ว่าการจัดการศึกษาสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้ 1. การศึกษาขั้นพื้นฐานและต่อเนื่อง 2. การศึกษาด้านทักษะอาชีพ 3. การศึกษาด้านเทคโนโลยี 4. การศึกษาด้านสุขภาพอนามัย 5. การศึกษาตามหลักศาสนา 6. ด้านการเมืองการปกครอง 7. การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

2.5 หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักการ

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดหลักการไว้ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นด้านสาระการเรียนรู้ เวลาเรียน และการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการบูรณาการเนื้อหาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต ความแตกต่างระหว่างบุคคล และชุมชน สังคม

2. ส่งเสริมให้มีการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยตระหนักว่าผู้เรียนมีความสำคัญ สามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

4. ส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีสติปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการ จึงกำหนดจุดหมายดังต่อไปนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข
2. มีความรู้พื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิต และการเรียนรู้ต่อเนื่อง
3. มีความสามารถในการประกอบสัมมาอาชีพให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดและตามทันความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
4. มีทักษะการดำเนินชีวิตที่ดี และสามารถจัดการกับชีวิต ชุมชน สังคมได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. มีความเข้าใจประวัติศาสตร์ชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย โดยเฉพาะ ภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ความเป็นพลเมืองดี ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
6. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และบูรณาการความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

กลุ่มเป้าหมาย

- ประชาชนทั่วไปที่ไม่อยู่ในระบบโรงเรียน
- กลุ่มชาติพันธุ์
- กลุ่มผู้ไม่มีสัญชาติไทย
- กลุ่มผู้พิการ
- อื่นๆ

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและภาคีเครือข่ายมีแนวปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็นออกเป็น 3 ระดับ คือ

- ระดับประถมศึกษา
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สาระการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 สาระ ดังนี้

1. สาระทักษะการเรียนรู้ เป็นสาระเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้แหล่งเรียนรู้ การจัดการความรู้ การคิดเป็นและการวิจัยอย่างง่าย

2. สาระความรู้พื้นฐาน เป็นสาระเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3. สาระการประกอบอาชีพ เป็นสาระเกี่ยวกับการมองเห็นช่องทางและการตัดสินใจประกอบอาชีพ ทักษะในอาชีพ การจัดการอาชีพอย่างมีคุณธรรมและการพัฒนาอาชีพให้มั่นคง

4. สาระทักษะการดำเนินชีวิต เป็นสาระเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต ศิลปะและสุนทรียภาพ

5. สาระการพัฒนาสังคม เป็นสาระเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเมือง การปกครอง ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี หน้าที่พลเมือง และการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม

กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย

- วิชาบังคับ มีสาระการเรียนรู้ 5 สาระ ทักษะการเรียนรู้ ความรู้พื้นฐาน การประกอบอาชีพ ทักษะการดำเนินชีวิต การพัฒนาสังคม

- วิชาเลือก เป็นวิชาที่สถานศึกษาพัฒนาขึ้นเองโดยให้ยึดหลักการในการพัฒนา คือ พัฒนาโปรแกรมการเรียน เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการเรียนของผู้เรียน สถานศึกษาจึงต้องวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็นและความสนใจของผู้เรียน เพื่อออกแบบไปแกการเรียน ภายในโปรแกรมการเรียนจะประกอบไปด้วยรายวิชาต่างๆที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้

ทั้งนี้ วิชาเลือกในแต่ละระดับ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียน เรียนรู้จากการทำโครงการ จำนวนอย่างน้อย 3 หน่วยกิต

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระการเรียนรู้	จำนวนหน่วยกิต					
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย	
	วิชาบังคับ	วิชาเลือก	วิชาบังคับ	วิชาเลือก	วิชาบังคับ	วิชาเลือก
1.ทักษะการเรียนรู้	5		5			
2.ความรู้พื้นฐาน	12		16		0	
3. การประกอบอาชีพ	8		8			
4. ทักษะการดำเนินชีวิต	5		5			
5.การพัฒนาสังคม	6		6			
รวม	36	12	40		4	2
	48 หน่วยกิต		56 หน่วยกิต		76 หน่วยกิต	
กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต	200 ชั่วโมง		200 ชั่วโมง		200 ชั่วโมง	

ที่มา : ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, สำนักงาน, (2552). หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 . เอกสารวิชาการหมายเลข 14/2552

2.6 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ความหมายของการศึกษา

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2549) กล่าวว่า การศึกษาหมายความว่ากระบวนการถ่ายทอดรู้ โดยการฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ และการสร้างองค์ความรู้เพื่อความเจริญงอกงามให้เกิดกับสมาชิกในสังคม นอกจากนี้ในพระราชบัญญัตินี้ยังได้มีการกล่าวถึง การศึกษาขั้นพื้นฐานว่า หมายถึง การผสมผสานของการศึกษาในระบบโรงเรียน และการศึกษานอกระบบโรงเรียนตั้งแต่ก่อนระดับอุดมศึกษา การศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

จากความหมายของการศึกษาหลอมให้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับนี้ ทำให้สามารถสรุปได้ว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการที่หล่อคนในสังคมได้รับการปลูกฝัง ฝึกฝนอบรม ทั้งในระบบการศึกษาในโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียน หรือ การศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อส่งเสริมให้คนในสังคมพัฒนาตนเองให้มีความเจริญงอกงาม รวมทั้งทำหน้าที่เป็นผู้ที่จะต้องเรียนรู้และสืบทอดศิลปวัฒนธรรม ของชาติ สร้างองค์ความรู้ใหม่ และสร้างสรรค์สิ่งดีงามและการเรียนรู้ตลอดชีวิตต่อไป.

จุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2549 ได้ระบุลงในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

มาตรา 7 “ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง”

ระบบการศึกษา

มาตรา 15 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549) กล่าวว่า การจัดการศึกษาของประเทศไทย กำหนดให้มีด้วยกันทั้งหมด 3 ระบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน
2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดรูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

3. การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษานี้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่นๆ

จากข้อมูลเบื้องต้นพบว่าหนึ่งในนโยบายที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยใช้ในการพัฒนาประเทศ คือการให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางการศึกษา โดยให้การศึกษาเป็นเรื่องของการพัฒนาคนทุกกลุ่มที่อยู่ในประเทศ ให้สามารถได้รับโอกาสทางการศึกษาและยังมีการใช้การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ในการสืบทอดศิลปวัฒนธรรม ของชาติ สร้างองค์ความรู้ใหม่ และสร้างสรรค์สิ่งดีงาม และเพิ่มความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง.

3. แรงงานต่างด้าวในประเทศไทย

3.1 ที่มาของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย

กรมการจัดหางาน 2559 ได้สรุปที่มาของการอพยพย้ายถิ่นของกลุ่มแรงงานต่างด้าวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไว้พอสังเขป ดังนี้

1. สมัยก่อนกรุงรัตนโกสินทร์ แรงงานที่อพยพเข้ามาส่วนใหญ่ในประเทศไทย มักจะเป็น แรงงานทาสเชลย เป็นแรงงานที่เป็นราชกรู์ของประเทศที่พ่ายแพ้ในสงคราม ซึ่งในยุคสมัยนั้นมีแรงงานทาสเชลยได้แก่ ชาวเขมร มอญ ลาว และญวน เป็นต้น
2. สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ช่วงสมัยรัชการที่ 1 พ.ศ.2326 ได้มีเป้าหมายในการขุดคลองมหานาคและคูพระนครด้านทิศตะวันออก โดยขุดแยกจากแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณตำบลบางลำพูจนออกแม่น้ำเจ้าพระยาทำงวัดสามปลื้มด้านใต้ ซึ่งใช้แรงงานเชลย จำนวน 10,000 คน ซึ่งเป็นชนชาวเขมรเสียเป็นส่วนใหญ่
3. สมัยในช่วงรัชกาลที่ 2 ประเทศจีนได้เกิดภัยธรรมชาติขึ้นภายในประเทศ ส่งผลให้ประชาชนชาวจีนได้ หนีอพยพเข้ามาในประเทศไทยโดยมาประกอบอาชีพ รับจ้างแบกหาม รับจ้างทำเหมืองที่ภาคใต้ และรับจ้างเป็นแรงงานในไร่อ้อย เป็นต้น
4. สมัยในช่วงรัชกาลที่ 3 ชาวจีนที่ได้อพยพมาเป็นแรงงานตั้งแต่ช่วงรัชกาลที่ 2 ยังคงมีบางส่วนจีนที่รับจ้างเป็นแรงงานขุดคลองคูคลอง ซ่อมแซมวัด บางส่วนเริ่มทำการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ อาทิ การค้าขายผลิตผลทางการเกษตรจำพวกอ้อยน้ำตาล เป็นต้น
5. สมัยในช่วงรัชกาลที่ 4 เศรษฐกิจรุ่งเรืองขึ้น ประเทศไทยเริ่มมีชาวตะวันตก เข้ามารับราชการทหาร งานที่ปรึกษาแผ่นดิน รวมทั้งยังมีแรงงานชาวอินเดียเข้ามารับจ้างทำงานเป็น

ลูกจ้างของร้านค้าต่างๆไป ส่วนชาวจีน มักนิยมรับจ้างแบกหากลกระสอบข้าว กรรมกรโรงเลื่อยไม้ และโรงทึบอ้อย เป็นต้น

6. ช่วงสมัยรัชกาลที่ 6 พ.ศ.2454 โปรดเกล้าให้มีการจัดทำข้อบังคับที่ เกี่ยวข้องกับการควบคุมแรงงาน

7. ช่วงสมัย พ.ศ.2459 เริ่มมีการประกาศใช้ตรากฎหมายกำหนดให้กรรมกร บางจำพวกต้องมีใบอนุญาต อาทิ กรรมกรลากรถ ซึ่งนับเป็นก้าวแรงของการใช้กฎหมายในการ ควบคุมการใช้แรงงานและควบคุมอาชีพของคนต่างด้าว

8. พ.ศ. 2483 ประเทศไทยประกาศใช้กฎหมาย พระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการ สงวนอาชีพสำหรับคนไทยและออกกฎหมายห้ามคนต่างด้าวเข้ามาประกอบอาชีพนั้นๆ พ.ศ. 2484

9. พ.ศ. 2490 เป็นช่วงต้นที่รัฐบาลประกาศใช้นโยบายชาตินิยม กล่าวคือ มี การออกกฎหมายว่าด้วยการบังคับให้กิจการต่างๆที่ดำเนินการอยู่ในประเทศต้องมีการว่าจ้างแรงงาน ชาวไทย อย่างน้อยครั้งหนึ่ง

10. พ.ศ.2599 รัฐบาลได้พิจารณาออกพระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คน ไทย โดยมีบทบัญญัติให้เป็นเจ้าของกิจการจะต้องมีการจ้างคนไทยทำงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 คน โดยกำหนดให้กิจการที่มีแรงงานตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปต้องปฏิบัติตาม

11. พ.ศ.2502 ในช่วงสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ คณะรัฐบาลมีความเห็นว่ การออกกฎหมาย พ.ร.บ. ช่วยอาชีพและวิชาชีพนั้นส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ จึงได้มีการให้ ออกร่างกฎหมายขึ้นมาใหม่โดยให้พิจารณาที่ความเหมาะสมของตำแหน่ง ความสามารถ ของแรงงาน ต่างด้าวเป็นสำคัญ ต่อมาในปี พ.ศ.2515 จึงได้มีการประกาศใช้กฎหมายควบคุมแรงงานต่างด้าวขึ้นอีก ครั้ง โดยมีการยกเลิก พ.ร.บ.ช่วยอาชีพและวิชาชีพ พ.ศ. 2484 และประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 322 พ.ศ.2515 ว่าด้วยเรื่องการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานไทย สิทธินายจ้าง ขอบเขตที่ชัดเจนระหว่าง แรงไทยและต่างด้าว มีการกำหนดแยกประเภทของกิจการและกำหนดสิทธิหน้าที่ของต่างด้าวที่มา ประกอบอาชีพในประเทศไทย ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2516 มีความชัดเจนในการกำหนดอาชีพและ วิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ จำนวน 39 อาชีพ และเปิดโอกาสให้ต่างด้าวเข้ามาทำงานในลักษณะงาน ที่มีลักษณะเฉพาะที่แรงงานไม่สามารถทำได้ มีจำนวนไม่เพียงพอ หรือไม่มีความชำนาญในการทำ ทั้งนี้แรงงานต่างด้าวต้องมีการขอใบอนุญาตในการทำงานเพื่อพิสูจน์ความสามารถว่ามีจริงหรือไม่ และมีสิทธิพิเศษในการลงทุน จนถึง พ.ศ.2521 ได้มีการจัดตั้งกรมแรงงานขึ้นและมีการเสนอให้ปรับ พ.ร.บ. แรงงานเพื่อให้มีความทันสมัยขึ้น (กรมการจัดหางาน 2559)

3.2 ความหมาย

พระราชบัญญัติการทำงานของผู้ไม่มีสัญชาติไทย พ.ศ.2521 ได้กำหนดไว้ว่า หมายถึง แรงงานต่างด้าวที่ไม่มีสัญชาติไทย

สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ 2550 ได้ให้คำนิยามความหมายไว้ว่า ผู้ไม่มีสัญชาติไทย คือ แรงงานต่างด้าวที่อพยพย้ายถิ่นมาทำงานในช่วงระยะหนึ่ง หรือเป็นอพยพเพื่อมาทำงานในช่วงฤดูกาลเท่านั้น

3.3 สถานการณ์ในปัจจุบัน

การจัดทำระบบบริหารจัดการในประเทศไทยเริ่มมีมาตรการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ ปี 2547 ซึ่งในขณะนั้นปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองมายังประเทศไทย จนส่งผลกระทบต่อความมั่นคงภายในประเทศ อาทิ ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิทธิมนุษยชน ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีการผ่อนผันให้แรงงานที่เข้ามาอย่างผิดกฎหมายให้มารายงานตัวและจัดทำทะเบียนประวัติสำหรับผู้ที่มีสัญชาติไทย (ทร.38/1) กับกรมการปกครอง โดยในเบื้องต้นแรงงานทุกคนต้องผ่านการตรวจสุขภาพ และทำประกันสุขภาพกับสถานพยาบาลที่สาธารณสุขกำหนด โดยมีมติอนุญาตให้แรงงานสามารถเข้ามาทำงานได้ 2 ประเภท คือ งานกรรมกรและงานรับใช้ในบ้าน

จินดา ชำรงอาจารย์กุล 2557 ได้กล่าวถึง สถานการณ์แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยไว้ ดังนี้ นับตั้งแต่ได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2521 ต่อมาได้เริ่มมีการจดทะเบียนแรงงานอย่างจริงจังในปี พ.ศ.2539 โดยมีมติจากคณะรัฐมนตรีจัดทำกรอบการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวขึ้น

สรุปสถานการณ์แรงงานต่างด้าวที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย แยกตามสัญชาติ ดังนี้

1. ชาวกัมพูชา เป็นกลุ่มที่อพยพเข้ามาเป็นแรงงานรับจ้างในภาคเกษตรกรรม และกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูป เป็นต้น
2. ชาวลาว เป็นกลุ่มที่อพยพเข้ามาเป็นแรงงานรับจ้างในภาคธุรกิจขนาดเล็ก อาทิ ร้านอาหาร โรงงานขนาดเล็ก ลูกเรือประมง อุตสาหกรรมทางการเกษตร เป็นต้น
3. ชาวเมียนมา เป็นกลุ่มที่อพยพเข้ามาเป็นแรงงานรับจ้างในภาคธุรกิจขนาดใหญ่ อาทิ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลแช่แข็ง งานก่อสร้าง งานอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ เป็นต้น
4. ชาวเวียดนาม เป็นกลุ่มที่อพยพเข้ามาเป็นแรงงานที่ภาคเกษตรกรรม การประมง และกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูป เป็นต้น

4. การจัดการศึกษานอกระบบสำหรับแรงงานต่างด้าว

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2544 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มหาราช ทรงมีพระราชดำรัสต่อคณะรัฐมนตรีที่เข้าเฝ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณ ดังนี้ คือ

“...ประชาชนที่อยู่ในประเทศเขามีสมาชิกมานานแล้ว แต่ก็ไม่เป็นคนไทย คือ เขาไม่ถือว่าเป็นคนไทยแท้จริง เขาอยู่และเกิดในเมืองไทย แต่ก็ไม่ได้รับประโยชน์ของความเป็นไทย สิ่งนี้เป็นสิ่งที่จะต้องปฏิบัติเหมือนกัน เพราะว่าถ้าหากว่ามีคนที่อยู่ในเมืองไทย และมีความน้อยใจมาก ไม่มีใครเอาใจใส่ก็จะทำให้ความมั่นคงของประเทศด้อยไป...”

จากกระแสพระราชดำรัส ดังกล่าวมานี้ แสดงให้เห็นถึงทรงมีความห่วงใยและทรงไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งสอดคล้องกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1948 ที่รัฐบาลไทยรวมทั้งประชาชนชาวไทยทุกคนได้ให้คำมั่นไว้ อาทิ ในคำปรารภและข้อ 1 ในส่วนต้นของคำปฏิญญา ดังนี้

คำปรารภ

“ด้วยเหตุนี้การยอมรับศักดิ์ศรีประจำตัว และสิทธิซึ่งเสมอกันและไม่อาจโอนให้กันได้ของสมาชิกทั้งปวงแห่งครอบครัวมนุษยเป็นรากฐานของเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในภพ

ด้วยเหตุนี้การเฉยเมยและดูหมิ่นเหยียดหยามสิทธิมนุษยชนได้ก่อให้เกิดการกระทำอันป่าเถื่อนโหดร้าย ทารุณ ซึ่งได้กระทบกระเทือนมนโธธรรมของมนุษยชาติอย่างรุนแรง และโดยเหตุที่ได้มีการประกาศปณิธานอันสูงสุดของสามัญชนว่าถึงวาระแห่งโลกแล้วที่มนุษย์จะมีเสรีภาพในการพูด และ ในความเชื่อรวมทั้งมีเสรีภาพจากความกลัวและความต้องการ”

ข้อ 1:

“มนุษย์ทั้งหลายเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิ ต่างมีเหตุผลและมนโธธรรมและควรปฏิบัติต่อกันด้วยเจตนาแห่งภดรภาพ ” ซึ่งต่อมา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ก็ได้ให้การรับรองหลักการดังกล่าวไว้ในมาตรา๔ดังนี้

“การตีความศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง” รัฐบาลไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว ซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ให้กับผู้คนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ถึงแม้ว่าจะไม่มีสัญชาติไทยก็ตาม แต่แนวทางการปฏิบัติเช่นนี้ไม่สามารถกระทำได้อย่างง่าย เนื่องจากปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจกฎหมายว่าด้วยสัญชาติกฎหมายว่าด้วยงานทะเบียนราษฎร ปัญหาแรงงานข้ามชาติ ปัญหาต่างๆเหล่านี้มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน ทำให้ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยมีความซับซ้อนมากขึ้น จึงนำมาสู่ การจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิบุคคลขึ้น โดยใจความตอนหนึ่งระบุว่า

“...ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานดำเนินการเพื่อให้คนเหล่านี้ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

“...โดยในเบื้องต้นสมควรให้สิทธิขั้นพื้นฐานเท่าที่จำเป็นตามหลักมนุษยธรรม”

สิทธิขั้นพื้นฐานดังกล่าวได้แก่สิทธิในการศึกษาซึ่งก็สอดคล้องกับพระราชดำรัสของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ทรงพระราชพิธีเสด็จเป็น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงเป็นองค์ปาฐก ในงานประชุมสัมมนาซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงเจนีวา ว่า ประเทศสวีเดนและแลนด์ในฐานะองค์สมาชิกสภากองทุนการศึกษาเพื่อผู้ลี้ภัย ซึ่งมีความตอนหนึ่งว่า

“...การจัดการศึกษาเป็นงานที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าจะมีใครสามารถทำคนเดียวตามลำพังได้ เป็นงานที่ต้องใช้ความพยายามอย่างแท้จริงเป็นจั้งที่สุด พร้อมทั้งความมุ่งมั่นที่มีความตั้งใจจริงจากทุกฝ่าย และสิ่งเหล่านี้จะเป็นจริงได้ต้องอาศัยน้ำใจที่โอบอ้อมอารีและจิตใจที่เอื้ออาทรต่อผู้อื่น ข้าพเจ้าเคยได้ยินทูลกระหม่อมพ่อและสมเด็จพระแม่ ตรัสว่า จงให้โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง จงเลือกทำในสิ่งที่ดีที่สุด หรือให้ความเลื่อมใสอย่างดีที่สุดแก่ทุกๆคน โดยไม่คำนึงว่าเป็นคนเผ่าใดสาขาใดและมีสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างไร ขอให้เราได้ร่วมมือกันเพื่อช่วยกันสร้างสรรค์โลกใบนี้ให้ดียิ่งกว่าเดิม”

ต่อมาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารียังทรงมีรับสั่งเกี่ยวกับมุมมองด้านเศรษฐศาสตร์ในการจัดการศึกษาให้กับผู้ลี้ภัยในระดับหลังประถมศึกษา ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการศึกษาให้กับผู้ที่ไม่ใช่สถานะทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทยได้ดังนี้

“...ในเชิงเศรษฐศาสตร์การตั้งคำถามเกี่ยวกับการศึกษาในระดับหลังประถมศึกษาคงไม่ใช่ลักษณะคำถามที่ว่า “เราจะมึงงบประมาณสนับสนุนหรือไม่” แต่เป็น “เราจะไม่สนับสนุนได้หรือไม่” มากกว่า ในขณะที่ผู้ลี้ภัยที่อาศัยอยู่ในประเทศที่ดูแลพวกเขา ความรู้สึกถึงคุณค่าในตัวเองของเขาจะสูงขึ้นไปตามสัดส่วนความสามารถของการเรียนรู้ทักษะการทำงานใหม่ๆที่ได้รับ การยอมรับจากคนในสังคมในขณะที่ประเทศที่ตนเป็นผู้ดูแลจะได้รับประโยชน์จากการมีจำนวนแรงงานในประเทศเพิ่มมากขึ้น”

ซึ่งต่อมาได้มีมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ.2548 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้นำเรื่องเสนอ คณะกรรมการศึกษาธิการนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทยตามหนังสือที่ศธ 02 08 ครบ 771 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2548 โดยมีเนื้อหาตอนหนึ่งว่า

จากสภาวะเปลี่ยนแปลงไปทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติต่อกลุ่มคนดังกล่าวจึงได้ประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงระเบียบและแนวปฏิบัติและได้จัดทำร่างระเบียบ

กระทรวงศึกษาธิการที่มีการปรับปรุงแก้ไขใหม่ซึ่งเป็นระเบียบและแนวปฏิบัติการจัดการศึกษาแก่เด็ก และผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์ทางทะเบียนราษฎรเดิมจัดการศึกษาตามกลุ่มชนชาติที่กระทรวงมหาดไทย กำหนดระดับการศึกษาไม่เท่าเทียมกันคือบางกลุ่มให้เรียนได้เพียงระดับการศึกษาภาคบังคับแต่ร่าง ระเบียบมาและแนวปฏิบัติใหม่เป็นการเปิดโอกาสให้ทั้งบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มี สัญชาติไทยทุกคนที่อยู่ในประเทศไทยศึกษาได้ทุกระดับการศึกษาทุกประเภทและทุกพื้นที่ยกเว้น กลุ่มที่หลบหนีภัยจากการสู้รบจัดให้เรียนได้ในพื้นที่ 1 เพื่อให้การดำเนินงานจัดการศึกษาให้แก่บุคคล ที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทยดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการได้ขอความเห็นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งเห็นด้วยกับประเด็นที่ กระทรวงศึกษาธิการเสนอดังนี้คือ

1 ขยายโอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มี สัญชาติไทยที่เดิมเคยจำกัดไว้บางกลุ่มบางระดับการศึกษาเป็นการเปิดกว้างให้ทุกคนที่อาศัยอยู่ใน ประเทศไทยสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่จำกัดระดับประเภทหรือพื้นที่การศึกษารับเข้าเรียนการ ลงทะเบียนเรียนนักศึกษาและการออกหลักฐานทางการศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาแต่ละระดับตาม ระเบียบและแนวปฏิบัติ

2 การจัดสรรงบประมาณอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้แก่สถานศึกษาที่จัด การศึกษาให้แก่กลุ่มบุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทยตั้งแต่ระดับก่อน ประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในอัตราเดียวกันกับค่าใช้จ่ายรายหัวที่จัดสรรให้แก่ผู้ที่มี สัญชาติไทย

3 ให้กระทรวงมหาดไทยจัดทำฐานข้อมูลเลขประจำตัว 13 หลักเกี่ยวกับบุคคลที่ไม่มี หลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทยเพื่อประโยชน์ต่อการจำแนกสถานะรวมทั้งอนุญาตและ อำนวยความสะดวกให้แก่เด็กและเยาวชนที่มีข้อกำหนดระเบียบปฏิบัติโดยมีกฎหมายควบคุมเฉพาะ ให้จำกัดพื้นที่ที่อยู่อาศัยสามารถเดินทางไปศึกษาได้เป็นระยะเวลาตามหลักสูตรของการศึกษาใน ระดับนั้นๆโดยไม่ต้องขออนุญาตเป็นครั้งคราวยกเว้นผู้หนีภัยจากการสู้รบและบุคคลในความห่วงใยตี ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนที่หนีภัยจากการสู้รบ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

5. ศูนย์การศึกษาอนุกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

5.1 ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดสมุทรสาคร

สมุทรสาคร หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “มหาชัย” เป็นจังหวัดเล็ก ๆ ตั้งอยู่บนปากน้ำท่า จีน ห่างจากทะเลเพียง 2 กิโลเมตรและห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 36 กิโลเมตร เป็นเมือง

ประวัติศาสตร์ที่มีบันทึกไว้ในพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา เมื่อคราวพระเจ้าเสือเสด็จประพาสทางชลมารคกำเนิดเป็นเรื่องราวของพันท้ายนรสิงห์ผู้จงรักภักดี

จังหวัดนี้เดิมเรียกว่า "ท่าจีน" เพราะแต่เดิมเป็นตำบลใหญ่อยู่ติดอ่าวไทยมีชาวต่างประเทศโดยเฉพาะชาวจีนนำสำเภาเข้ามาจอดเทียบท่าค้าขายกันมากจึงเรียกติดปากกลายเป็นตำบล "ท่าจีน" ต่อมาในปี พ.ศ. 2091 ในสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิโปรดให้สร้างเมืองใหม่ขึ้นอีกหลายเมือง ด้วยมีพระราชประสงค์จะใช้เป็นที่ระดมพลสำหรับสู้รบกับเมียนมาร์บ้านท่าจีนจึงยกฐานะเป็นเมือง "สาครบุรี" เพื่อให้เป็นเมืองหน้าด่านป้องกันศัตรูที่จะมารุกรานทางทะเลตั้งแต่นั้นมาจนถึงสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดให้เปลี่ยนชื่อเมืองสาครบุรีเป็นเมืองสมุทรสาคร

ครั้นถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิรูปการปกครองมีการจัดระบบราชการส่วนภูมิภาคเป็นมณฑลเทศาภิบาลและประกาศจัดตั้งสุขาภิบาลแห่งแรกของประเทศไทยขึ้นที่ตำบลท่าฉลอมเมื่อปี พ.ศ. 2449 ต่อมา พ.ศ. 2456 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระบรมราชโองการให้ทางราชการเปลี่ยนคำว่า "เมือง" เป็น "จังหวัด" ทั่วทุกแห่ง เมืองสมุทรสาครจึงได้เปลี่ยนเป็น "จังหวัดสมุทรสาคร" มาจนทุกวันนี้ ส่วนคำว่า "มหาชัย" ที่คนชอบเรียกกันนั้นเป็นชื่อของคลองที่ขุดขึ้นที่ตัดความคดเคี้ยวของคลองโคกขามอันเป็นสัญลักษณ์แห่งความซื่อสัตย์ของพันท้ายนรสิงห์ จังหวัดสมุทรสาครมีเนื้อที่ประมาณ 872 ตารางกิโลเมตรแบ่งการปกครองเป็น 3 อำเภอ คืออำเภอเมือง อำเภอกระทุ่มแบน และอำเภอบ้านแพ้ว

สภาพทั่วไป

อำเภอมืองสมุทรสาคร ห่างจากกรุงเทพมหานคร 30 กิโลเมตร มีพื้นที่จำนวน 492,040.040 ตารางกิโลเมตร มีถนนพระราม 2 ตัดผ่าน และมีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน

เขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	อำเภอบ้านแพ้ว และอำเภอกระทุ่มแบน
ทิศตะวันออก	ติดกับ	เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
ทิศตะวันตก	ติดกับ	อำเภอบ้านแพ้ว และจังหวัดสมุทรสงคราม
ทิศใต้	ติดกับ	อ่าวไทย

ลักษณะภูมิประเทศ

อำเภอมืองสมุทรสาคร มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเล สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1.00 - 2.00 เมตร มีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน ตามแนวเหนือ-ใต้ลงสู่อ่าวไทย พื้นที่ตอนล่างของ อำเภอมืองสมุทรสาคร อยู่ติดชายฝั่งทะเลยาว 41.8 กิโลเมตร จึงเหมาะที่จะประกอบอาชีพประมงทะเล เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และทำนาเกลือ

ลักษณะภูมิอากาศ

อำเภอเมืองสมุทรสาคร มีลักษณะภูมิอากาศ เป็นแบบฝนเมืองร้อน เนื่องจากได้รับอิทธิพล จากลมบก ลมทะเล และมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านในช่วงฤดูร้อน จึงทำให้มีความชื้นในอากาศสูง มีฝนตกปานกลาง อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 26 – 28 องศาเซลเซียส

ประชากร

อำเภอเมืองสมุทรสาคร มีประชากรจำนวน 240,056 คน จำนวน 102,553 ครัวเรือน และจำนวนประชากรแฝง จำแนกเป็น

- สัญชาติเมียนมาร์	จำนวน	75,614 คน
- สัญชาติลาว	จำนวน	378 คน
- สัญชาติอื่นๆ	จำนวน	67 คน

5.2 สภาพการจัดการศึกษานอกระบบสำหรับแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร

ตามที่ได้มีมติจากคณะรัฐมนตรีให้กระทรวงศึกษาธิการในฐานะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาให้กับผู้ที่ไม่ใช่หลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทย สำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองสมุทรสาคร เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสมุทรสาคร สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ก็ได้รับมอบนโยบายดังกล่าวมาปฏิบัติเพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่ไม่ใช่หลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยได้เข้ารับโอกาสทางการศึกษา ซึ่งสำนักงานแห่งนี้ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2537 ใช้ชื่อสถานศึกษาเดิมว่า “ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเมืองสมุทรสาคร” โดยใช้อาคารเรียนพิมพ์ดีดของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรสาครเป็นสำนักงาน ต่อมาได้ย้ายสำนักงานไปปฏิบัติงานที่ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอเมืองสมุทรสาคร

ต่อมาปี พ.ศ. 2542 กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายไม่ให้สถานศึกษาใช้อาคารห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” จึงได้ย้ายสำนักงานมาที่อาคารเรียนวิชาช่างเครื่องยนต์ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรสาคร ตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน และในปี พ.ศ.2551 เปลี่ยนชื่อเป็น “ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองสมุทรสาคร”

ข้อมูลเฉพาะศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมือง สมุทรสาคร

ปรัชญา

กศน. อำเภอเมืองสมุทรสาคร เป็นองค์กรใฝ่เรียนรู้ คู่คุณธรรม เน้นนำบริการ

วิสัยทัศน์

จัดการศึกษาตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ

อัตลักษณ์

เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ (LICT) (Learning and Information and Communication Technology)

เอกลักษณ์

สถานศึกษา ICT

พันธกิจ

1. จัดและส่งเสริมการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตให้มีคุณภาพ
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
3. ส่งเสริมชุมชนให้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
4. พัฒนาและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพต่อการศึกษาตลอดชีวิต
5. พัฒนาบุคลากรและภาคีเครือข่ายเพื่อการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
6. ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์
7. ดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้สอดคล้องกับระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
8. กำกับ ดูแล ตรวจสอบ นิเทศภายใน ติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

จากการวิเคราะห์ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2562 สามารถสรุปได้ว่า ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

1) ผู้เรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการประเมินคุณธรรม 9 ประการ และลักษณะอันพึง ประสงค์ 2 ประการ โดย กศน.ตำบลได้สังเกตและประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง

2) ผู้เรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีค่าคะแนนเฉลี่ยผลการสอบ N-NET ของสถานศึกษา (44.26) สูง กว่าค่าคะแนนเฉลี่ย N-NET ระดับประเทศ (38.05) ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

3) สถานศึกษาได้นำหลักสูตรของสำนักงาน กศน.มาพัฒนาใช้ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน ตามความต้องการของผู้เรียนอีกทั้งตัวของวิทยากร ที่มาถ่ายทอดมีทักษะกระบวนการและความรู้ความเข้าใจในหลักการสอนผู้เรียนหรือผู้ เข้ารับการอบรมจึงมีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

4) สถานศึกษามีการดำเนินการโดยใช้ศูนย์เรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตร ทฤษฎีใหม่ประจำตำบล 18 แห่ง ร่วมกับภาคีเครือข่าย ผู้นำชุมชน ด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่อยู่ในตำบล เป็นฐานจัดกิจกรรมสู่ผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมผ่านการเรียนรู้ต้นแบบที่ ประสบความสำเร็จ ในด้านเศรษฐกิจพอเพียงจากแหล่งเรียนรู้ที่ ประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้เรียนเห็นวิธีการกระบวนการทำและนำไปประยุกต์ในการดำรงชีวิต ประจำวันได้

5) สถานศึกษา ได้กำหนดเป้าหมายของการจัดกระบวนการเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง คือให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ การทำบัญชีครัวเรือนให้เป็นทุกคน

6) ผู้รับบริการได้รับความรู้ และประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการการศึกษา ตามอัยาศัยเป็นอย่างมาก เช่น โครงการวันเด็กแห่งชาติ ปี 2562 โครงการเฉลิมพระ เกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี 2 เมษายน 2562 โครงการ พัฒนาเครือข่ายห้องสมุด มสธ. เพื่อสังคมในเขตพื้นที่บริการศูนย์วิทยพัฒนา มสธ. เพชรบุรี “กิจกรรมส่งเสริมการใช้ มุม มสธ. จังหวัดสมุทรสาคร” กิจกรรมห้องสมุด เคลื่อนที่ กิจกรรมนิทรรศการสร้างสรรค์เสริมการเรียนรู้รายเดือน เป็นต้น

7) มีการพัฒนาการจัดการศึกษาตามอัยาศัยโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในกิจกรรม ส่งเสริมการอ่านทั้งในและนอกห้องสมุด เช่น

7.1) นำเทคโนโลยี AR ซึ่งย่อมาจากคำว่า Augmented Reality เป็นเทคโนโลยีที่นำภาพเสมือนจริงในรูปแบบ 3 มิติ จำลองเข้าสู่ โลกจริงผ่านกล้องและการประมวลผลที่จะนำวัตถุมาทับซ้อนเข้าเป็นภาพเดียวกันจน สามารถมองผ่านกล้อง/โทรศัพท์สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตได้โดยตรง โดยนำใช้กับ หนังสือฉันทน์รักในหลวง หนังสือฉันทน์รักพระราชินี ในการจัดโครงการห้องสมุดเคลื่อนที่

7.2) เทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) ที่เป็นสัญลักษณ์สี่เหลี่ยมใช้แทนข้อมูลของสินค้า สื่อ โฆษณา เว็บไซต์ โดยนำกล้องของโทรศัพท์สมาร์ตโฟนไปถ่ายคิวอาร์โค้ดจะสามารถ เข้าถึงได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องเสียเวลาพิมพ์ โดยนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมตอบสนอง กับ QR Code จนได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 3 ระดับภาคกลาง จากการเข้า ประกวดแข่งขันการพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมการอ่านของบรรณารักษ์ ประจำปี 2561 และได้รับมอบโล่ประกาศเกียรติคุณ นวัตกรรมส่งเสริมการอ่านดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2562 8) หลักสูตรสถานศึกษามีแบบแผน ที่เน้นพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีคุณภาพต่อผู้เรียน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

กมลรัตน์ เทอร์เนอร์และคณะ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้การเรียนรู้แบบโครงงานสะเต็มเพื่อส่งเสริมทักษะศตวรรษที่ 21 ในนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล; โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้แบบโครงงานสะเต็ม (STEM Project-Based Learning) ต่อทักษะศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลที่ประเมินตามกรอบแนวคิดของ Trilling และ Fadel (2009) ได้แก่ ทักษะ 3Rs คือ Reading (อ่านออก) (W) Riting (เขียนได้) และ (A) Rithematics (คิดเลขเป็น) และทักษะ 7Cs ได้แก่การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical thinking and Problem solving) ด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity & Innovation) ด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork & Leadership) ด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information & Medial Literacy) ด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT literacy) และด้านอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career & learning self-reliance) ประชากร คือนักศึกษาพยาบาล ศาสตรร์ ชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพยาบาลบรม ราชชนนี ชลบุรี ในภาคการศึกษาที่ 1 ปี การศึกษา 2559 จำนวน 114 ผลการวิจัยพบว่า หลังการเรียนรู้แบบโครงงานสะเต็ม ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น 3 ลำดับแรก 4 ทักษะ ได้แก่ 1) การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 2) การอ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ 3) มี 2 ทักษะ คือ ความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ และความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและ ภาวะผู้นำผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้การเรียนรู้แบบโครงงานสะเต็มมีประสิทธิผล ช่วยให้นักศึกษา มีทักษะศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น ดังนั้นควรนการการเรียนรู้แบบโครงงานสะเต็มนี้ไปใช้ในการจัดการศึกษาวิชา การศึกษาอิสระในปีการศึกษาต่อไป และขยายผลไปทดลองใช้ในรายวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล

จิราภรณ์ พรหมทอง (2559) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้เพื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้นำเสนอแนวทางในการพัฒนาตนเองของบุคคลเพื่อก้าวสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อบุคคลอย่างเลี่ยงไม่ได้ การพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษนี้มีความสำคัญ กล่าวคือจะทำให้บุคคลได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นคนทันสมัยทันโลก ทันเหตุการณ์ โดยมีแนวทางในการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้ตลอดชีวิต อันประกอบด้วย การพัฒนาทักษะพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิด และทักษะการปฏิบัติในทุกด้านที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของบุคคล การพัฒนาการเรียนรู้ด้านนวัตกรรม การพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคลในทุกๆด้านบุคคลที่พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างสม่ำเสมอ

ณัฐพงษ์ ฉายแสงประทีป (2559) ด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่วัดจากข้อสอบวัดผล ผู้เรียนครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 55 ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดในสัดส่วนนี้ มีผู้เรียน ร้อยละ 14.81 ที่มีผลการทดสอบร้อยละ 80 ขึ้นไป ด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่วัดจากผลงานวิจัย พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 37.04 ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีเยี่ยม รองลงมา คือ ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีมาก และระดับดีคิดเป็นร้อยละ 18.52 และร้อยละ 14.81 ตามลำดับ สำหรับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้กับเกณฑ์มาตรฐาน พบว่า คะแนนผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนแตกต่างกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดที่ 70 คะแนนหรือ เกเรต C และด้านความพึงพอใจจากการเรียนแบบลงมือปฏิบัติ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม และรายด้านในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจ พบว่า ด้านการสอนของอาจารย์ เป็นด้านที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการเรียนการสอน ด้านความรู้ของนักศึกษา และด้านการประเมินผล

ทัศนีย์ จิตต์ทองกุล (2554) ที่ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องสาเหตุและปัญหาของแรงงานไทยในการไปทำงานต่างประเทศ กรณีศึกษาแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานได้หวัน ซึ่งผลวิจัยสรุปว่า ผลการวิจัยพบว่า (1) แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานได้หวันส่วนมากเป็นเพศชาย มีช่วงอายุระหว่าง 31 – 35 ปี มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และใช้บริการผ่านบริษัทจัดหางานเดินทางไปทำงานได้หวันในตำแหน่งในโรงงานอุตสาหกรรม มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 17,001 – 18,000 บาท (2) สาเหตุก่อนไปทำงานได้หวันเพราะเป็นแรงงานที่ว่างงานและมีภาระหนี้สิน ปัญหาในด้านภาษาและการสื่อสารกับนายจ้างต่างชาติเป็นปัญหามาก ที่สุดในการเดินทางไปทำงานได้หวัน และ (3) แรงงานไทยได้เสนอแนะให้มีการแก้ไขกฎหมาย กองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ให้รัฐเป็น ผู้ดำเนินการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงาน

ต่างประเทศให้มากขึ้น เผยแพร่พฤติกรรมกรรมการหลอกลวงของสาย/นายหน้าผ่านสื่อที่แรงงานรับฟังหรือรับชมได้โดยง่าย รัฐควรเพิ่มอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ใน กระทรวงแรงงานในต่างประเทศ

นันทญา โกมลมาลย์ (2561) ที่ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องความรู้เท่าทันสื่อเฟซบุ๊กของวัยรุ่นไทยที่ระบุว่า ทักษะการรู้เท่าทันสื่อมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาทักษะการใช้สื่อ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเพื่อให้เกิดพัฒนาและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นสื่อ งานวิจัยเรื่องความรู้เท่าทันสื่อเฟซบุ๊กของวัยรุ่นไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพของการรู้เท่าทันสื่อเฟซบุ๊กของวัยรุ่นไทย โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนนิตินันท์ศึกษา ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมใช้เฟซบุ๊กมากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน เพื่อที่จะพูดคุย/ส่งข้อความคุยกับเพื่อนใน Messenger มากที่สุด รองลงมา เพื่ออัปเดตและแชร์รูปของตนเอง/เพื่อน/แฟน ในขณะที่การให้ความคิดเห็นทางการเมืองจะอยู่ในระดับน้อยที่สุด และผลการศึกษายังพบว่า วัยรุ่นไทยที่มีอายุมากกว่าและระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีระดับการรู้เท่าทันสื่อเฟซบุ๊ก ในด้านการตระหนักรู้ถึงผลกระทบของเฟซบุ๊ก, ด้านความเข้าใจกระบวนการทำงานของเฟซบุ๊ก ด้านความเข้าใจเนื้อหาที่สะท้อนให้เห็นมุมมองทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต รวมถึงด้านความเข้าใจด้านศีลธรรมและจริยธรรม มากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า และระดับการศึกษาน้อยกว่า ส่วนในด้านความสนุกสนานและชื่นชมเนื้อหา พบว่ามีความแตกต่างกันในช่วงอายุและเพศ โดยวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ มีมุมมองต่อเฟซบุ๊กกว่า เป็นพื้นที่ที่สร้างเครือข่ายทางสังคมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ใหม่ๆ ทางสังคม มากที่สุด

นันทมนัส เลิศสิริกาลกุล (2557) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอนนั้นเมื่อได้รับการพัฒนาที่สามารถอ่าน คำ ข้อความ ประโยคต่าง ๆ ที่เห็น และอ่านหนังสือนอกเวลา หนังสือธรรมะ โดยเข้าใจความหมายจากเรื่องที่อ่าน สามารถอธิบายเรื่องราวที่อ่านได้ จนเกิดความมั่นใจในการติดต่อประสานงานกับบุคคล หน่วยงานราชการ โดยเฉพาะที่ว่าการอำเภอแม่เมาะ เพราะสามารถอ่านข้อความบนเอกสารขออนุญาตออกนอกพื้นที่ได้ และการติดต่อประสานงานกับโรงเรียน โดยสามารถอ่านใบรายงานผลการเรียนของนักเรียนและอ่านเอกสารโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนได้ ทำให้บ้านและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากขึ้นการจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนในด้าน การเขียน พบว่า ผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอน เมื่อได้รับการพัฒนาการเขียน นั้นก็สามารถเขียนคำ ข้อความ ประโยค และเรียบเรียงเป็นเรื่องได้ และสามารถเขียนกระทู้ธรรม เข้าใจความหมายและอธิบายเรื่องที่เขียนได้ เกิดความมั่นใจมีความกล้า ในการติดต่อประสานงานกับบุคคลและหน่วยงานราชการ โดยสามารถเขียนชื่อ นามสกุล ตัวเองได้ แทนการพิมพ์ลายนิ้วมือ ในการลงลายมือชื่อบนเอกสารต่าง ๆ สามารถเขียนสื่อสารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน และเขียนประเมินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนได้ และในด้านการประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และ

คณิตศาสตร์ พบว่าผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอน สามารถฟัง ดู และพูดสื่อสารภาษาไทยกลางกับบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ได้โดยเข้าใจเรื่องที่ได้รับฟัง สามารถพูดโต้ตอบ ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนให้เป็นคำพูดได้ มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอน ได้แก่ อาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป อาชีพก่อสร้าง และอาชีพทำไร่ทำนา ทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เพราะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เกิดความกล้าที่จะพูดกับครูและผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อร่วมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียน

ปิยธิดา รอดขงและคณะ (2561) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม มีประโยชน์มีความถูกต้องและมีความเป็นไปได้ ในการนำไปใช้ตามแนวคิดในการจัดกิจกรรมที่สังเคราะห์ขึ้นสามารถทำให้นักเรียนมีคะแนนการวัดนิสัยรักการอ่านที่เพิ่มขึ้นและมีคะแนนการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับ ดีมาก กิจกรรมที่นักเรียนชอบคือ กิจกรรมเส้นทางนักอ่านและกิจกรรมนิทานสำราญใจ และมีประสิทธิผลการใช้กิจกรรมในด้านความเป็นประโยชน์และด้านความเหมาะสมของกิจกรรมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยผู้วิจัยได้อาศัยข้อมูลเชิงทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ร่วมกับข้อมูลจากการศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดกิจกรรม และการสัมภาษณ์

ประภาภรณ์ พลเยี่ยม (2560) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ 2 ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ มีคุณภาพระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 แต่เนื่องจาก การใช้บทเรียนที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกิจกรรมเรียนรู้แบบจิกซอว์ 2 ทำให้นักเรียนรู้จักการทำงาน เป็นกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน แบ่งงานกันตามที่ได้รับมอบหมายผู้วิจัยได้ใช้สื่อสังคมออนไลน์เช่น Google for education Facebook ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อที่จะทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาในบทเรียนและการอย่างรวดเร็วและยังสามารถที่จะศึกษาได้ทุกเวลา ทุกสถานที่จึงทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มมากยิ่งขึ้นในส่วนของสามารถที่จะตอบคำถามให้คำปรึกษานักเรียนทันที ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้นอีกด้วย

สมหมาย สราญจิตร (2553) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการด้านการศึกษาของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในสถานประกอบการขนาดใหญ่ จังหวัดสิงห์บุรี ที่ผู้วิจัยพบว่า ความต้องการของแรงงานในด้านการศึกษานั้นมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความต้องการด้านการศึกษาเพื่อต้องการปรับปรุงชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น 2. ความต้องการด้านการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐาน 3. ความต้องการด้านการศึกษาเพื่อปรับปรุงที่อยู่

อาศัยและชุมชนของตนเอง 4.ความต้องการด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพในการประกอบอาชีพของตนเอง

เสาวนีย์ ชมชื่น (2555) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลของการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาไทยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 5 แผน และแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า (1) ได้แผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์โดยการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 15 คาบ ซึ่งแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญลำปางที่เรียนโดยการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีระดับการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิญา ยะนะโชติ (2556) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความรู้สึกเชิงจำนวน การคิดวิเคราะห์ เจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบซิปปาโดยการใช้สื่อประสมและเกมประกอบการสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่5 พบว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโดยการใช้เกมประกอบการสอนเป็นสื่อมีค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องการบวก การลบและการคูณทศนิยม คะแนนแบบทดสอบวัดความรู้สึกเชิงจำนวนและคะแนนแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโดยการใช้สื่อประสมเป็นสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโดยการใช้สื่อประสมเป็นสื่อ มีค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบวัดเจตคติสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโดยการใช้เกมประกอบการสอนเป็นสื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Navichki (2013 : Abstract) ได้ทำ การศึกษาวิจัยเรื่อง “ CT ” and “ 5C’s ” : Required Skills of the 21st Century โดยผู้วิจัยได้นำเสนอทักษะที่จำเป็นใหม่ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ CT ทักษะ การคิดคำนวณ การอ่าน การเขียน และทักษะคณิตศาสตร์ ในศตวรรษที่ 21 “ CT ” ซึ่งมี ความหมายว่าวิธีการใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาโดยการใช้

กระบวนการทางด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ สื่อ และเทคโนโลยีสารสนเทศหรือที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ และยังรวมถึงความปรารถนาดีในการรวมทักษะ ทั้ง 5 ทักษะ ที่เรียกว่า “5C’s” ซึ่งหมายถึง ความคิดที่สำคัญที่นำมาใช้ ในการแก้ปัญหาด้วยทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะความร่วมมือ และการสร้าง ความสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมในการอภิปรายเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ ที่มีความยากและซับซ้อน

The Institute for the future (ITF)(2011) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทักษะ ที่จำเป็นสำหรับแรงงานในอนาคตอีก 10 ปีข้างหน้า ผลการวิจัยสรุปแรงขับที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่ 1) การมีช่วงอายุยืนขึ้น 2) การเพิ่มขึ้นของเครื่องจักรและนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ 3) โลกคอมพิวเตอร์ 4) ระบบของสื่อสารสนเทศ 5) โครงสร้างองค์กรขนาดใหญ่ 6) โลกที่มีการเชื่อมต่อกันทั่วโลก นอกจากนี้ทักษะ 10 ประการที่จำเป็นสำหรับแรงงานในอนาคต ได้แก่ 1) ความสามารถในการตัดสินใจว่าอะไรสำคัญหรือมีความหมายที่ซ่อนอยู่ 2) ความสามารถในการติดต่อสื่อสารอย่างลึกซึ้งตรงไปตรงมา 3) สามารถคิดและหาคำตอบได้นอกเหนือจากคำตอบทั่วไป 4) สามารถทำงานในที่ๆ มีวัฒนธรรมที่แตกต่าง 5) ความสามารถในการเปลี่ยนข้อมูลจำนวนมากเป็นข้อมูลเชิงคุณธรรม 6) ความสามารถในการประเมินและพัฒนาเนื้อหาที่ใช้กับสื่อรูปแบบใหม่ๆ 7) มีความรู้ ความสามารถที่จะเข้าใจศาสตร์ข้ามสาขาวิชา 8) ความสามารถในการพัฒนาภารกิจ/กิจกรรมและ การบวนการทำงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ 9) ความสามารถในการแยกแยะกลั่นกรองข้อมูล 10) ความสามารถที่จะทำงานอย่างได้ผล เข้าไปเกี่ยวข้องด้วยเหมือนเป็นสมาชิกคนหนึ่ง ทำให้คน ติดต่อเชื่อมโยงกันได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การออกแบบการวิจัย
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การออกแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสัญชาติเมียนมาร์แบ่งเป็น ระดับประถมศึกษาจำนวน 42 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 14 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 13 คน ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร รวมจำนวน 69 คน ในภาคการศึกษาที่ 2/2562 ที่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร โดยหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ ของเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	30	43.5
1.2 หญิง	39	56.5
รวม	69	100.0
2. ช่วงอายุ		
2.1 ช่วงอายุ 15 - 20 ปี	16	23.2
2.2 ช่วงอายุ 21 - 25 ปี	40	58.0
2.3 ช่วงอายุ 26 - 30 ปี	9	13.0
2.4 ช่วงอายุ 31 - 35 ปี	2	2.9
2.5 ช่วงอายุ 36 - 40 ปี	2	2.9
2.6 ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป	0	0.0
รวม	69	100.00
3. ระดับชั้นการศึกษา		
3.1 ประถมศึกษา	42	60.9
3.2 มัธยมศึกษาตอนต้น	14	20.3
3.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย	13	18.8
รวม	69	100.00

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 และเป็นเพศชายจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 ตามลำดับ

ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าช่วงอายุที่พบมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 21 - 25 ปีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 15 - 20 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 ช่วงอายุ 26 - 30 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และช่วงอายุที่มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเท่ากัน คือ ช่วงอายุ 31 - 35 ปี กับ ช่วงอายุ 36 - 40 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ทั้งนี้ไม่พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามมีช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป

ระดับชั้นที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษามากที่สุดจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ

20.3 และอันดับสุดท้ายมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้เรียนจำนวน 7 คน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลนั้นสามารถฟังภาษาไทยได้อย่างดี สามารถสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารได้ ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด มาจากประเทศเมียนมาร์และพม่าอาศัยอยู่ที่ประเทศมานานกว่า 4 ปี สูงสุด คือ 10 กว่าปี

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ทางการศึกษาตลอดชีวิตของอาจารย์ ดร.พีรเทพ รุ่งคุณากร 2562 รวมทั้งการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาครจำนวนรวม 100 ข้อ ดังนี้

- กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา ประกอบด้วย การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และการประยุกต์ใช้การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เริ่มจากข้อคำถามตั้งแต่ข้อที่ 1-42 จำนวน 42 ข้อ

- การอ่าน ข้อคำถามที่ 1-16

- การเขียน ข้อคำถามที่ 17-24

- คณิตศาสตร์ ข้อคำถามที่ 25-32

- การประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และ ข้อคำถามที่ 33-42

- กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ ประกอบด้วย การคิด ความเข้าใจทางวัฒนธรรม การสื่อสารและความร่วมมือ และการรู้เท่าทันสื่อ เริ่มจากข้อคำถามตั้งแต่ข้อที่ 43-72 จำนวน 30 ข้อ

- การคิด ข้อคำถามที่ 43-56

- ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ข้อคำถามที่ 57-60

- การสื่อสารและความร่วมมือ ข้อคำถามที่ 61-65

- การรู้เท่าทันสื่อ ข้อคำถามที่ 66-72

- กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย การเรียนรู้ การเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น เริ่มจากข้อคำถามตั้งแต่ข้อที่ 73-100 จำนวน 28 ข้อ

- การเรียนรู้เพื่อรู้ ข้อคำถามที่ 73-82
- การเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง ข้อคำถามที่ 83-88
- การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง ข้อคำถามที่ 89-95
- การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ข้อคำถามที่ 96-100

ลักษณะของแบบสอบถามในตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert's Five Rating Scale) โดยกำหนดช่วงคะแนนของแต่ละระดับให้มีความหมาย ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง มีความต้องการมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับ 4	หมายถึง มีความต้องการมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับ 3	หมายถึง มีความต้องการพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับ 2	หมายถึง มีความต้องการน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับ 1	หมายถึง มีความต้องการน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

4. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ทางการศึกษาตลอดชีวิตของอาจารย์ ดร.พีรเทพ รุ่งคุณากร 2562 และแนวคิดจากเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษารุ่งคุณากร 2562 และแนวคิดจากเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษา
2. ผู้วิจัยได้ไปร่วมสังเกตการณ์การเรียนการสอนที่ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ แล้วพูดคุยกับนักศึกษาเมียนมาร์และคณะครูประจำศูนย์ เพื่อนำไปใช้กำหนดขอบเขตคำถามเกี่ยวกับความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
3. สร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดประเด็นที่ต้องการสอบถามออกเป็น 3 ประเด็นหลักดังนี้
  - ความต้องการพัฒนาทักษะกลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา
  - ความต้องการพัฒนาทักษะกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่
  - ความต้องการพัฒนาทักษะกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน
4. เสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและพิจารณาแก้ไขเพื่อความถูกต้อง
5. นำแบบสอบถามที่ปรับแก้แล้วจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านได้แก่

1. อาจารย์ ดร.นิรุทธ์ วัฒนโนภาส ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาลดชีวิต สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
  2. อาจารย์ ดร.พรรณภักดิ์ ปลั่งศรีเจริญสุข ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
  3. อาจารย์ ดร.ชนันภรณ์ อารีกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาลดชีวิต สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
  4. อาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพื้นฐานทางการศึกษา สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
  5. อาจารย์อัญชลี ปลั่งตา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย สังกัดศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอบ้านแพรง จ.พระนครศรีอยุธยา
- ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) พบว่ามีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม และข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC) ได้ค่าคะแนน 0.60-1.00
6. นำแบบสอบถามแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปแปลเป็นภาษาเมียนมาร์เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเข้าใจข้อคำถามได้เป็นอย่างดีแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาเมียนมาร์จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นมีค่า 0.89
  7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งแล้วจัดพิมพ์นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ออกหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาครในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ศึกษา
2. นำแบบสอบถาม จำนวน 69 ฉบับ ให้นักศึกษาเมียนมาร์ของศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ตอบโดยมีการใช้ล่ามภาษาเมียนมาร์แปลและอธิบายแบบสอบถามแก่นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามด้วย

3. ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามครบจำนวน 69 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ในลำดับต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

6.1 สำหรับการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC) ผู้วิจัยมีการดำเนินการโดยใช้สูตรของโลวินลลี และแอมเบลตัน (Rowinelli & Hambleton, 1977, pp. 163-171) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ เนื้อหา

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ เนื้อหา

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ เนื้อหา

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC) จากสูตรเกณฑ์การตัดสิน IOC ที่มีค่าตั้งแต่ .50-1.00 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือตามเนื้อหานั้น ทั้งนี้คำนวณค่า IOC ของแบบสอบถามเป็นรายข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้

6.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด 69 ชุด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของคำตอบในแบบสอบถามแต่ละชุด นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1). แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ และระดับการศึกษา นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

- ความถี่ (Frequency)

- ร้อยละ (Percentage)

- ค่าเฉลี่ยทางเลขคณิต (Arithmetic mean)
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2). แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาแรงงานสัญชาติเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน ซึ่งแปลความหมายช่วงระดับความคิดเห็น ออกเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert, 1967, pp.607-610) มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินค่า คะแนนที่ได้จากคำตอบตามสัดส่วนการประมาณ โดยมีระดับการตัดข้อมูลเป็นแบบมาตรวัดอันดับ ภาค หรือช่วง (Interval Scale) ที่มีค่าถามเชิงนิยมหรือมีความหมายในเชิงบวก (Positive) โดยมีสูตร ดังนี้

$$\text{Interval (I)} = \frac{\text{Rang (R)}}{\text{Class (C)}}$$

$$\text{เมื่อ R แทน คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด} = 5-1$$

$$\text{C แทน จำนวนชั้น} = 5$$

แทนค่าตัวแปรในสูตรดังนี้

$$\text{Interval (I)} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
ระดับคะแนน 5	หมายถึง มากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง มาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง ปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง น้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง น้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายนั้น แปลความหมายจากค่าเฉลี่ย 5 ระดับ

ระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

3). เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษา มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความเรียบร้อยและ สมบูรณ์ของแบบสอบถาม และเรียบเรียงแบบสอบถามเพื่อใช้ในการลงรหัส

- การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลง รหัสที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มคำตอบแล้วจึงนับ คะแนนใส่รหัส

- การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้ว ได้นำมาบันทึกเข้า File โดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อทำการประมวลผล

- การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของ 2 ประชากรหรือกลุ่มโดยสุ่มตัวอย่าง จากแต่ละกลุ่มอย่างเป็นอิสระต่อกัน (Independent - Sample T-Test) จากค่าสถิติแบบ T - Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปโดยใช้ สถิติวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) จากสถิติแบบ F - Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร” ในครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและ การศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร 2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาครจำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษา ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอข้อค้นพบ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1.1 ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาแรงงานชาวเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 69 คน

ตารางที่ 3 ภาพรวมความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

ทักษะที่	ความต้องการพัฒนาทักษะ	μ	σ	ระดับความต้องการ	อันดับ
กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา					
1	ด้านการอ่าน	3.99	0.86	มาก	3
2	ด้านการเขียน	3.92	0.87	มาก	10
3	ด้านคณิตศาสตร์	3.90	0.86	มาก	12
4	ด้านการประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์	4.11	0.77	มาก	1
รวม		3.98	0.54	มาก	
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่					
5	ด้านการคิด	4.03	0.84	มาก	2
6	ด้านความเข้าใจทางวัฒนธรรม	3.90	0.88	มาก	11
7	ด้านการสื่อสารและความร่วมมือ	3.95	0.84	มาก	8
8	ด้านการรู้เท่าทันสื่อ	3.96	0.80	มาก	5
รวม		3.96	0.62	มาก	
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน					
9	ด้านการเรียนเพื่อรู้	3.95	0.86	มาก	7
10	ด้านการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง	3.93	0.85	มาก	9
11	ด้านการเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง	3.95	0.90	มาก	6
12	ด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น	3.98	0.87	มาก	4
รวม		3.95	0.64	มาก	
ภาพรวมของทุกด้าน		3.96	0.56	มาก	

จากตารางที่ 3 ภาพรวมความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้น พบว่า มีความต้องการมากในภาพรวมทุกด้าน (กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน) อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.96$) ซึ่งสามารถอธิบายตามค่า μ จากสูงที่สุดตามลำดับ ดังนี้ ด้านที่มีความต้องการมากเป็นอันดับแรก คือ ด้านการประยุกต์ใช้การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ($\mu=4.11$) อันดับ 2 คือ การคิด ($\mu=4.03$) อันดับ 3 คือ ด้านการอ่าน ($\mu=3.99$) อันดับต่อมา คือ ด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ($\mu=3.98$) การรู้เท่าทันสื่อ ($\mu=3.96$) ด้านการเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและการพัฒนาตนเอง ($\mu=3.95$) ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้ ($\mu=3.95$) การสื่อสารและความร่วมมือ ($\mu=3.95$) ด้านการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง ($\mu=3.93$) ด้านการเขียน ($\mu=3.92$) ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ($\mu=3.90$) ด้านคณิตศาสตร์ ($\mu=3.90$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการอ่าน

ความต้องการพัฒนาทักษะการอ่าน	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
1. นักศึกษาสนใจเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย	4.32	.696	มาก	2
2. นักศึกษาอยากเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ	3.97	.970	มาก	6
3. นักศึกษาอยากฝึกอ่านภาษาไทยให้ถูกต้อง	4.48	.720	มาก	1
4. นักศึกษาต้องการรู้และเข้าใจความหมายของป้ายข้อความภาษาไทยรอบตัวนักศึกษา	4.14	.827	มาก	4
5. นักศึกษาอยากฝึกจับประเด็นสำคัญหรือสรุปความได้จากสื่อภาษาไทยที่อ่าน	3.96	.830	มาก	9
6. นักศึกษาอยากอ่านเนื้อเพลงภาษาไทยที่นักศึกษาชอบฟังได้	3.96	.946	มาก	8
7. นักศึกษาจำเป็นต้องรู้และเข้าใจสัญลักษณ์จราจร	3.87	.954	มาก	10
8. นักศึกษาต้องการเข้าใจความหมายของป้ายบอกทางภาษาไทยบนท้องถนน	4.06	.765	มาก	5
9. นักศึกษาจำเป็นต้องรู้และเข้าใจความหมายของป้ายข้อความภาษาไทยบนรถสาธารณะ	3.72	.922	มาก	15
10. นักศึกษาต้องการฝึกอ่านฉลากภาษาไทยที่ติดบนผลิตภัณฑ์และยา	3.77	.987	มาก	14
11. นักศึกษาจำเป็นต้องฝึกอ่านหนังสือสัญญาภาษาไทยหรือหนังสือราชการต่างๆ	3.80	.964	มาก	13
12. นักศึกษาต้องการฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน	3.86	.912	มาก	11
13. นักศึกษาสนใจฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อออนไลน์ในชีวิตประจำวัน	3.97	.804	มาก	7
14. นักศึกษาสนใจฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อใกล้ตัว เช่น เมนูอาหารภาษาไทย	3.84	.740	มาก	12
15. นักศึกษาต้องการให้การฝึกอ่านภาษาไทยของนักศึกษาใช้ประโยชน์ได้จริงทั้งในการพูด การฟัง การเขียน และการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.23	.807	มาก	3
16. นักศึกษาควรอ่านอักษรย่อในภาษาไทยได้	3.71	.842	มาก	16
รวม	3.99	0.86	มาก	

จากตารางที่ 4 เมื่อจำแนกรายชื่อของความต้องการพัฒนาทักษะการอ่านความต้องการพัฒนารายชื่อของทักษะด้านการอ่าน พบว่า นักศึกษามีความต้องการฝึกอ่านภาษาไทยให้ถูกต้องมากเป็นอันดับแรก ($\mu=4.48$) รองลงมา นักศึกษาสนใจเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ($\mu=4.32$) นักศึกษาต้องการให้การฝึกอ่านภาษาไทยของนักศึกษาใช้ประโยชน์ได้จริงทั้งในการพูด การฟัง การเขียน และการดำเนินชีวิตประจำวัน ($\mu=4.32$) นักศึกษาต้องการรู้และเข้าใจความหมายของป้ายข้อความภาษาไทยรอบตัวนักศึกษา ($\mu=4.14$) นักศึกษาต้องการเข้าใจความหมายของป้ายบอกทางภาษาไทยบนท้องถนน ($\mu=4.06$) นักศึกษาอยากเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ($\mu=3.97$) นักศึกษาสนใจฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อออนไลน์ในชีวิตประจำวัน ($\mu=3.97$) นักศึกษาอยากอ่านเนื้อเพลงภาษาไทยที่นักศึกษาชอบฟังได้ ($\mu=3.96$) นักศึกษาอยากฝึกจับประเด็นสำคัญหรือสรุปความได้จากสื่อภาษาไทยที่อ่าน ($\mu=3.96$) นักศึกษาจำเป็นต้องรู้และเข้าใจสัญลักษณ์จราจร ($\mu=3.87$) นักศึกษาต้องการฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ($\mu=3.86$) นักศึกษาสนใจฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อใกล้ตัว เช่น เมนูอาหารภาษาไทย ($\mu=3.84$) นักศึกษาจำเป็นต้องฝึกอ่านหนังสือสัญญาภาษาไทยหรือหนังสือราชการต่างๆ ($\mu=3.80$) นักศึกษาต้องการฝึกอ่านฉลากภาษาไทยที่ติดบนผลิตภัณฑ์และยา ($\mu=3.77$) นักศึกษาจำเป็นต้องรู้และเข้าใจความหมายของป้ายข้อความภาษาไทยบนรถสาธารณะ ($\mu=3.72$) และอันดับสุดท้ายนักศึกษาคควรอ่านอักษรย่อในภาษาไทยได้ ($\mu=3.71$) ตามอันดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการเขียน

ความต้องการพัฒนาทักษะการเขียน	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
17. นักศึกษาอยากฝึกเขียนประวัติส่วนตัวเป็นภาษาไทยได้	3.71	.859	มาก	8
18. นักศึกษาต้องการฝึกเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง	4.23	.807	มาก	1
19. นักศึกษาอยากฝึกเขียนเอกสารภาษาไทยสำหรับติดต่อหน่วยงานต่างๆ ได้ถูกต้อง	3.84	.885	มาก	6
20. นักศึกษาต้องฝึกเขียนภาษาไทยตามคำบอกของผู้อื่นได้ตรงและถูกต้อง	4.01	.737	มาก	3
21. นักศึกษาควรได้รับการฝึกเขียนสรุปความเป็นภาษาไทยจากเรื่องที่ฟัง	3.80	.901	มาก	7
22. นักศึกษาอยากเขียนตัวหนังสือภาษาไทยทั้งพยัญชนะ สระ และเครื่องหมายต่างๆ ได้สวยงาม	4.03	.939	มาก	2
23. นักศึกษาอยากฝึกเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ในโอกาสต่างๆ เช่น การเขียนจดหมายกลางาน หรือเพื่อบอกความต้องการต่างๆ	3.84	.901	มาก	5
24. นักศึกษาต้องการฝึกเขียนภาษาไทยที่ใช้การได้และช่วยนักศึกษาพัฒนาการทำงาน เช่น ในการทำงานเอกสารและธุรการ	3.86	.896	มาก	4
รวม	3.92	0.87	มาก	

จากตารางที่ 5 เมื่อจำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการพบว่า นักศึกษาต้องการฝึกเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องมีความต้องการในระดับมากเป็นอันดับที่ 1 ($\mu=4.23$) รองลงมา คือนักศึกษาอยากเขียนตัวหนังสือภาษาไทยทั้งพยัญชนะ สระ และเครื่องหมายต่างๆ ได้สวยงาม ($\mu=4.03$) นักศึกษาต้องฝึกเขียนภาษาไทยตามคำบอกของผู้อื่นได้ตรงและถูกต้อง ($\mu=4.01$) นักศึกษาต้องการฝึกเขียนภาษาไทยที่ใช้การได้และช่วยนักศึกษาพัฒนาการทำงาน เช่น ในการทำงานเอกสารและธุรการ ($\mu=3.86$) นักศึกษาอยากฝึกเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ในโอกาสต่างๆ เช่น การเขียนจดหมายกลางาน หรือเพื่อบอกความต้องการต่างๆ ($\mu=3.84$) นักศึกษาอยากฝึกเขียนเอกสารภาษาไทยสำหรับติดต่อหน่วยงานต่างๆ ได้ถูกต้อง ($\mu=3.84$) นักศึกษาควรได้รับการฝึกเขียนสรุปความเป็นภาษาไทยจากเรื่องที่ฟัง ($\mu=3.80$) อันดับสุดท้าย คือ นักศึกษาอยากฝึกเขียนประวัติส่วนตัวเป็นภาษาไทยได้ ($\mu=3.71$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายชื่อของความต้องการพัฒนาทักษะ
คณิตศาสตร์

ความต้องการพัฒนาทักษะด้านคณิตศาสตร์	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
25. นักศึกษาอยากฝึกบวกเลขในใจได้เร็วและถูกต้อง	4.00	.857	มาก	1
26. นักศึกษาอยากฝึกลบเลขได้คล่อง	4.00	.840	มาก	2
27. นักศึกษาสนใจที่จะฝึกท่องและใช้สูตรคูณต่างๆ ในการคำนวณ ได้คล่อง	3.86	.896	มาก	6
28. นักศึกษาต้องการฝึกหารเลขได้เร็วและถูกต้อง	4.00	.804	มาก	3
29. นักศึกษาอยากฝึกคิดการรับเงินและทอนเงินได้อย่างถูกต้อง	3.94	.820	มาก	4
30. นักศึกษาสนใจฝึกคำนวณและอ่านค่าตัวเลขต่างๆ ในทางสถิติ	3.72	.838	มาก	7
31. นักศึกษาอยากฝึกจนนักศึกษาสามารถใช้อุปกรณ์ ซึ่ง ตวง วัด ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง	3.71	.925	มาก	8
32. นักศึกษาอยากหัดใช้เครื่องคิดเลขให้เก่ง	3.93	.975	มาก	5
รวม	3.90	0.86	มาก	

จากตารางที่ 6 เมื่อจำแนกรายชื่อของความต้องการพัฒนาทักษะการด้านคณิตศาสตร์ พบว่า นักศึกษาต้องการฝึกหัดและเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งนำความรู้ คณิตศาสตร์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงในระดับมากเป็นอันดับ 1 ($\mu=4.00$) รองลงมานักศึกษาอยากฝึกบวกเลขในใจได้เร็วและถูกต้อง ($\mu=4.00$) นักศึกษาอยากฝึกลบเลขได้คล่อง ($\mu=4.00$) นักศึกษาต้องการฝึกหารเลขได้เร็วและถูกต้อง ($\mu=4.00$) นักศึกษาอยากฝึกคิดการรับเงินและทอนเงินได้อย่างถูกต้อง ($\mu=3.94$) นักศึกษาอยากหัดใช้เครื่องคิดเลขให้เก่ง ($\mu=3.93$) นักศึกษาสนใจที่จะฝึกท่องและใช้สูตรคูณต่างๆ ในการคำนวณได้คล่อง ($\mu=3.86$) นักศึกษาสนใจฝึกคำนวณและอ่านค่าตัวเลขต่างๆ ในทางสถิติ ($\mu=3.72$) อันดับสุดท้ายนักศึกษอยากฝึกจนนักศึกษาสามารถใช้อุปกรณ์ ซึ่ง ตวง วัด ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ($\mu=3.71$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์

ความต้องการพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
33. นักศึกษาต้องการฝึกหัดและเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งนำความรู้คณิตศาสตร์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	4.00	0.85	มาก	9
34. นักศึกษาต้องการออกเสียงภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	4.28	.725	มาก	1
35. นักศึกษาอยากออกเสียงตัวเลขและการอ่านค่าคณิตศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง	4.12	.777	มาก	4
36. นักศึกษาต้องการฝึกให้ตัวเองสามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจตรงกัน	4.06	.784	มาก	7
37. นักศึกษาต้องการเรียนรู้และเข้าใจในสิ่งที่คนไทยสื่อสารกัน	4.00	.767	มาก	10
38. นักศึกษาอยากเรียนรู้ที่จะพูดกับคนไทยได้รู้เรื่อง	4.07	.773	มาก	6
39. นักศึกษาต้องการฝึกมารยาทในการสื่อสารกับคนไทยได้อย่างถูกต้องในการขอโทษและขอบคุณ	4.17	.804	มาก	3
40. นักศึกษาอยากเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งคณิตศาสตร์เพื่อปรับรายได้ให้สูงขึ้น	4.26	.700	มาก	2
41. นักศึกษาต้องการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งคณิตศาสตร์เพื่อเปลี่ยนอาชีพ	4.07	.774	มาก	5
42. นักศึกษาควรฝึกภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนางานที่นักศึกษาทำอยู่ให้ดีขึ้น	4.01	.915	มาก	8
รวม	4.11	0.77	มาก	

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ พบว่า นักศึกษาต้องการออกเสียงภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจนในระดับมากเป็นอันดับ 1 ($\mu=4.28$) รองลงมานักศึกษาอยากเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งคณิตศาสตร์เพื่อ

บรรยายได้ให้สูงขึ้น ($\mu=4.26$) นักศึกษาต้องการฝึกมารยาทในการสื่อสารกับคนไทยได้อย่างถูกต้อง ในการขอโทษและขอบคุณ ($\mu=4.17$) นักศึกษาอยากออกเสียงตัวเลขและการอ่านค่าคณิตศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง ($\mu=4.12$) นักศึกษาต้องการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งคณิตศาสตร์เพื่อเปลี่ยนอาชีพ ($\mu=4.07$) นักศึกษาอยากเรียนรู้ที่จะพูดกับคนไทยได้รู้เรื่อง ($\mu=4.07$) นักศึกษาต้องการฝึกให้ตัวเองสามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจตรงกัน ($\mu=4.17$) นักศึกษาควรฝึกภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนางานที่นักศึกษาทำอยู่ให้ดีขึ้น ($\mu=4.01$) นักศึกษาต้องการเรียนรู้และเข้าใจในสิ่งที่คนไทยสื่อสารกัน ($\mu=4.00$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการคิด

ความต้องการพัฒนาทักษะการคิด	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
43. นักศึกษาต้องการฝึกวิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องตามจริง	4.04	.883	มาก	6
44. นักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการฝึกป้องกันตัวเองจากการหลอกลวงในสังคม	4.03	.785	มาก	9
45. นักศึกษาต้องการฝึกคิดอย่างเป็นระบบ	4.01	.813	มาก	10
46. นักศึกษาต้องการฝึกให้ตนเองเป็นผู้มีเหตุผล	4.07	.863	มาก	4
47. นักศึกษาอยากฝึกจนรู้วิธีรับมือและแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม	4.07	.792	มาก	3
48. นักศึกษาต้องการฝึกตนเองให้มีความคิดริเริ่มใหม่ๆ	4.12	.796	มาก	2
49. นักศึกษาต้องฝึกสร้างหรือทำสิ่งต่างๆในแบบของนักศึกษาเอง	4.06	.856	มาก	5
50. นักศึกษาต้องการพัฒนาตัวเองให้ได้รับความคิดใหม่ๆ	4.22	.725	มาก	1
51. นักศึกษาหวังให้ผู้สอนช่วยควบคุมดูแลการฝึกปฏิบัติต่างๆของนักศึกษา	3.99	.883	มาก	11
52. นักศึกษาต้องการให้ผู้สอน เพื่อน หรือหัวหน้างานช่วยสอนงานนักศึกษา	4.03	.874	มาก	8
53. นักศึกษาต้องการฝึกคิดในแนวทางใหม่ๆ ที่ต่างไปจากเดิม	3.90	.926	มาก	14
54. นักศึกษาต้องการฝึกจิตให้มีความคิดเชิงบวก	3.94	.873	มาก	13
55. นักศึกษาต้องการวิธีการฝึกสร้างสิ่งใหม่ๆ ที่นักศึกษาทำได้จริง	3.96	.865	มาก	12
56. นักศึกษาควรได้รับการฝึกให้เข้าใจในความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างตัวนักศึกษาและผู้อื่น	4.04	.882	มาก	7
รวม	4.03	0.84	มาก	

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการคิด พบว่า นักศึกษาต้องการพัฒนาตัวเองให้ได้รับความคิดใหม่ๆอยู่ในระดับมากเป็นอันดับ 1 ($\mu=4.22$) รองลงมา คือ นักศึกษาต้องการฝึกตนเองให้มีความคิดริเริ่มใหม่ๆ ($\mu=4.12$) นักศึกษาอยากฝึกจนรู้วิธีรับมือและแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม ($\mu=4.07$) นักศึกษาต้องการฝึกให้ตนเองเป็นผู้มีเหตุผล ($\mu=4.07$) นักศึกษาต้องฝึกสร้างหรือทำสิ่งต่างๆในแบบของนักศึกษาเอง ($\mu=4.06$) นักศึกษาต้องการฝึกวิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องตามจริง ($\mu=4.04$)

นักศึกษาคควรได้รับการฝึกให้เข้าใจในความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างตัวนักศึกษาและผู้อื่น ($\mu=4.04$) นักศึกษาต้องการให้ผู้สอน เพื่อน หรือหัวหน้างานช่วยสอนงานนักศึกษา ($\mu=4.03$) นักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการฝึกป้องกันตัวเองจากการหลอกลวงในสังคม ($\mu=4.03$) นักศึกษาต้องการฝึกคิดอย่างเป็นระบบ ($\mu=4.01$) นักศึกษาหวังให้ผู้สอนช่วยควบคุมดูแลการฝึกปฏิบัติต่างๆ ของนักศึกษา ($\mu=3.99$) นักศึกษาต้องการวิธีการฝึกสร้างสิ่งใหม่ๆ ที่นักศึกษาทำได้จริง ($\mu=3.96$) นักศึกษาต้องการฝึกจิตให้มีความคิดเชิงบวก ($\mu=3.94$) อันดับสุดท้าย คือ นักศึกษาต้องการฝึกคิดในแนวทางใหม่ๆ ที่ต่างไปจากเดิม ($\mu=3.90$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะ
ความเข้าใจทางวัฒนธรรม

ความต้องการพัฒนาทักษะความเข้าใจทางวัฒนธรรม	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
57. นักศึกษาต้องการเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม	3.96	.898	มาก	2
58. นักศึกษาต้องการเรียนรู้และเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากนักศึกษา	4.09	.853	มาก	1
59. นักศึกษาต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม	3.68	.962	มาก	4
60. นักศึกษาต้องการนำเสนอหรือแสดงออกทางวัฒนธรรมของนักศึกษาให้ผู้อื่นรับรู้และเรียนรู้ร่วมกัน	3.88	.832	มาก	3
รวม	3.90	0.88	มาก	

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะความเข้าใจทางวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้และเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากนักศึกษามีระดับความต้องการมากเป็นอันดับ 1 ($\mu=4.09$) รองลงมา นักศึกษาต้องการเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ($\mu=3.96$) นักศึกษาต้องการนำเสนอหรือแสดงออกทางวัฒนธรรมของนักศึกษาให้ผู้อื่นรับรู้และเรียนรู้ร่วมกัน ($\mu=3.88$) อันดับสุดท้าย นักศึกษาต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม ($\mu=3.68$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและความร่วมมือ

ความต้องการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและความร่วมมือ	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
61. นักศึกษาชอบและต้องการฝึกภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม	3.94	.838	มาก	2
62. นักศึกษาต้องการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี	3.93	.880	มาก	3
63. นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาระหว่างบุคคลและลดความขัดแย้ง	4.03	.747	มาก	1
64. นักศึกษาต้องการฝึกเทคนิคการพูดที่ดีและเกิดประโยชน์	3.90	.910	มาก	4
รวม	3.95	0.84	มาก	

จากตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและความร่วมมือ พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาระหว่างบุคคลและลดความขัดแย้ง ($\mu=4.03$) นักศึกษาชอบและต้องการฝึกภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม ($\mu=3.94$) นักศึกษาต้องการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี ($\mu=3.93$) นักศึกษาต้องการฝึกเทคนิคการพูดที่ดีและเกิดประโยชน์ ($\mu=3.90$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการรู้เท่าทันสื่อ

ความต้องการพัฒนาทักษะด้านการรู้เท่าทันสื่อ	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
65. นักศึกษาอยากฝึกให้ตัวเองรู้เท่าทันสื่อต่างๆ	4.01	.757	มาก	3
66. นักศึกษาอยากฝึกที่จะจำแนกประโยชน์และโทษของสื่อต่างๆได้	3.88	.832	มาก	6
67. นักศึกษาควรได้รับการฝึกเรื่องการสืบค้นข้อมูลจากสื่อต่างๆอย่างมีเทคนิค	3.78	.889	มาก	8
68. นักศึกษาต้องการรู้วิธีใช้สื่อในโลกยุคใหม่เหมาะสม	3.90	.825	มาก	5
69. นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีวิเคราะห์ข่าวสารให้ได้ประโยชน์และไม่หลงเชื่อง่าย	4.00	.857	มาก	4
70. นักศึกษาอยากรู้วิธีและฝึกการประเมินข้อมูลข่าวสารที่ใช้ได้จริง	3.88	.758	มาก	7
71. นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ	4.23	.731	มาก	1
72. นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นทางออนไลน์	4.04	.794	มาก	2
รวม	3.96	0.80	มาก	

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการรู้เท่าทันสื่อ พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ($\mu=4.23$) นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นทางออนไลน์ ($\mu=4.04$) นักศึกษาอยากฝึกให้ตัวเองรู้เท่าทันสื่อต่างๆ ($\mu=4.01$) นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีวิเคราะห์ข่าวสารให้ได้ประโยชน์และไม่หลงเชื่อง่าย ($\mu=4.00$) นักศึกษาต้องการรู้วิธีใช้สื่อในโลกยุคใหม่เหมาะสม ($\mu=3.90$) นักศึกษาอยากฝึกที่จะจำแนกประโยชน์และโทษของสื่อต่างๆได้ ($\mu=3.88$) นักศึกษาอยากรู้วิธีและฝึกการประเมินข้อมูลข่าวสารที่ใช้ได้จริง ($\mu=3.88$) นักศึกษาควรได้รับการฝึกเรื่องการสืบค้นข้อมูลจากสื่อต่างๆอย่างมีเทคนิค ($\mu=3.78$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้

ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
73. นักศึกษาต้องการคำแนะนำ/คำชี้แนะให้นักศึกษารู้วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม	4.03	.822	มาก	4
74. นักศึกษาต้องการการช่วยเหลือให้นักศึกษารู้วิธีการแสวงหาความรู้	3.94	.922	มาก	5
75. นักศึกษาอยากฝึกหัดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตัวนักศึกษาเองกับผู้อื่น	4.07	.792	มาก	2
76. นักศึกษาต้องการการฝึกประยุกต์ใช้วิธีการที่นักศึกษาเรียนมาสู่ชีวิตประจำวัน	3.94	.820	มาก	6
77. นักศึกษาต้องการเรียนรู้และฝึกสติเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.93	.863	มาก	7
78. นักศึกษาต้องการฝึกความจำให้สามารถจดจำในวิชาความรู้ได้ดี	4.09	.836	มาก	1
79. นักศึกษาต้องการการฝึกหัดที่จำเป็นทางอาชีพหรือในการประกอบอาชีพ	4.04	.865	มาก	3
80. นักศึกษาต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมงานและความก้าวหน้าในอาชีพของนักศึกษา	3.88	.850	มาก	9
81. นักศึกษาต้องการการเรียนรู้และการสอนแบบที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้ได้จริง	3.88	.900	มาก	8
82. นักศึกษาต้องการการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ	3.72	.938	มาก	10
รวม	3.95	0.86	มาก	

จากตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาต้องการฝึกความจำให้สามารถจดจำในวิชาความรู้ได้ดี ($\mu=4.09$) นักศึกษาอยากฝึกหัดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตัวนักศึกษาเองกับผู้อื่น ($\mu=4.07$) นักศึกษาต้องการการฝึกหัดที่จำเป็นทางอาชีพหรือในการประกอบอาชีพ ($\mu=4.04$) นักศึกษาต้องการคำแนะนำ/คำชี้แนะให้นักศึกษารู้วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม ($\mu=4.03$) นักศึกษาต้องการการช่วยเหลือให้นักศึกษารู้วิธีการแสวงหาความรู้ ($\mu=3.94$) นักศึกษาต้องการการฝึกประยุกต์ใช้วิธีการที่นักศึกษา

เรียนมาสู่ชีวิตประจำวัน ($\mu=3.94$) นักศึกษาต้องการเรียนรู้และฝึกสติเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ($\mu=3.93$) นักศึกษาต้องการการเรียนรู้และการสอนแบบที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้ได้จริง ($\mu=3.88$) นักศึกษาต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมงานและความก้าวหน้าในอาชีพของนักศึกษา ($\mu=3.88$) นักศึกษาต้องการการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ ($\mu=3.72$) นักศึกษาต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมงานและความก้าวหน้าในอาชีพของนักศึกษา ($\mu=3.88$) นักศึกษาต้องการการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ ($\mu=3.72$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติจริง

ความต้องการพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติจริง	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
83. นักศึกษาต้องการการฝึกประสบการณ์ที่หลากหลาย	3.96	.830	มาก	3
84. นักศึกษาต้องการการฝึกหัดประสบการณ์ที่มีที่ปรึกษาช่วยดูแล	3.80	.867	มาก	6
85. นักศึกษาต้องการค้นพบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวนักศึกษาเอง	3.96	.865	มาก	2
86. นักศึกษาต้องการกำหนดการเรียนรู้ในแบบของตัวเอง	3.88	.916	มาก	5
87. นักศึกษาอยากได้วิธีการหรือแนวทางในการพัฒนาชีวิตจากประสบการณ์ของคนอื่นๆ	4.09	.870	มาก	1
88. นักศึกษาต้องการค้นพบวิธีการและแนวทางการพัฒนาด้วยตัวของนักศึกษาเอง	3.94	.784	มาก	4
รวม	3.93	0.85	มาก	

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติจริง พบว่า นักศึกษาอยากได้วิธีการหรือแนวทางในการพัฒนาชีวิตจากประสบการณ์ของคนอื่นๆ ($\mu=4.09$) นักศึกษาต้องการค้นพบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวนักศึกษาเอง ($\mu=3.96$) นักศึกษาต้องการการฝึกประสบการณ์ที่หลากหลาย ($\mu=3.96$) นักศึกษาต้องการค้นพบวิธีการและแนวทางการพัฒนาด้วยตัวของนักศึกษาเอง ($\mu=3.94$) นักศึกษาต้องการกำหนดการเรียนรู้ในแบบของตัวเอง ($\mu=3.88$) นักศึกษาต้องการการฝึกหัดประสบการณ์ที่มีที่ปรึกษาช่วยดูแล ($\mu=3.80$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง

ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเอง และพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
89. นักศึกษาแสวงหาและต้องการเรียนรู้วิธีปรับปรุงบุคลิกภาพของนักศึกษา	3.99	.915	มาก	2
90. นักศึกษาต้องการรู้จักตนเองและวิธีการพัฒนาตนเองตามทีนักศึกษาเป็น	4.00	.907	มาก	1
91. นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีพัฒนาตัวนักศึกษา และสังคมที่นักศึกษาอยู่ไปพร้อมกัน	3.86	.879	มาก	7
92. นักศึกษาต้องการเรียนรู้จากผู้ที่สามารถฝึกและดึงศักยภาพของนักศึกษาออกมา	3.96	.830	มาก	5
93. นักศึกษาสนใจวิธีการฝึกจิตใจให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.97	1.014	มาก	3
94. นักศึกษาต้องการการแนะนำที่เหมาะสมช่วยในการปรับตัวของนักศึกษาให้ทันโลกยุคใหม่และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ	3.94	.856	มาก	6
95. นักศึกษาต้องการเรียนรู้และรักษาอัตลักษณ์ของเชื้อชาติของนักศึกษา	3.96	.915	มาก	4
รวม	3.95	0.90	มาก	

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง พบว่า นักศึกษาต้องการรู้จักตนเองและวิธีการพัฒนาตนเองตามทีนักศึกษาเป็น มากที่สุดเป็นอันดับ 1 ($\mu=4.00$) รองลงมา คือ นักศึกษาแสวงหาและต้องการเรียนรู้วิธีปรับปรุงบุคลิกภาพของนักศึกษา ($\mu=3.99$) นักศึกษาสนใจวิธีการฝึกจิตใจให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ($\mu=3.97$) นักศึกษาต้องการเรียนรู้และรักษาอัตลักษณ์ของเชื้อชาติของนักศึกษา ($\mu=3.96$) นักศึกษาต้องการเรียนรู้จากผู้ที่สามารถฝึกและดึงศักยภาพของนักศึกษาออกมา ($\mu=3.96$) นักศึกษาต้องการการแนะนำที่เหมาะสมช่วยในการปรับตัวของนักศึกษาให้ทันโลกยุคใหม่และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ($\mu=3.94$) นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีพัฒนาตัวนักศึกษา และสังคมที่นักศึกษาอยู่ไปพร้อมกัน ($\mu=3.86$) เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น

ความต้องการพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น	ระดับความต้องการ			
	μ	σ	ความหมาย	อันดับ
96. นักศึกษาอยากเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข	3.96	.930	มาก	3
97. นักศึกษาต้องการการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ใช่เอาแต่แข่งขัน	3.94	.889	มาก	4
98. นักศึกษาต้องการเรียนรู้กฎหมายของไทยและนานาชาติเพื่อรักษาสีทิวของนักศึกษา	4.07	.792	มาก	1
99. นักศึกษาต้องการการจัดการศึกษาที่ช่วยให้การใช้ชีวิตร่วมกันใน ความแตกต่างสามารถมีความสุข	3.91	.903	มาก	5
100. นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีการและการฝึกปฏิบัติเพื่อสร้าง ความสุขร่วมกัน	4.03	.840	มาก	2
รวม	3.98	0.87	มาก	

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกรายข้อของความต้องการพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้กฎหมายของไทยและนานาชาติเพื่อรักษาสีทิวของนักศึกษา มากที่สุดเป็นอันดับ 1 ($\mu=4.07$) รองลงมา คือนักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีการและการฝึกปฏิบัติเพื่อสร้างความสุขร่วมกัน ($\mu=4.03$) นักศึกษาอยากเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ($\mu=3.96$) นักศึกษาต้องการการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ใช่เอาแต่แข่งขัน ($\mu=3.94$) นักศึกษาต้องการการจัดการศึกษาที่ช่วยให้การใช้ชีวิตร่วมกันในความแตกต่างสามารถมีความสุข ($\mu=3.91$) เป็นอันดับสุดท้าย

ตอนที่ 1.2 ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาครจำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอข้อค้นพบ ดังต่อไปนี้จำนวน 69 คน

ตารางที่ 16 ผลรวมรายด้านของการเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	ตัวแปรอิสระ		
	เพศ	ช่วงอายุ	ระดับการศึกษา
	Sig	Sig	Sig
กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา			
1 การอ่าน	0.11	0.80	0.66
2 การเขียน	0.04*	0.24	0.46
3 คณิตศาสตร์	0.75	0.15	0.47
4 การประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์	0.32	0.68	0.10
รวม	0.10	0.76	0.33
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่			
5 การคิด	0.88	0.54	0.01*
6 ด้านความเข้าใจทางวัฒนธรรม	0.79	0.88	0.00*
7 ด้านการสื่อสารและความร่วมมือ	0.70	0.06	0.00*
8 ด้านการรู้เท่าทันสื่อ	0.38	0.07	0.00*
รวม	0.28	0.38	0.00*
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน			
9 การเรียนเพื่อรู้	0.19	0.66	0.00*
10 การเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง	0.79	0.46	0.01*
11 การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง	0.73	0.47	0.03*
12 การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น	0.20	0.10	0.00*
รวม	0.22	0.10	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 16 เมื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษารายการที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อค้นพบดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียน (Sig=0.04) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
2. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการคิด (Sig=0.01) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
3. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านความเข้าใจทางวัฒนธรรม (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
4. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการสื่อสารและความร่วมมือ (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
5. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการรู้เท่าทันสื่อ (Sig=0.04) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
6. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในภาพรวมของกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
7. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการเรียนเพื่อรู้ (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
8. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง (Sig=0.01) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
9. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง (Sig=0.03) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
10. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05
11. นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในภาพรวมของกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัด สมุทรสาคร จำแนกตามเพศ

ความต้องการทักษะการเรียนรู้	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n = 30)		หญิง (n = 39)			
	μ	σ	μ	σ		
กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา						
1 ด้านการอ่าน	4.02	0.60	3.94	0.49	0.62	0.11
2 ด้านการเขียน	3.95	0.75	3.88	0.56	0.46*	0.04*
3 ด้านคณิตศาสตร์	3.91	0.66	3.95	0.60	0.30	0.75
4 ด้านการประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์	4.09	0.65	4.09	0.57	0.02	0.32
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่						
5 ด้านการคิด	3.99	0.65	4.05	0.64	0.34	0.88
6 ด้านความเข้าใจทางวัฒนธรรม	3.91	0.74	3.88	0.69	0.18	0.79
7 ด้านการสื่อสารและความร่วมมือ	3.93	0.77	3.98	0.61	0.30	0.70
8 ด้านการรู้เท่าทันสื่อ	3.98	0.72	3.94	0.60	0.27	0.38
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน						
9 ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้	3.92	0.72	3.97	0.61	0.36	0.19
10 ด้านการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง	4.00	0.68	3.88	0.65	0.68	0.79
11 ด้านการเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง	3.98	0.74	3.93	0.70	0.28	0.73
12 ด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น	3.92	0.78	4.03	0.69	0.62	0.20
รวม	3.97	0.62	3.96	0.51	0.04	0.17

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 17 จากการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ สามารถอธิบายได้ดังนี้ ด้านที่นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความ

ต้องการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ โดยเพศชายมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ $\mu=3.95$ ในขณะที่เพศหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ $\mu=3.88$ จะเห็นว่าเพศชายมีความต้องการที่มากกว่า

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา
เมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร
จำแนกตามช่วงอายุ

ความต้องการ ทักษะการเรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
กลุ่มทักษะพื้นฐานทาง การศึกษา						
1 ด้านการอ่าน	ระหว่างกลุ่ม	0.69	4	0.17	0.57	0.68
	ภายในกลุ่ม	19.42	64	0.30		
	รวม	20.1	68			
2 ด้านการเขียน	ระหว่างกลุ่ม	0.35	4	0.08	0.19	0.93
	ภายในกลุ่ม	28.41	64	0.44		
	รวม	28.76	68			
3 ด้านคณิตศาสตร์	ระหว่างกลุ่ม	0.70	4	0.17	0.43	0.78
	ภายในกลุ่ม	26.09	64	0.40		
	รวม	26.80	68			
4 ด้านการ ประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และ คณิตศาสตร์	ระหว่างกลุ่ม	0.93	4	0.23	0.61	0.65
	ภายในกลุ่ม	24.23	64	0.37		
	รวม	25.16	68			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.56	4	0.14	0.46	0.76
	ภายในกลุ่ม	19.75	64	0.30		
	รวม	20.32	68			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ พบว่าเมื่อจำแนกตามช่วงอายุที่แตกต่างกันไม่มีความต้องการในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านในกลุ่มทักษะพื้นฐานอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามช่วงอายุ (ต่อ)

ความต้องการ ทักษะการเรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.	
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคม สมัยใหม่	5 ด้านการคิด	ระหว่างกลุ่ม	0.70	4	0.17	0.40	0.80
		ภายในกลุ่ม	27.62	64	0.43		
		รวม	28.32	68			
	6 ด้านความเข้าใจทางวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.78	4	0.69	1.40	0.24
		ภายในกลุ่ม	31.63	64	0.49		
		รวม	34.41	68			
	7 ด้านการสื่อสารและความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	3.14	4	0.78	1.75	0.15
		ภายในกลุ่ม	28.71	64	0.44		
		รวม	31.86	68			
	8 ด้านการรู้เท่าทันสื่อ	ระหว่างกลุ่ม	1.01	4	0.25	0.57	0.68
		ภายในกลุ่ม	28.04	64	0.43		
		รวม	29.05	68			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.63	4	0.41	1.05	0.38	
	ภายในกลุ่ม	24.76	64	0.38			
	รวม	26.40	68				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ พบว่าเมื่อจำแนกตามช่วงอายุที่แตกต่างกันไม่มีความต้องการในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านในกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามช่วงอายุ (ต่อ)

ความต้องการ ทักษะการเรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ใน ชีวิตประจำวัน						
9 ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.40	4	0.35	0.78	0.54
	ภายในกลุ่ม	28.78	64	0.50		
	รวม	30.19	68			
10 ด้านการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติ จริง	ระหว่างกลุ่ม	3.54	4	0.88	2.12	0.88
	ภายในกลุ่ม	26.68	64	0.41		
	รวม	30.22	68			
11 ด้านการเรียนรู้เพื่อการเป็น ตัวเองและพัฒนาตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4.38	4	1.09	2.29	0.06
	ภายในกลุ่ม	30.62	64	0.47		
	รวม	35.00	68			
12 ด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ ร่วมกันกับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	4.38	4	1.09	2.22	0.07
	ภายในกลุ่ม	31.59	64	0.49		
	รวม	35.97	68			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.16	4	0.79	2.00	0.10
	ภายในกลุ่ม	25.19	64	0.39		
	รวม	28.35	68			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ พบว่าเมื่อจำแนกตามช่วงอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีความต้องการในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านในกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ความต้องการ ทักษะการเรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
กลุ่มทักษะพื้นฐานทาง การศึกษา						
1ด้านการอ่าน	ระหว่างกลุ่ม	0.25	2	0.12	0.41	0.66
	ภายในกลุ่ม	19.84	66	0.30		
	รวม	20.10	68			
2ด้านการเขียน	ระหว่างกลุ่ม	0.66	2	0.33	0.77	0.46
	ภายในกลุ่ม	28.10	66	0.42		
	รวม	28.76	68			
3ด้านคณิตศาสตร์	ระหว่างกลุ่ม	0.60	2	0.30	0.76	0.47
	ภายในกลุ่ม	26.19	66	0.39		
	รวม	26.80	68			
4ด้านการประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และ คณิตศาสตร์	ระหว่างกลุ่ม	1.67	2	0.83	2.35	0.10
	ภายในกลุ่ม	23.48	66	0.35		
	รวม	25.16	68			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.66	2	0.33	1.11	0.33
	ภายในกลุ่ม	19.66	66	0.29		
	รวม	20.32	68			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ พบว่าเมื่อจำแนกตามระดับชั้นการศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีความต้องการในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านในกลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษาอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา (ต่อ)

ความต้องการ ทักษะการเรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคม สมัยใหม่						
5.ด้านการคิด	ระหว่างกลุ่ม	3.24	2	1.62	4.27	0.01*
	ภายในกลุ่ม	25.08	66	0.38		
	รวม	28.32	68			
6.ด้านความเข้าใจทางวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	5.49	2	2.74	6.26	0.00*
	ภายในกลุ่ม	28.92	66	0.43		
	รวม	34.41	68			
7.ด้านการสื่อสารและความ ร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	6.66	2	3.33	8.72	0.00*
	ภายในกลุ่ม	25.20	66	0.38		
	รวม	31.86	68			
8.ด้านความรู้เท่าทันสื่อ	ระหว่างกลุ่ม	5.55	2	2.77	7.79	0.00*
	ภายในกลุ่ม	23.50	66	0.35		
	รวม	29.05	68			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5.06	2	2.53	7.83	0.00*
	ภายในกลุ่ม	21.34	66	0.32		
	รวม	26.40	68			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตาม ระดับชั้นการศึกษา พบว่า ในภาพรวม (Sig = 0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1. ระดับชั้นที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการคิด (Sig = 0.01) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

.2. ระดับชั้นที่ต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะความเข้าใจทางวัฒนธรรม (Sig = 0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ระดับชั้นที่ต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะความเข้าใจทางวัฒนธรรม การสื่อสารและความร่วมมือ (Sig = 0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ระดับชั้นที่ต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (Sig = 0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าระดับชั้นที่ต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทั้ง 4 ด้านนี้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา (ต่อ)

ความต้องการ ทักษะการเรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
กลุ่มทักษะการเรียนรู้ใน ชีวิตประจำวัน						
9.ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้	ระหว่างกลุ่ม	5.03	2	2.51	6.60	0.00*
	ภายในกลุ่ม	25.16	66	0.38		
	รวม	30.19	68			
10.ด้านการเรียนรู้เพื่อการ ปฏิบัติจริง	ระหว่างกลุ่ม	3.96	2	1.98	4.97	0.01*
	ภายในกลุ่ม	26.26	68	0.39		
	รวม	30.22	68			
11.ด้านการเรียนรู้เพื่อการเป็น ตัวเองและพัฒนาตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	5.70	2	2.85	6.42	0.03*
	ภายในกลุ่ม	29.30	66	0.44		
	รวม	35.00	68			
12.ด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ ร่วมกันกับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	9.11	2	4.56	11.20	0.00*
	ภายในกลุ่ม	26.86	66	0.40		
	รวม	35.97	68			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5.69	2	2.84	8.28	0.00*
	ภายในกลุ่ม	22.66	66	0.34		
	รวม	28.35	68			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาแรงงานเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา พบว่า

1. ระดับชั้นที่แตกต่างกันมีความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ (Sig = 0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ระดับชั้นที่แตกต่างกันมีความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง (Sig = 0.01) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ระดับชั้นที่แตกต่างกันมีความต้องการพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเอง และพัฒนาตนเอง (Sig = 0.03) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ระดับชั้นที่แตกต่างกันมีความต้องการพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกัน กับผู้อื่น (Sig = 0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สามารถสรุปได้ว่าระดับชั้นที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทั้ง 4 ด้านนี้ที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร 2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และระดับชั้นการศึกษา โดยมีกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาเมียนมาร์ แบ่งเป็น ระดับประถมศึกษาจำนวน 42 คน ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 14 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 13 คน ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร รวมจำนวน 69 คน ในภาคการศึกษาที่ 2/2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ผลด้วยค่าสถิติมีข้อค้นพบในงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ข้อค้นพบที่ 1

1.1 ภาพรวมความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ นั้น พบว่า มีความต้องการในภาพรวมทุกด้าน ประกอบกลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ และกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.96$)

1.2 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ การประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ($\mu=4.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการออกเสียงภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ($\mu=4.28$) มากที่สุด

1.3 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 2 คือ การคิด ($\mu=4.03$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการพัฒนาตัวเองให้ได้รับความคิดใหม่ๆ ($\mu=4.22$) มากที่สุด

1.4 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 3 คือ การอ่าน ($\mu=3.99$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาอยากฝึกอ่านภาษาไทยให้ถูกต้อง ($\mu=4.48$) มากที่สุด

1.5 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 4 คือ การเรียนรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ($\mu=3.98$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้กฎหมายของไทยและนานาชาติเพื่อรักษาสิทธิของนักศึกษา ($\mu=4.07$) มากที่สุด

1.6 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 5 คือ การรู้เท่าทันสื่อ ($\mu=3.96$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ($\mu=4.23$) มากที่สุด

1.7 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 6 คือ การเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง ($\mu=3.95$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ($\mu=4.23$) มากที่สุด

1.8 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 7 คือ การเรียนเพื่อรู้ ($\mu=3.95$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการฝึกความจำให้สามารถจดจำในวิชาความรู้ได้ดี ($\mu=4.09$) มากที่สุด

1.9 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 8 คือ การสื่อสารและความร่วมมือ ($\mu=3.95$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาระหว่างบุคคลและลดความขัดแย้ง ($\mu=4.03$) มากที่สุด

1.10 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 9 คือ การเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง ($\mu=3.93$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาอยากได้วิธีการหรือแนวทางในการพัฒนาชีวิตจากประสบการณ์ของคนอื่นๆ ($\mu=4.09$) มากที่สุด

1.11 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 10 คือ การเขียน ($\mu=3.92$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการฝึกเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง ($\mu=4.23$) มากที่สุด

1.12 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้นมีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 11 คือ ความเข้าใจทางวัฒนธรรม ($\mu=3.92$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนรู้และเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากนักศึกษา ($\mu=4.09$) มากที่สุด

1.13 ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้น มีความต้องการมากที่สุดเป็นอันดับ 12 คือ คณิตศาสตร์ ($\mu=3.90$) และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า นักศึกษาต้องการฝึกหัดและเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ/หรือภาษาอื่นๆ รวมทั้งนำความรู้ทางคณิตศาสตร์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ($\mu=4.00$) มากที่สุด

2. ข้อค้นพบที่ 2

ผลรวมรายด้านของการเปรียบเทียบ ความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาครจำแนกตาม เพศ ช่วงอายุ และระดับการศึกษา สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1. เพศที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาการเขียน ($Sig=0.04$) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.2. ช่วงอายุที่แตกต่างไม่มีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.3. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีความต้องการในการพัฒนา กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษาซึ่งประกอบด้วย การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ การประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.4. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทางความคิด ($Sig=0.01$) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.5. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านความเข้าใจทางวัฒนธรรม ($Sig=0.00$) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.6. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการสื่อสารและความร่วมมือ ($Sig=0.00$) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.7. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการรู้เท่าทันสื่อ ($Sig=0.04$) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.8. ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการพัฒนาทักษะในกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การเรียนเพื่อรู้ (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.9. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติจริง (Sig=0.01) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.10. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนรู้เพื่อการเป็นตัวเองและพัฒนาตนเอง (Sig=0.03) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.11. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนรู้เพื่อการอยู่รวมกันกับผู้อื่น (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.12. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมของกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.13. ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมของกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน (Sig=0.00) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผล

ภาพรวมความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์นั้น พบว่ามีความต้องการในภาพรวมทุกด้าน ประกอบกลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ และกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.96$) สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ พรหมทอง 2559 ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้เพื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองของบุคคลเพื่อก้าวสู่การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อบุคคลอย่างเลี่ยงไม่ได้ การพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษนี้มี ความสำคัญ กล่าวคือจะทำให้บุคคลได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นคนทันสมัยทันโลก ทันเหตุการณ์ โดยมีแนวทางในการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้ตลอดชีวิต อันประกอบด้วย การพัฒนาทักษะพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิด และทักษะการ

ปฏิบัติในทุกด้านที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของบุคคล การพัฒนาการเรียนรู้ด้านนวัตกรรม การพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคลในทุกๆด้านบุคคลที่พัฒนาดตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างสม่ำเสมอ

จากผลการวิจัยทั้ง 2 ข้อ ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลจำแนกตามกลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ และกลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน ดังนี้

กลุ่มทักษะพื้นฐานทางการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทน์มัส เลิศสิริกัลกุล (2557) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอนนั้นเมื่อได้รับการพัฒนาก็สามารถอ่าน คำข้อความ ประโยคต่าง ๆ ที่เห็น และอ่านหนังสือนอกเวลา หนังสือธรรมะ โดยเข้าใจความหมายจากเรื่องที่อ่าน สามารถอธิบายเรื่องราวที่อ่านได้ จนเกิดความมั่นใจในการติดต่อประสาน งานกับบุคคลหน่วยงานราชการ โดยเฉพาะที่ว่าการอำเภอแม่เมาะ เพราะสามารถอ่านข้อความบนเอกสารขออนุญาตออกนอกพื้นที่ได้ และการติดต่อประสานงานกับโรงเรียน โดยสามารถอ่านใบรายงานผลการเรียนของนักเรียนและอ่านเอกสารโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนได้ ทำให้บ้านและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากขึ้นการจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนในด้าน การเขียน พบว่า ผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอน เมื่อได้รับการพัฒนาการเขียน นั้นก็สามารถเขียนคำ ข้อความ ประโยค และเรียบเรียงเป็นเรื่องได้ และสามารถเขียนกระตุ้ธรรม เข้าใจความหมายและอธิบายเรื่องที่เขียนได้ เกิดความมั่นใจมีความกล้า ในการติดต่อประสานงานกับบุคคลและหน่วยงานราชการ โดยสามารถเขียนชื่อ นามสกุล ตัวเองได้ แทนการพิมพ์ลายนิ้วมือ ในการลงลายมือชื่อบนเอกสารต่าง ๆ สามารถเขียนสื่อสารแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน และเขียนประเมินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนได้ และในด้านการประยุกต์ใช้ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ พบว่าผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอนสามารถฟัง ดู และพูดสื่อสารภาษาไทยกลางกับบุคคล และหน่วย งานต่าง ๆ ได้โดยเข้าใจเรื่องที่ได้รับฟัง สามารถพูดโต้ตอบ ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนให้เป็นคำพูดได้ มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอน ได้แก่ อาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป อาชีพก่อสร้าง และอาชีพทำไร่ทำนา ทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เพราะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เกิดความกล้าที่จะพูดกับครูและผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อร่วมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียน ในขณะที่ปิยธิดา รอดซุงและคณะ (2561) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม มีประโยชน์มีความถูกต้องและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ตามแนวคิดในการจัดกิจกรรมที่สังเคราะห์ขึ้นสามารถทำให้นักเรียนมีคะแนนการวัดนิสัยรักการอ่านที่เพิ่มขึ้นและ

มีคะแนนการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับ ดีมาก กิจกรรมที่นักเรียนชอบคือ กิจกรรมเส้นทางนักอ่านและกิจกรรมนิทานสำราญใจ และมีประสิทธิภาพการใช้กิจกรรมในด้านความเป็นประโยชน์และด้านความเหมาะสมของกิจกรรมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยผู้วิจัยได้อาศัยข้อมูลเชิงทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ร่วมกับข้อมูลจากการศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดกิจกรรม และการสัมภาษณ์

กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในสังคมสมัยใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทญา โกมลมาลย์ 2561 ที่ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องความรู้เท่าทันสื่อเฟซบุ๊กของวัยรุ่นไทยที่ระบุว่า ทักษะการรู้เท่าทันสื่อมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาทักษะการใช้สื่อ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เพื่อให้เกิดพัฒนาและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นสื่อ งานวิจัยเรื่องความรู้เท่าทันสื่อเฟซบุ๊กของวัยรุ่นไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพของระดับการรู้เท่าทันสื่อเฟซบุ๊กของวัยรุ่นไทย โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมใช้เฟซบุ๊กมากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน เพื่อที่จะพูดคุย/ส่งข้อความคุยกับเพื่อนใน Messenger มากที่สุด รองลงมา เพื่ออัปเดตและแชร์รูปของตนเอง/เพื่อน/แฟน ในขณะที่การให้ความคิดเห็นทางการเมือง จะอยู่ในระดับน้อยที่สุด และผลการศึกษายังพบว่า วัยรุ่นไทยที่มีอายุมากกว่าและระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีระดับการรู้เท่าทันสื่อเฟซบุ๊ก ในด้านการตระหนักรู้ถึงผลกระทบของเฟซบุ๊ก, ด้านความเข้าใจกระบวนการทำงานของเฟซบุ๊ก ด้านความเข้าใจเนื้อหาที่สะท้อนให้เห็นมุมมองทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต รวมถึงด้านความเข้าใจด้านศีลธรรมและจริยธรรม มากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า และระดับการศึกษาน้อยกว่า ส่วนในด้านความสนุกสนานและชื่นชมเนื้อหา พบว่ามีความแตกต่างกันในช่วงอายุและเพศ โดยวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ มีมุมมองต่อเฟซบุ๊กกว่า เป็นพื้นที่สร้างเครือข่ายทางสังคมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ใหม่ๆ ทางสังคม มากที่สุดในขณะที่ ประภาภรณ์ พลเยี่ยม 2560 ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบจิกซอร์ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอร์ 2 ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ มีคุณภาพระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 แต่เนื่องจาก การใช้บทเรียนที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิกซอร์ 2 ทำให้นักเรียนรู้จักการทำงาน เป็นกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน แบ่งงานกันตามที่ได้รับมอบหมายผู้วิจัยได้ใช้สื่อสังคมออนไลน์เช่น Google for education Facebook ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อที่จะทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาในบทเรียนและการอย่างรวดเร็วและยังสามารถที่จะศึกษาได้ทุกเวลาทุกสถานที่จึงทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มมากยิ่งขึ้นในส่วนของการที่จะตอบคำถามให้คำปรึกษานักเรียนทันที ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้นอีกด้วย และกมลรัตน์ เทอร์เนอร์และคณะ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสะเต็มเพื่อส่งเสริมทักษะศตวรรษที่ 21 ในนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล; โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบ

กลุ่มเดี่ยววัดผลก่อนและหลังการทดลอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้แบบโครงการสะเต็ม (STEM Project-Based Learning) ต่อทักษะ ศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลที่ประเมินตามกรอบแนวคิดของ Trilling และ Fadel (2009) ได้แก่ ทักษะ 3Rs คือ Reading (อ่านออก) (W) Riting (เขียนได้) และ (A) Rithematics (คิดเลขเป็น) และทักษะ 7Cs ได้แก่การคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณและการแก้ปัญหา (Critical thinking and Problem solving) ด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity & Innovation) ด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork & Leadership) ด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information & Medial Literacy) ด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (Computing and ICT literacy) และด้านอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career & learning self-reliance) ประชากร คือนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 114 ผลการวิจัยพบว่า หลังการเรียนรู้แบบโครงการสะเต็ม ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น 3 ลำดับแรก 4 ทักษะ ได้แก่ 1) การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 2) การอ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ 3) มี 2 ทักษะ คือ ความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ และความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและ ภาวะผู้นำ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้การเรียนรู้แบบโครงการสะเต็มมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักศึกษา มีทักษะศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น ดังนั้นควรนำการเรียนรู้แบบโครงการสะเต็มนี้ไปใช้ในการจัดการศึกษา วิชา การศึกษาอิสระในปีการศึกษาต่อไป และขยายผลไปทดลองใช้ในรายวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล

กลุ่มทักษะการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมหมาย สราญจิตร (2553) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการด้านการศึกษาของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในสถานประกอบการขนาดใหญ่ จังหวัดสิงห์บุรี ที่ผู้วิจัยพบว่า ความต้องการของแรงงานในด้านการศึกษานั้นมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความต้องการด้านการศึกษาเพื่อต้องการปรับปรุงชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น 2.ความต้องการด้านการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐาน 3. ความต้องการด้านการศึกษาเพื่อปรับปรุงที่อยู่อาศัยและชุมชนของตนเอง 4. ความต้องการด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพในการประกอบอาชีพของตนเอง ในขณะที่ ทศนีย์ จิตต์ทองกุล 2554 ที่ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องสาเหตุและปัญหาของแรงงานไทยในการไปทำงานต่างประเทศ กรณีศึกษาแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานได้หวัน ซึ่งผลวิจัยสรุปว่า ผลการวิจัยพบว่า (1) แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานได้หวันส่วนมากเป็นเพศชาย มี ช่วงอายุระหว่าง 31 – 35 ปี มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และใช้บริการผ่านบริษัทจัดหางานเดินทางไปทำงานได้หวัน ในตำแหน่งในโรงงานอุตสาหกรรม มี รายได้ต่อเดือนระหว่าง 17,001 – 18,000 บาท (2) สาเหตุ

ก่อนไปทำงานได้หวั่นเพราะเป็นแรงงานที่ว่างงานและมีภาระหนี้สิน ปัญหาในด้านภาษาและการสื่อสารกับนายจ้างต่างชาติเป็นปัญหามาก ที่สุดในการเดินทางไปทำงานได้หวั่น และ (3). แรงงานไทยได้เสนอแนะให้มีการแก้ไขกฎหมาย กองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ให้รัฐเป็น ผู้ดำเนินการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศให้มากขึ้น เผยแพร่พฤติกรรมการหลอกลวงของสาย/นายหน้าผ่านสื่อที่แรงงานรับฟังหรือรับชมได้โดยง่าย รัฐควรเพิ่มอัตราค่าจ้างหน้าที่ใน กระทรวงแรงงานในต่างประเทศ และ เสาวนีย์ ชมชื่น 2555 ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลของการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาไทยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 5 แผน และแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า (1) ได้แผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์โดยการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 15 คาบ ซึ่งแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญลำปางที่เรียนโดยการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีระดับการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05รวมทั้ง ฌัญฐพงษ์ ฉายแสงประทีป 2559 ด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่วัดจากข้อสอบวัดผล ผู้เรียนครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 55 ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดในสัดส่วนนี้ มีผู้เรียน ร้อยละ 14.81 ที่มีผลการทดสอบร้อยละ 80 ขึ้นไป ด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่วัดจากผลงานวิจัย พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 37.04 ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีเยี่ยม รองลงมา คือ ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีมาก และระดับดีคิดเป็นร้อยละ 18.52 และร้อยละ 14.81 ตามลำดับ สำหรับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้กับเกณฑ์มาตรฐาน พบว่า คะแนนผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนแตกต่างกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดที่ 70 คะแนนหรือ เกรด C และด้านความพึงพอใจจากการเรียนแบบลงมือปฏิบัติ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม และรายด้านในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจ พบว่า ด้านการสอนของอาจารย์ เป็นด้านที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการเรียนการสอน ด้านความรู้ของนักศึกษา และด้านการประเมินผล

จากการศึกษาพบว่าหลักการสำคัญของการจัดการศึกษานอกระบบไว้ว่าเป็นการจัดการศึกษาที่ต้องตอบสนองความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน เพื่อปัญหาให้กับกลุ่มผู้เรียนโดยที่มีเนื้อหาของหลักสูตรและการเรียนการสอนต้องมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตาม

ความเหมาะสมรวมทั้งการขยายโอกาสให้กับทุกคนได้มีโอกาสได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง และจากการศึกษาลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนนั้นผู้วิจัยยังพบอีกว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Fordham (1993) ที่ได้เสนอแนวคิดและลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่สำคัญ เอาไว้ 4 ประการ คือ 1.ต้องเป็นการจัดการศึกษาที่ต้องตอบสนองความต้องการของผู้ที่ขาดโอกาส ในการเข้ารับการศึกษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการกิจวัตรประจำวันของตนเอง จึงทำให้เป็นลักษณะสำคัญประการหนึ่งในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน 2.ต้องเป็นลักษณะการจัดการศึกษาที่อยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะเฉพาะ ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มผู้ไม่รู้หนังสือ ชมกลุ่มน้อย กลุ่มผู้ต้องการศึกษาในสายสามัญต่อเนื่อง เป็นต้น 3. มีลักษณะที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมนั้นๆ กล่าวคือ ต้องเป็นการจัดที่มีการเน้นที่จัดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของพื้นที่และสอดคล้องกับปัญหาบนพื้นฐานของความต้องการของชุมชนและสังคม โดยมีการกำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาให้เฉพาะกลุ่มมากกว่าการกำหนดเป้าหมายเพื่อกลุ่มกลุ่มใหญ่ 4.มีลักษณะที่เป็นการจัดที่มีความยืดหยุ่นทั้งในองค์กรและวิธีการ กล่าวคือ ในการจัดการศึกษานอกระบบนั้นต้องมีลักษณะที่มีความยืดหยุ่นในทุกๆด้าน อาทิ ด้านหลักสูตร ด้านการกำหนดระยะเวลาเรียน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการกำหนดเป้าหมายการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์ 2553 ได้สรุป แนวคิดและลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเอาไว้ว่า 1) ต้องตอบสนองความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน 2). ต้องจัดขึ้นเพื่อปัญหาที่เกี่ยวกับกลุ่มผู้เรียน 3) เนื้อหาของหลักสูตรและการเรียนการสอนต้องมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม 4). มุ่งเน้นพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียนเพื่อให้เป็นผู้ที่คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหา 5). จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม พระกิตติภัส วิทยาภรณ์ (2553) ได้สรุป ลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเอาไว้ ดังนี้ 1) เป็นการจัดการศึกษาที่กลมกลืนกับวิถีชีวิต2) มีความยืดหยุ่นและสามารถเข้าถึงได้ง่าย 3) ลดขั้นตอนและกฎระเบียบ 4) เปิดโอกาสสำหรับทุกกลุ่มและเป้าหมาย 5) เน้นการศึกษาที่มุ่งให้คนรู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ 6) หลักสูตรควรมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ 7) มีการสร้างเครือข่ายในการจัดการศึกษาอย่างมีส่วนร่วม 8) วิถีชีวิตของบุคคลและชุมชนเป็นฐานของการเรียนรู้ 9) สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน มัทนียา ค้อมทอง 2552 ได้สรุปหลักการสำคัญของการจัดการศึกษานอกระบบไว้ว่า การจัดการศึกษานอกระบบนั้นมีหลักที่สำคัญ คือ การยืดแนวทางให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนตามความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งการขยายโอกาสให้กับทุกคนได้มีโอกาสได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง

จากการศึกษานี้จึงกล่าวได้ว่ามีความสอดคล้องกับ พิศเทพ รุ่งคุณากร, 2553 ที่ระบุว่าในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักให้ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมี

ความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาธรรมชาติของตนเต็มศักยภาพ มุ่งเน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญและต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น มีนิสัยรักการเรียนรู้ และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องต่อชีวิต

การจัดการเรียนรู้มีหลากหลายวิธี ที่ครูต้องนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับและเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับเป้าหมาย ครูต้องสามารถถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาสู่การเรียนการสอนที่เป็นวิชาเฉพาะ และทำให้เกิดการพัฒนาในตัวผู้เรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย ครูจึงต้องจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยให้ความสำคัญต่อความต้องการ แรงจูงใจภายใน และความสามารถที่จะพัฒนาของผู้เรียน ผ่านการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีสภาพแวดล้อมเป็นมิตร อบอุ่น ปลอดภัย มีครูคอยชี้แนะและช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้ได้อย่างสะดวกจนบรรลุผล ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้ได้มากหากมีส่วนร่วมในการและได้รับโอกาสในการพัฒนาด้วยตนเอง โดยสรุปมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ ดังนี้ (พิรเทพ รุ่งคุณากร, 2553)

1. วิธีเน้นปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม เป็นการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐานสัมพันธภาพที่ดี หรือแบบร่วมมือและพัฒนาทักษะทางสังคม ใช้ประสบการณ์ของครูและผู้เรียนเพื่อช่วยผู้เรียนพัฒนาความรู้ กิจกรรมสำคัญที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีนี้ คือ การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มีการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ ช่วยเหลือกัน รวมทั้งกำลังใจแก่กันและกัน

2. วิธีเน้นประสบการณ์ เป็นวิธีการส่งเสริมความรู้โดยประสบการณ์และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ของตนโดยตรงและได้รับประสบการณ์ด้านอารมณ์ความรู้สึกที่จะนำมาปรับความรู้ เจตคติ และค่านิยมของตน ผู้เรียนนำเอาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ไปประยุกต์ใช้ในลักษณะหรือสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นแนวทางปฏิบัติของผู้เรียนเอง

3. วิธีเน้นที่ชั้นเรียน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นบรรยากาศแหล่งการศึกษา กิจกรรมการเรียนรู้อาศัยเนื้อหาวิชาที่ ครูทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของวิธีเรียนและความรับผิดชอบ

4. วิธีเน้นที่การบูรณาการ เป็นวิธีการที่ครูใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ และยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ลดการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาลง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงที่เป็นประโยชน์ในแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เตรียมการ จัดสิ่งเร้า ให้คำปรึกษา วางแนวกิจกรรม และประเมินผล

ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวนี้สอดคล้องกับ Carl R. Rogers (1996 : 62 ในพีรเทพ รุ่งคุณากร, 2553) ที่เชื่อว่า มนุษย์นั้นเป็นผู้มีศักยภาพ มีพลังในการเรียนรู้และแสวงหาประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง มีความเต็มใจที่จะรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้นความสำเร็จของการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความเต็มใจของผู้เรียน Rogers เสนอว่า ต้องให้โอกาสผู้เรียนได้ดำเนินการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้จัดประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ตั้งแต่เลือกและวางแผนสิ่งที่ตนจะเรียนหรือมีส่วนร่วมในการเลือก เริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ตลอดจนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องสนใจประสบการณ์เดิมและความต้องการของผู้เรียนช่วยเชื่อมโยงมาสู่เนื้อหาและ เทคนิคการสอนที่เหมาะสม สนุก และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างมากที่สุดในการเรียนรู้และได้ค้นพบเอง รวมทั้งบรรลุผลสำเร็จของงานการเรียนรู้ที่พวกเขาเริ่มด้วยตนเอง

4. สัมพันธภาพที่ดี ปฏิสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงาม พัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

5. ครูคือผู้อำนวยการความสะดวกและเป็นแหล่งเรียนรู้ ครูจะต้องมีความสามารถค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทรงคุณค่าของผู้เรียน และสามารถจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ความเต็มใจของครูที่จะช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไข ครูจะต้องให้ทุกอย่างแก่ผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นความเชี่ยวชาญ ความรู้ เจตคติ และการฝึกฝน โดยผู้เรียนมีอิสระที่จะรับหรือไม่รับการให้นั้นได้

6. การช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตัวเองและภาคภูมิใจในตัวเอง การจัดการเรียนรู้ควรมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นตนเอง มั่นใจในตนเอง และสามารถจัดการหรือควบคุมตนเองได้มากขึ้น

7. การจัดการเรียนรู้ต้องช่วยพัฒนาผู้เรียนหลายๆ ด้านไปพร้อมๆ กัน ทั้งนี้ ครูต้องมีความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ ในรูปแบบและมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันจึงต้องแสวงหาวิธีการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมผู้เรียนให้เหมาะสมในแต่ละคน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 สำหรับผู้อำนวยการและครูศูนย์การศึกษาอนุบาลโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย คือ ต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

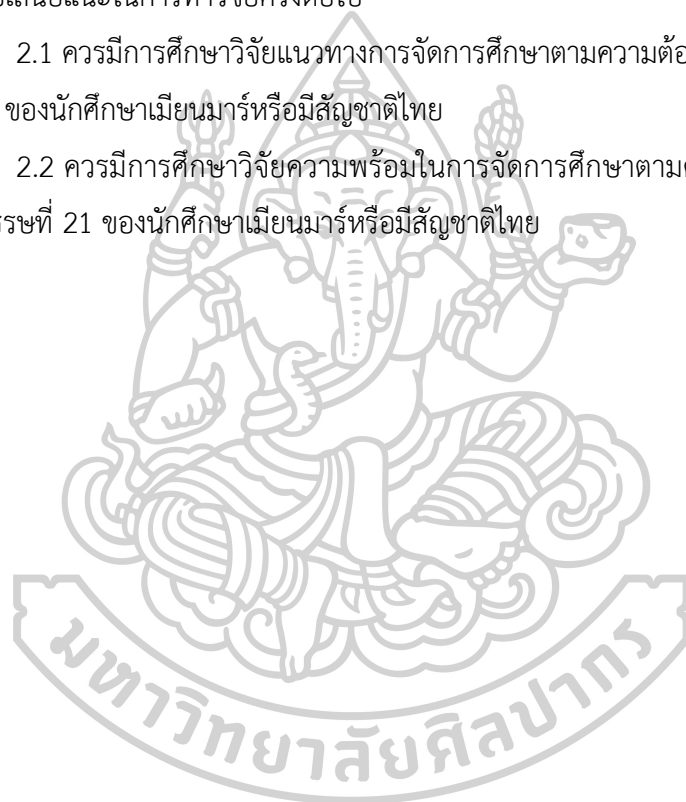
1.2 สำหรับครู ควรมีการกำหนดรูปแบบและกระบวนการในการทำงาน เพื่อให้ทำงานเป็นระบบ และเชิญชวนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของตนเอง

1.3 สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารต้องใช้การบริหารแบบกระจายอำนาจและสร้างการมีส่วนร่วมระดับ ครู นักเรียน และชุมชน โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้ดำเนินงานด้วยตนเอง ผู้บริหารจะเป็นผู้สังเกตการณ์ คอยกำกับ ติดตามการทำงานของครู และให้คำปรึกษา ช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาในการทำงาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยแนวทางการจัดการศึกษาตามความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์หรือมีสัญชาติไทย

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยความพร้อมในการจัดการศึกษาตามความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์หรือมีสัญชาติไทย

รายการอ้างอิง

- กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, ลัดดา เหลืองรัตนมาศ, สราญ นิรันรัตน์, จิราภรณ์ จันทร์อารักษ์, บุญเดือน วัฒนกุล, และทศิธรรัตน์ รื่นเรือง. (2561). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนลบุรี. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข, 178-193.
- กรมการจัดหางาน. (2559). ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว พ.ศ. 2560 – 2565. กรุงเทพมหานคร: กรมการจัดหางาน.
- กรมการจัดหางาน. (2561). วารสารสถิติจำนวนคนต่างด้าวกลุ่มประเทศอาเซียนได้รับอนุญาตทำงานประจำเดือน กันยายน 2561. กรุงเทพมหานคร: กรมการจัดหางาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- โกวิท วรพิพัฒน์. (2554). **การปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : พิธีพัฒนาการพิมพ์.
- กษิรา โพธิ์วรรณ. (2550). การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเลี้ยงดูบุตรสำหรับบิดาหรือมารดาที่ต้องเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานวิทยทรัพยากร.
- แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์. (2553) การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ปกครองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรหลานวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานวิทยทรัพยากร.
- จันทิมา สุนทรอดิศัย (2554) **ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, ครุศาสตรมหาบัณฑิต.
- จินดา อารังอารีย์กุล. (2557). บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการผลักดันวาระนโยบายด้านปัญหาแรงงานต่างด้าว : กรณีศึกษาเทศบาลนครสมุทรสาคร วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิราภรณ์ พรหมทอง. (2559). การพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้เพื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาอีสเทอร์น, 10(2), 63-72.
- ชูพงษ์ จุฑะวิริยะสกุล. (2553). ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อเสริมสร้าง

- ความสามารถในการจัดการความวิตกกังวลของเยาวชนในศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร
วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานวิทยทรัพยากร.
- ณัฐพงษ์ ฉายแสงประทีป. (2559) การศึกษาการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ในรายวิชา TMT423
ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรม
ราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 2.
- ณัฐธิดา จันทรมณี. (2552) การนำเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับ
ชาวอุรุกรลาไวย์ วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานวิทย
ทรัพยากร.
- ทัศนีย์ จิตต์ทองกุล. (2554). สาเหตุและปัญหาของแรงงานไทยในการทำงานต่างประเทศ : กรณีศึกษา
แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานได้หวัน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ทรูปลุภัญญา. (2560). **เส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศ**. [https://www.trueplookpanya.com
/content/61954](https://www.trueplookpanya.com/content/61954)
- นันทมนัส เลิศสิริกัลกุล. (2557). การจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ
จังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพาร์อีสเตอร์น.
- นันทญา โกมลมาลย์ 2561 **ความรู้เท่าทันสื่อเฟสบุ๊คของวัยรุ่นไทย** วารสารการประชุมวิชาการ
ระดับชาติด้านนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้และสิ่งประดิษฐ์ครั้งที่2 ประจำปี2561
- ประภาภรณ์ พลเยี่ยม. (2560). **การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบจิ๊ก
ซอร์ว 2 ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**
- ปิยธิดา รอดซุงและคณะ. (2561). การพัฒนากิจกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- พระกิตติภักดิ์ วิทยาภรณ์. (2553). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุหมู่บ้าน
ทุ่งหลุก อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ศษ.ม. การส่งเสริมสุขภาพ เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พิรเทพ รุ่งคุณากร. (2553). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการศึกษาเชิง
สร้างสรรค์: พิพิธภัณฑ์ชนมไทย จังหวัดสมุทรสงคราม. นครปฐม: สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มัทนียา ค้อมทอง. (2552). ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อความรู้ เจตคติ
และทักษะอาชีพของกลุ่มสตรีชมรมแม่บ้านทหารอากาศ จังหวัดลพบุรี วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานวิทยทรัพยากร.

- ลิขสิทธิ์ พุฒเขียว. (2554). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางไกลเพื่อส่งเสริมการสืบสอบ
หาความรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาทางไกล สถาบันการศึกษาทางไกล วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานวิทยทรัพยากร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **องค์แห่งการเรียนรู้และการจัดการความรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ตา
ตาพับบลิเคชัน.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ. ตาตาพับบลิเคชัน.
- วิภาวี ศิริลักษณ์. (2557). **การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21**. วิทยานิพนธ์ ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วรรัตน์ อภินันท์กุล. (2551). **แนวคิดและทฤษฎีที่นำสู่ทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนกรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- วีรลักษณ์ คาล่า. (2558). ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนศิริวิไลพิทยา ที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ศรีศักดิ์ มรรคผล. (2554). **สภาพการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับทหารกองประจำการใน
หน่วยทหารสังกัดกองทัพภาคที่ 3 ในพื้นที่จังหวัดลำปาง** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
- สมเกียรติ ศรีจักรวาล. (2542). **การวางแผนและจัดการประชุมทางวิชาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมหมาย สราญจิตร. (2553). **ความต้องการด้านการศึกษาของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในสถาน
ประกอบการขนาดใหญ่ จังหวัดสิงห์บุรี** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เทพสตรี.
- สุชารินทร์ จันทร์คู่. (2556). **ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม
ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
จังหวัดพิษณุโลก** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช การแนะ
แนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา.
- สุมาลี สังข์ศรี. (2544). **รายงานการวิจัยการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาสังคมไทยในศตวรรษที่ 21.**
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ.
- สุนี ฉัตราคม. (2553). **เศรษฐกิจศาสตร์แรงงานระหว่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุนทรียา สุวรรณโคตร. (2560). **การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดทักษะการเรียนรู้
ของนักศึกษาครูในศตวรรษที่ 21 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่12”. กรุงเทพฯ : 2560-2564.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2551). **พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ :สำนักงานฯ.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2552). หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 . เอกสารวิชาการหมายเลข 14/2552.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2559).ร่างยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี. (พ.ศ.2560-2579).
- เสาวนีย์ ชมชื่น. (2555). ผลของการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาชัญญา รัตนอุบล. (2550). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้าง การรู้สารสนเทศสำหรับสังคมไทย /. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิัญญา ยะนะโชติ, สมบัติ ท้ายเรือคำ, มนต์รี ทองมูล. (2559). การเปรียบเทียบความรู้สึกลงใจจำนวน การคิดวิเคราะห์ เจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบซิปปาโดยการใช้สื่อประสมและเกมประกอบการสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 , วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ปีที่ 22.
- Caffarella, R.S. (1994). *Planing Programme for Adult Learners*. San Francisco: Jossey-bass.
- Cole, S. Brembeck and Timothy J. Thompson. (1973). **New Strategies for Educational Development**. Massachusetts : Heath.
- Combs, M. (1996). **Development Compotent Readers and Writers in the Primary Grades**. New Jersey : Prentice - Hall.
- Coombs, P. (1974). **Attack Rural poverty : How Non-Formal Education Can Help Baltimore**: The John Hopkins University Press.
- Graham, A. R. (1990). *Superintendent as Manager: Case Studies of Conflict Management in Several Diverse New Jersey Public School Districts*. Ed.D. Dissertation, Fordham University.
- Knowles, M. S. (1970). **The Modem Practice of Adult Education: Andragogy versus Pedagogy**. Chicago : Follett Publishing co.
- Navichki. (2013). Navichki, Sotolittaya. (2013). **“CT”and “5C’S”: Required Skills of the 21st Century**. State Institution of Higher Education, Kryvyi Rih National University.
- Pearson Education, Inc. (2009). Pearson Education, Inc.. Empower 21st century learners.

- Philip, H. C. (1973). **Non-Formal Education for Rural Development :Strengthening.**
New York : International Council for Educational Development.
- Sheffield, J.R., & Diejomaoh, V.P. (1972). **Non-Formal Education in Africa Development.**
New York : African-American Institute.
- Trilling, B., & Fadel, C. (2009). **21 Century skill learning for life in our times.** California:
Jossey-Bass.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์
ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า รวบรวม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้ เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ จังหวัดสมุทรสาคร

ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

15 – 20 ปี

21 – 25 ปี

26 – 30 ปี

31– 35 ปี

36 – 40 ปี

40 ปี ขึ้นไป

3. ท่านเรียนที่สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ในระดับชั้นใด

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มี

สัญชาติไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจง โปรดแสดงเครื่องหมาย ลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ตรงกับความเป็นจริง

ระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

	ความต้องการด้านทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ฉันสนใจและอยากเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย					
2.	ฉันสนใจและอยากเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ					
3.	ฉันอยากฝึกอ่านภาษาไทยให้ถูกต้อง					
4.	ฉันต้องการรู้และเข้าใจความหมายของป้ายข้อความต่างๆ					
5.	ฉันอยากฝึกจับประเด็นหรือสรุปความจากสิ่งที่อ่านได้					
6.	ฉันอยากอ่านเนื้อเพลงที่ฉันชอบฟังได้					
7.	ฉันจำเป็นต้องรู้และเข้าใจสัญลักษณ์จราจร					
8.	ฉันจำเป็นต้องรู้และเข้าใจป้ายบอกทางต่างๆบนท้องถนน					
9.	ฉันจำเป็นต้องรู้และเข้าใจข้อความบนรถสาธารณะ					
10.	ฉันต้องการฝึกอ่านป้ายฉลากและป้ายสินค้าต่างๆ					
11.	ฉันจำเป็นต้องฝึกอ่านหนังสือสัญญาหรือหนังสือราชการต่างๆ					
12.	ฉันชอบฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน					
13.	ฉันชอบฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อออนไลน์ในชีวิตประจำวัน					
14.	ฉันชอบฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อรอบตัว เช่น เมนูอาหาร					
15.	การฝึกอ่านของฉันต้องใช้ประโยชน์ได้ใน การพูด การฟัง การเขียน					
16.	ฉันควรอ่านอักษรย่อได้					
17.	ฉันอยากฝึกเขียนประวัติส่วนตัว					
18.	ฉันต้องการฝึกเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง					
19.	ฉันอยากเขียนหนังสือสำหรับติดต่อหน่วยงานได้ถูกต้อง					
20.	ฉันจำเป็นต้องฝึกเขียนตามคำบอกได้ถูกต้อง					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดแสดงเครื่องหมาย ลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ตรงกับความเป็นจริง

ระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

	ความต้องการด้านทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
21.	ฉันควรได้รับการฝึกเขียนสรุปความจากรื่องที่ฟังได้					
22.	ฉันชอบเขียนตัวหนังสือภาษาไทยทั้ง พยัญชนะ สระ เครื่องหมายต่างๆ ได้อย่างสวยงาม					
23.	ฉันอยากฝึกเขียนเพื่อใช้ในโอกาสต่างๆได้จริง เช่น เขียนจดหมายลางานหรือบอกความต้องการต่างๆ					
24.	ฉันต้องการฝึกเขียนภาษาไทยที่พัฒนาการทำงานของฉัน เช่น งานธุรการ					
25.	ฉันอยากฝึกคิดเลขบวกในใจได้เร็วและถูกต้อง					
26.	ฉันอยากฝึกเลขตัวเลขได้คล่องทั้งบนกระดาษและคิดในใจ					
27.	ฉันอยากฝึกท่องและใช้สูตรคูณได้คล่อง					
28.	ฉันต้องการฝึกหารเลขได้เร็วและถูกต้อง					
29.	ฉันอยากฝึก รับเงิน ทอนเงิน ได้อย่างถูกต้อง					
30.	ฉันสนใจฝึกการอ่านค่าของตัวเลขต่างๆทางสถิติได้					
31.	ฉันอยากฝึกให้สามารถใช้อุปกรณ์ ชั่ง ตวง วัด ได้อย่างถูกต้อง					
32.	ฉันอยากใช้เครื่องคิดเลขให้เก่ง					
33.	ฉันต้องการให้การฝึกและการเรียนรู้ การอ่าน การเขียน และความรู้คณิตศาสตร์ มาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างดี					
34.	ฉันต้องการออกเสียงภาษาไทยได้อย่างชัดเจน					
35.	ฉันต้องการออกเสียงตัวเลขทางคณิตศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง					
36.	ฉันต้องการฝึกตนเองให้สามารถสื่อสารภาษาไทยกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องตรงกัน					
37.	ฉันต้องการเข้าใจสิ่งที่คนไทยสื่อสาร					
38.	ฉันต้องการพูดกับคนไทยรู้เรื่อง					
39.	ฉันต้องการฝึกมารยาทในการสื่อสารกับคนไทยได้อย่างถูกต้อง					
40.	ฉันอยากเรียนรู้เรื่องภาษาไทย และคณิตศาสตร์ เพื่อปรับรายได้ให้สูงขึ้น					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มี
สัญชาติไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร
(ต่อ)

คำชี้แจง โปรดแสดงเครื่องหมาย ลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ตรงกับความเป็นจริง

ระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

	ความต้องการด้านทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
41.	ฉันต้องการเรียนรู้ภาษา และคณิตศาสตร์เพื่อเปลี่ยนอาชีพให้ดีขึ้น					
42.	ฉันต้องการฝึกภาษาและคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนางานที่ฉันทำให้ดีขึ้น					
43.	ฉันต้องการวิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องตามจริง					
44.	ฉันจำเป็นต้องมีการฝึกป้องกันตนเองจากการถูกล่อลวงในสังคม					
45.	ฉันต้องการฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ					
46.	ฉันต้องการฝึกให้ตนเองเป็นผู้มีเหตุผล					
47.	ฉันต้องการฝึกการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน					
48.	ฉันต้องการฝึกให้ตนเองมีความคิดริเริ่มใหม่					
49.	ฉันต้องฝึกสร้างหรือทำสิ่งต่างๆในแบบของตนเอง					
50.	ฉันต้องการพัฒนาตัวเองให้ได้รับความรู้ใหม่ๆ					
51.	ฉันต้องการให้ผู้สอนช่วยควบคุมการฝึกปฏิบัติต่างๆของฉัน					
52.	ฉันต้องการเพื่อนหรือหัวหน้างานของฉันช่วยสอนงาน					
53.	ฉันต้องการฝึกให้ตนเองคิดแนวใหม่ๆต่างจากเดิม					
54.	ฉันต้องการฝึกตนเองให้มีความคิดเชิงบวก					
55.	ฉันต้องการวิธีการและการฝึกสร้างสิ่งใหม่ๆที่ฉันทำได้จริง					
56.	ฉันอยากฝึกที่จะเข้าใจความแตกต่างระหว่างตัวฉันและผู้อื่น					
57.	ฉันต้องการเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม					
58.	ฉันต้องการเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมที่แตกต่างจาก ฉัน					
59.	ฉันต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม					
60.	ฉันต้องการนำเสนอหรือการแสดงทางวัฒนธรรมของฉันให้ผู้อื่นรับรู้ และเรียนรู้ร่วมกัน					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดแสดงเครื่องหมาย ลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ตรงกับความเป็นจริง

ระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

	ความต้องการด้านทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
61.	ฉันชอบการทำงานเป็นทีมและต้องการฝึกภาวะผู้นำ					
62.	ฉันต้องการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี					
63.	ฉันต้องการเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาและลดความขัดแย้ง					
64.	ฉันต้องการฝึกเทคนิคการพูดที่ดีและให้ประโยชน์					
65.	ฉันอยากฝึกให้ตัวเองรู้เท่าทันสื่อต่างๆ					
66.	ฉันอยากฝึกที่จะจำแนกประโยชน์และโทษของสื่อต่างๆได้					
67.	ฉันต้องการฝึกการสืบค้นข้อมูลที่ต้องใช้ ในสื่อต่างๆอย่างมีเทคนิค					
68.	ฉันต้องการรู้วิธีใช้สื่อในโลกยุคใหม่ต่างๆเหมาะสม					
69.	ฉันต้องการรู้วิธีวิเคราะห์ข่าวสารให้ได้ประโยชน์					
70.	ฉันอยากรู้วิธีการประเมินข้อมูลข่าวสารที่ใช้ได้จริง					
71.	ฉันต้องการรู้วิธีใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือเพื่อประโยชน์ในการใช้ข้อมูลออนไลน์					
72.	ฉันต้องการเรียนรู้วิธีถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นทาง คอมพิวเตอร์และออนไลน์					
73.	ฉันต้องการคำแนะนำ/คำชี้แนะให้ฉันรู้วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม					
74.	ฉันต้องการผู้ช่วยให้ฉัน รู้วิธีการแสวงหาความรู้ใหม่					
75.	ฉันอยากแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตัวเองกับผู้อื่น					
76.	ฉันต้องการวิธีประยุกต์วิธีการที่ฉันเรียนมาสู่ชีวิตประจำวันได้					
77.	ฉันต้องการเรียนวิธีการฝึกสติเพื่อใช้ในการเรียนรู้					
78.	ฉันต้องการฝึกความจำให้สามารถจำในวิชาความรู้ได้ดี					
79.	ฉันต้องการการฝึกหัดทางอาชีพ					
80.	ฉันต้องการให้มีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมอาชีพของฉันหรือการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมอาชีพของฉัน					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มี
สัญชาติไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร
(ต่อ)

คำชี้แจง โปรดแสดงเครื่องหมาย ลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ตรงกับความเป็นจริง

ระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

	ความต้องการด้านทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21	ระดับความเห็น				
		5	4	3	2	1
81.	ฉันต้องการการเรียนรู้ที่นำไปทำงานได้จริง					
82.	ฉันต้องการการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ					
83.	ฉันต้องการการฝึกประสบการณ์ที่หลากหลาย					
84.	ฉันต้องการการฝึกหัดประสบการณ์ที่มีที่ปรึกษาช่วยดูแล					
85.	ฉันต้องการค้นพบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวฉันเอง					
86.	ฉันต้องการกำหนดการเรียนรู้ในแบบของตัวเอง					
87.	ฉันอยากได้วิธีการ/แนวทางในการพัฒนาตัวของตัวเอง					
88.	ฉันต้องการค้นพบวิธีการและแนวทางการพัฒนาด้วยตัวของฉันเอง					
89.	ฉันต้องการวิธีปรับปรุงบุคลิกภาพ					
90.	ฉันต้องการรู้จักตนเองและวิธีการพัฒนาตนเองตามที่ฉันเป็น					
91.	ฉันต้องการวิธีพัฒนาจิตใจ ร่างกาย และสังคมไปด้วยกัน					
92.	ฉันต้องการครูหรือผู้ที่ช่วยฝึกศักยภาพของฉันออกมา					
93.	ฉันสนใจวิธีการฝึกจิตใจให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์					
94.	ฉันต้องการวิธีการแนะแนวทางที่เหมาะสมในการปรับตัวให้ทันโลก ยุคใหม่และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ					
95.	ฉันต้องการรักษาเอกลักษณ์ของเชื้อชาติของฉัน					
96.	ฉันอยากเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข					
97.	ฉันต้องการการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยเกื้อกูลซึ่งกันและกัน					
98.	ฉันต้องการเรียนรู้และใช้สิทธิทางกฎหมายของฉัน					
99.	ฉันต้องการการจัดการศึกษาและการใช้ชีวิตที่มีความสงบสุข					
100.	ฉันต้องการวิธีการการฝึกปฏิบัติการสร้างสันติสุขในชีวิตจริง					

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

သုတေသနမေးခွန်းလွှာ

ဘာသာရပ် ၂၁ ရာစုတွင်သင်ယူမှုစွမ်းရည်တိုးတက်ရန်လိုအပ်သည်

မြန်မာကျောင်းသား

မဟုတ်သောပညာရေးနှင့်အလွတ်သဘောပညာရေးစင်တာ Samut Sakhon ပြည်နယ်

ဖော်ပြချက်

ဤ မေးခွန်းလွှာသည် မြန်မာကျောင်းသားများ၏ ၂၁ ရာစု၏သင်ယူမှုစွမ်းရည်လိုအပ်ချက်အပေါ်ကျွန်ုပ်၏စာတမ်းတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သည်။

မဟုတ်သောပညာရေးနှင့်အလွတ်သဘောပညာရေးစင်တာ Samut Sakhon ပြည်နယ်

သုတေသနပြုသူသည်သက်ဆိုင်ရာစာတမ်းများကိုစုဆောင်းခြင်း၊လေ့လာခြင်း၊ အားလေ့လာခြင်းအားဖြင့်၂၁ရာစုကျောင်းသားများ၏လိုအပ်ချက်များကိုလေ့လာရန် အတွက်ဤသုတေသန၏ရည်ရွယ်ချက်များကိုအောက်ပါအတိုင်းခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလေ့လာခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်ဖြင့်အသုံးပြုသည်။ က Samut Sakhon ပြည်နယ်

ကိုယ်ပိုင်သတင်း

1. ၁။ ကျား၊

- 1. အထိ 2. အမျိုးသမီး

2. အသက်

- 15 - 20 နှစ် 21 - 25 နှစ် 26 - 30 နှစ်
- 31- 35 နှစ် 36 - 40 နှစ် အသက် ၄၁ နှစ်နှင့်အထက်

3. ပညာရေးအဆင့်

- မူလတန်း အလယ်တန်းအဆင့်ပညာရေး အထက်တန်းကျောင်

အပိုင်း ၂ ကျေးဇူးပြု။ ဖြေပါ

ကျေးဇူးပြုပြီးအမှတ်အသားပြုပါ

မှတ်ချက်အဆင့် 5 = အများဆုံး 4 = အလွန် 3 = အလယ်အလတ် 2 = နည်းနည်း 1 = အနည်းဆုံး

	စာရင်း	မှတ်ချက်အဆင့်				
		5	4	3	2	1
1.	ကျွန်ုပ်သည်စိတ်ဝင်စားပြီးထိုင်းစာဖတ်ခြင်းမြှင့်တင်ရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင်ပါဝင်လိုသည်					
2.	ငါစိတ်ဝင်စားတယ်အင်္ဂလိပ်စာလှုပ်ရှားမှုမှာပါဝင်ချင်တယ်					
3.	ငါထိုင်းစာကိုစနစ်တကျလေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
4.	တံဆိပ်အမျိုးမျိုးရဲ့အဓိပ္ပါယ်ကိုသိချင်တယ်။					
5.	ငါဆုပ်ကိုင်ပြုပြင်မှုများကိုလေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
6.	ငါကြားချင်တဲ့သီချင်းစာသားကိုဖတ်ချင်တယ်။					
7.	ယာဉ်ကြောဆိုင်းဘုတ်များသိရန်နှင့်နားလည်ရန်လိုသည်။					
8.	ငါလမ်းပေါ် ရှိရှိမိတ်လက္ခဏာကိုသိနားလည်ရန်လိုအပ်သည်					
9.	အများသုံးမော်တော်ယာဉ်များပေါ် ရှိစာများကိုကျွန်ုပ်သိရန်လိုအပ်သည်။					
10.	ငါတံဆိပ်ကပ်ခြင်းနှင့် tags များဖတ်နေလေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
11.	စာချုပ်စာတမ်းတွေ၊					
12.	ကျွန်တော်ဘဝမှာပုံနှိပ်မီဒီယာမှထိုင်းဘာသာကိုဖတ်ရတာနှစ်သက်တယ်။					
13.	နေ့စဉ်အွန်လိုင်းဘဝ တွင်အွန်လိုင်းမီဒီယာမှထိုင်းစာဖတ်လေ့ကျင့်ခြင်းကိုနှစ်သက်သည်။					
14.	ကျွန်ုပ်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိမီဒီယာများမှထိုင်းစာဖတ်လေ့ကျင့်ခြင်းကိုနှစ်သက်သည်။					
15.	ကျွန်ုပ်၏စာဖတ်ခြင်းအလေ့အကျင့်သည်စကားပြောခြင်း၊ နားထောင်ခြင်း၊ စာရေးခြင်းတွင်အသုံးဝင်ပါသည်					
16.	ငါအတိုကောက်ကိုဖတ်နိုင်ဖြစ်သင့်သည်။					
17.	ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းရေးချင်ပါတယ်					
18.	ကျွန်ုပ်ထိုင်းစာကိုမှန်ကန်စွာလေ့ကျင့်ချင်သည်။					
19.	အေဂျင်စီကိုမှန်ကန်စွာဆက်သွယ်ဖို့စာတစ်စောင်ရေးချင်ပါတယ်					
20.	သတ်ပုံခေါ်ခြင်းကိုမှန်ကန်စွာလေ့ကျင့်ရန်လိုသည်					

အပိုင်း ၂ ကျေးဇူးပြု။ ဖြေပါ

ကျေးဇူးပြုပြီးအမှတ်အသားပြုပါ

မှတ်ချက်အဆင့် 5 = အများဆုံး 4 = အလွန် 3 = အလယ်အလတ် 2 = နည်းနည်း 1 = အနည်းဆုံး

	စာရင်း	မှတ်ချက်အဆင့်				
		5	4	3	2	1
21.	ငါကြားနိုင်သည့်အရာများအပေါ်အကျဉ်းချုပ်ရေးသားရန်လေ့ကျင့်သင့်သည်။					
22.	ထိုင်းအက္ခရာတွေအက္ခရာတွေ၊ သရသံတွေ၊ လှလှပပ					
23.	ငါတကယ်အခါသမယများအတွက်အရေးအသားလေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
24.	ကျွန်ုပ်၏အလုပ်တိုးတက်စေရန်ထိုင်းစာအရေးအသားကိုလေ့ကျင့်လိုသည်။					
25.	ငါသည်ငါ့စိတ်ကိုအမြန်နှင့်တိကျသောအပြုသဘောတွက်ချက်မှုကျင့်သုံးချင်တယ်။					
26.	ငါစက္ကူပေါ်မှာရောငါ့စိတ်ထဲမှာနှစ်မျိုးစလုံးအနုတ်ကျွမ်းကျင်စွာလေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
27.	မြောက်စားခြင်းဇယားကိုကျွမ်းကျင်စွာအသုံးပြုချင်ပါတယ်					
28.	နံပါတ်များကိုမြန်မြန်ဆန်ဆန်မှန်ကန်စွာခွဲဝေချင်ပါတယ်					
29.	ငါငွေရှာလေ့ကျင့်ခြင်းနှင့်ငွေကိုစနစ်တကျပြောင်းလဲချင်တယ်။					
30.	ငါစာရင်းအင်းနံပါတ်များကို၏စာဖတ်လေ့ကျင့်ဖို့စိတ်ဝင်စားမိပါတယ်။					
31.	တိုင်းတာကိုရိယာကိုမှန်မှန်ကန်ကန်သုံးတတ်ရန်လေ့ကျင့်ချင်ပါတယ်					
32.	ဂဏန်းတွက်စက်ကိုသုံးလို့ကောင်းတယ်။					
33.	ငါစာဖတ်ခြင်း၊ အရေးအသားနှင့်သင်္ချာအသိပညာလေ့ကျင့်ခြင်းနှင့်လေ့လာသင်ယူချင်တယ်။ အဖြစ်ကောင်းစွာနေ့စဉ်အသက်တာ၌အသုံးပြုခံရဖို့					
34.	ထိုင်းကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောချင်ပါတယ်					
35.	သင်္ချာနံပါတ်တွေကိုမှန်မှန်ကန်ကန်အသံထွက်ချင်တယ်။					
36.	ငါကိုယ်တိုင်ထိုင်းဘာသာနှင့်အခြားသူများ နှင့်ကောင်းမွန်စွာပြောဆိုဆက်သွယ်နိုင်စေရန်လေ့ကျင့်လိုသည်။					
37.	ထိုင်းလူမျိုးတွေဘာဆက်သွယ်တယ်ဆိုတာငါနားလည်ချင်တယ်။					
38.	ငါသိတဲ့ထိုင်းလူမျိုးတွေနဲ့စကားပြောချင်တယ်					
39.	ကျွန်ုပ်သည်ထိုင်းလူမျိုးများနှင့်ဆက်သွယ်ရာတွင်ကောင်းမွန်သောကျင့်ဝတ်ကျင့်သုံးလိုသည်။					
40.	ကျွန်တော်ထိုင်းဘာသာစကား လေ့လာချင်ပါတယ် နှင့်သင်္ချာ ဝင်ငွေပိုမိုမြင့်မားဖို့ညှိရန်					

အပိုင် 2 ကျေးဇူးပြု။ ဖြေပါ

ကျေးဇူးပြုပြီးအမှတ်အသားပြပါ

မှတ်ချက်အဆင့် 5 = အများဆုံး 4 = အလွန် 3 = အလယ်အလတ် 2 = နည်းနည်း 1 = အနည်းဆုံး

	စာရင်း	မှတ်ချက်အဆင့်				
		5	4	3	2	1
41.	ဘာသာစကားသင်ယူချင်ပါတယ် နှင့်အလုပ်အကိုင်များကိုပိုကောင်းအောင်ပြောင်းလဲပစ်ရန်သင်ချင်					
42.	ငါပိုကောင်းတဲ့အလုပ်တိုးတက်အောင်ဘာသာစကား နဲ့သင်ချင်လေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
43.	ငါအခြေအနေကိုတိကျစွာခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာချင်တယ်။					
44.	ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမထင်မှတ်သောဖြစ်ခြင်း မှကာကွယ်ရန်ကျွန်ုပ်သည်လေ့ကျင့်မှုအချို့လိုအပ်သည်။					
45.	ငါစနစ်တကျစဉ်းစားတွေးခေါ်လေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
46.	ငါလေ့ကျင့်ချင်တယ်သင့်ကိုယ်သင်ကျိုးကြောင်း ဆီလျော်တဲ့လူတစ်ယောက်လုပ်ပါ					
47.	ငါနေ့စဉ်ဘဝပြproblemsနာများကိုဖြေရှင်း ခြင်းလေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
48.	ငါစိတ်ကူးများအသစ်ယူရန်ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
49.	ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ဖန်တီးတာ၊					
50.	ငါအသစ်သောဗဟုသုတရဖို့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖွံ့ဖြိုးချင်တယ်။					
51.	ငါသင်တန်းပို့ချငါ့ကိုငါ့အလေ့အကျင့်ကိုထိန်း ချုပ်ကူညီချင်တယ်။					
52.	ငါ့ကိုသင်ပေးဖို့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် (သို့)ကြီးကြပ်ရေးမှူး လိုတယ်။					
53.	ငါကိုယ့်ကိုယ်ကိုလေ့ကျင့်ချင်တယ်၊ နည်းလမ်းအသစ်တွေနဲ့ကွဲပြားတဲ့နည်းလမ်းတွေ။					
54.	ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအကောင်းမြင်တတ်အောင်လေ့ကျင့်ချင်တယ်					
55.	ငါတကယ်လုပ်နိုင်တဲ့အရာအသစ်တွေကိုဖန်တီးရန်ကျွန်ုပ်သည်နည်း လမ်းများနှင့်လေ့ကျင့်မှုလိုအပ်သည်။					
56.	ငါကိုယ်တိုင်နဲ့တခြားသူတွေရဲ့ခြားနားချက်ကိုနား လည်အောင်လေ့ကျင့်ချင်တယ်။					

အပိုင်း ၂ ကျေးဇူးပြု။ ဖြေပါ

ကျေးဇူးပြုပြီးအမှတ်အသားပြပါ

မှတ်ချက်အဆင့် 5 = အများဆုံး 4 = အလွန် 3 = အလယ်အလတ် 2 = နည်းနည်း 1 = အနည်းဆုံး

	စာရင်း	မှတ်ချက်အဆင့်				
		5	4	3	2	1
57.	ငါယဉ်ကျေးမှုကွဲပြားခြားနားမှုကိုသင်ယူချင်တယ်					
58.	ငါကငါ့ထံမှကွဲပြားခြားနားသောလူနေမှုပုံစံနှင့်ယဉ်ကျေးမှုကိုနားလည်ချင်တယ်။					
59.	ငါယဉ်ကျေးမှုများအကြားဖလှယ်ခြင်းနှင့်လေ့လာသင်ယူချင်တယ်။					
60.	ကျွန်ုပ်၏ယဉ်ကျေးမှုကိုအခြားသူများအားအတူတကွ သိ၍ သင်ယူနိုင်ရန်တင်ဆက်လိုသည်။					
61.	ငါအဖွဲ့လိုက်အလုပ်လုပ်ရတာကြိုက်တယ်။ ခေါင်းဆောင်မှုကိုလေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
62.	ငါကတခြားသူတွေနဲ့ဘယ်လိုအဆင်ပြေမလဲဆိုတာကိုလေ့လာချင်တယ်။					
63.	ပြproblemsနာတွေကိုဘယ်လိုဖြေရှင်းရမယ်၊					
64.	ငါကောင်းသောနှင့်အထောက်အကူဖြစ်စေစကားပြောနည်းစနစ်လေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
65.	ငါမီဒီယာကိုသတိထားမိဖြစ်ဖို့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလေ့ကျင့်ချင်တယ်။					
66.	မီဒီယာရဲ့ကောင်းကျိုးနဲ့ဆိုးကျိုးတွေကိုဖော်ထုတ်ချင်တယ်။					
67.	ငါအသုံးပြုရန်လိုအပ်သည်စုံစမ်းမှုလေ့ကျင့်ချင်တယ်။ အမျိုးမျိုးသောမီဒီယာ၌တည်၏					
68.	ခေတ်သစ်ကမ္ဘာမှာမီဒီယာကိုဘယ်လိုစနစ်တကျသုံးရမယ်ဆိုတာငါသိချင်တယ်။					
69.	ငါအကျိုးဖြစ်ထွန်းရန်သတင်းများကိုခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာဖို့ဘယ်လိုသိရန်ချင်တယ်။					
70.	ငါလက်တွေ့ကျတဲ့သတင်းအချက်အလက်အကဲဖြတ်ရန်ဘယ်လိုသိရန်ချင်ပါတယ်။					
71.	အွန်လိုင်းအသုံးပြုမှုအတွက်ကွန်ပျူတာနှင့်မိုဘိုင်းပစ္စည်းများကိုမည်သို့အသုံးပြုရမည်ကိုကျွန်ုပ်သိချင်ပါသည်။					
72.	အခြားသူများနှင့်သတင်းအချက်အလက်များကိုမည်သို့ပို့ဆောင်ရန်နှင့်လဲလှယ်ပုံကိုလေ့လာရန်လိုသည် ကွန်ပျူတာများနှင့်အွန်လိုင်း					

အပိုင် 2 ကျေးဇူးပြု။ ဖြေပါ

ကျေးဇူးပြုပြီးအမှတ်အသားပြပါ

မှတ်ချက်အဆင့် 5 = အများဆုံး 4 = အလွန် 3 = အလယ်အလတ် 2 = နည်းနည်း 1 = အနည်းဆုံး

	စာရင်း	မှတ်ချက်အဆင့်				
		5	4	3	2	1
73.	ငါ့ကိုသင့်လျော်သောသင်ယူမှုနည်းစနစ်ပေးရန်အကြံဉာဏ် / အကြံပြုချက်များလိုအပ်သည်။					
74.	ငါ့ကိုကူညီဖို့တစ်ယောက်ယောက်လိုအပ်တယ် ဗဟုသုတအသစ်ရှာဖွေနည်းကိုသိပါ					
75.	ငါသည်ငါ့ကိုယ်ပိုင်အတွေ့အကြုံများကိုအခြားသူများအား မျှဝေချင်တယ်။					
76.	ငါနေ့စဉ်ဘဝအတွက်ငါ့လေ့လာသင်ယူသောနည်းစနစ်များ လျှောက်ထားနိုင်ချင်တယ်။					
77.	ငါသင်ယူမှုများအတွက်သတိလေ့ကျင့်ဖို့ဘယ်လိုလေ့လာသင်ယူချင်တယ်။					
78.	မှတ်ဉာဏ်ဆိုင်ရာဘာသာရပ်များတွင်ကောင်း စွာမှတ်မိနိုင်စေရန်ကျွန်ုပ်၏မှတ်ဉာဏ်ကိုလေ့ကျင့်ချင်သည်။					
79.	ငါပရော်ဖက်ရှင်နယ်လေ့ကျင့်ရေးလိုအပ်ပါတယ်					
80.	ကျွန်ုပ်၏အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းကိုတိုး တက်စေသည့်သင်ယူမှုကိုလိုချင်သည်					
81.	ငါလက်တွေ့ကျတဲ့ကြောင်းသင်ယူဖို့လိုအပ်ပါတယ်။					
82.	ငါလေ့ကျင့်ရေး သင်ယူမှုချင်တယ်။					
83.	ငါအတွေ့အကြုံလေ့ကျင့်ရေးအမျိုးမျိုးလိုအပ်ပါတယ်။					
84.	ငါဆရာနှင့်အတူအတွေ့အကြုံအချို့ချင်ပါတယ်					
85.	ကိုယ့်အတွက်အဆင်ပြေမည့်သင်ယူမှုနည်းလမ်း တစ်ခုကိုကျွန်ုပ်ရှာဖွေချင်ပါသည်။					
86.	ငါသည်ငါ့ကိုယ်ပိုင်သင်ယူမှုကိုသတ်မှတ်ချင်တယ်။					
87.	ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတိုးတက်အောင်နည်းလမ်း / ချဉ်းကပ်နည်းလိုချင်ပါတယ်					
88.	ငါသည်ငါ့ကိုယ်ပိုင်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဆိုင်ရာနည်းလမ်းများနှင့်ချဉ်း ကပ်မှုရှာဖွေတွေ့ရှိချင်ပါတယ်။					
89.	ကျွန်ုပ်၏စရိုက်ကိုတိုးတက်အောင်နည်းလမ်းတစ်ခုကျွန်ုပ်လိုအပ်သည်။					
90.	ငါသည်ကိုယ်အလိုအလျောက်သိလို။ ၊ ငါဖြစ်သကဲ့သို့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမည်သို့ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေမည်နည်း။					

အပိုင်း ၂ ကျေးဇူးပြု။ ဖြေပါ

ကျေးဇူးပြုပြီးအမှတ်အသားပြပါ

မှတ်ချက်အဆင့် 5 = အများဆုံး 4 = အလွန် 3 = အလယ်အလတ် 2 = နည်းနည်း 1 = အနည်းဆုံး

	စာရင်း	မှတ်ချက်အဆင့်				
		5	4	3	2	1
91.	ကျွန်ုပ်၏စိတ်၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်လူ့အဖွဲ့အစည်းကိုအတူတကွတိုးတက်စေရန်နည်းလမ်းတစ်ခုလိုအပ်သည်။					
92.	ကျွန်ုပ်၏စွမ်းရည်ကိုလေ့ကျင့်ရန်အတွက်ဆရာတစ်ယောက် (သို့) တစ်ယောက်ယောက်လိုအပ်သည်။					
93.	ငါဟာပြီးပြည့်စုံတဲ့လူသားတစ် ဦး ဖြစ်လာဖို့စိတ်ကိုဘယ်လိုလေ့ကျင့်ရမလဲဆိုတာစိတ်ဝင်စားတယ်။					
94.	ငါခေတ်သစ်ကမ္ဘာနှင့်၎င်း၏ပြောင်းလဲမှုနှင့်အတူတက်စောင့်ရှောက်ရန်သင့်လျော်သောလမ်းညွှန်မှုလိုအပ်ပါတယ်					
95.	ငါကငါ့ရဲ့လူမျိုးရေးလက္ခဏာကိုဆက်ထိန်းထားချင်တယ်					
96.	တခြားသူတွေနဲ့ဘယ်လိုပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေရမလဲဆိုတာသင်ယူချင်ပါတယ်					
97.	အပြန်အလှန်မှီခိုမှုနှင့်အပြန်အလှန်ပံ့ပိုးမှုများကိုတိုးမြှင့်ပေးသောသင်ကြားမှုကိုကျွန်ုပ်လိုချင်သည်။					
98.	ကျွန်ုပ်၏တရားဝင်အခွင့်အရေးများကိုလေ့လာပြီးကျင့်သုံးလိုပါသည်။					
99.	ငြိမ်းချမ်းတဲ့လေ့လာမှုနဲ့နေထိုင်မှုကိုလိုချင်တယ်					
100.	ငါတကယ့်ဘဝငြိမ်းချမ်းမှုဖော်ခြင်းအလေ့အကျင့်လိုသည်။					

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ตารางหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence :
IOC)

ของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์
ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจง

ตารางหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์เรื่องความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้ารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านลงความเห็นถึงประเด็นดังต่อไปนี้ว่ามีความสอดคล้องตามแนวคิดและประเด็นที่ศึกษาพร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสม โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้แสดงเครื่องหมาย ลงในช่องที่ผู้วิจัยได้กำหนดค่าไว้ดังนี้

+1 หมายถึง สอดคล้องกับคำนิยาม

0 หมายถึง ไม่สามารถออกความคิดเห็น

- 1 หมายถึง ไม่สอดคล้องกับคำนิยาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป	
		1	2	3	4	5		
1	เพศ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
2	อายุ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
3	ท่านเรียนที่สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ในระดับชั้นใด	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
4	สัญชาติ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้

หมายเหตุ

ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้พบทวนประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่ตรงกับหลักการในการศึกษางานวิจัย อาทิ รายได้มีความสอดคล้องกับประเด็นในการศึกษาอย่างไร

ตอนที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	สรุป
		1	2	3	4	5		
1.	ฉันสนใจและอยากเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
2.	ฉันสนใจและอยากเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
3.	ฉันอยากฝึกอ่านภาษาไทยให้ถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
4.	ฉันต้องการรู้และเข้าใจความหมายของป้ายข้อความต่างๆ	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
5.	ฉันอยากฝึกจับประเด็นหรือสรุปความจากสิ่งที่อ่านได้	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
6.	ฉันอยากอ่านเนื้อเพลงที่ฉันชอบฟังได้	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
7.	ฉันจำเป็นต้องรู้และเข้าใจสัญลักษณ์จราจร	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
8.	ฉันจำเป็นต้องรู้และเข้าใจป้ายบอกทางต่างๆบนท้องถนน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
9.	ฉันจำเป็นต้องรู้และเข้าใจข้อความบนรถสาธารณะ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
10.	ฉันต้องการฝึกอ่านป้ายฉลากและป้ายสินค้าต่างๆ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
11.	ฉันจำเป็นต้องฝึกอ่านหนังสือสัญญาหรือหนังสือราชการต่างๆ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
12.	ฉันชอบฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
13.	ฉันชอบฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อออนไลน์ในชีวิตประจำวัน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	สรุป
		1	2	3	4	5		
14.	ฉันชอบฝึกอ่านภาษาไทยจากสื่อรอบตัว เช่น เมนูอาหาร	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
15.	การฝึกอ่านของฉันต้องใช้ประโยชน์ได้ใน การพูด การฟัง การเขียน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
16.	ฉันควรอ่านอักษรย่อได้	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
17.	ฉันอยากฝึกเขียนประวัติส่วนตัว	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
18.	ฉันต้องการฝึกเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
19.	ฉันอยากเขียนหนังสือสำหรับติดต่อหน่วยงานได้ถูกต้อง	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
20.	ฉันจำเป็นต้องฝึกเขียนตามคำบอกได้ถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
21.	ฉันควรได้รับการฝึกเขียนสรุปความจากเรื่องที่ฟังได้	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
22.	ฉันชอบเขียนตัวหนังสือภาษาไทยทั้ง พยัญชนะ สระ เครื่องหมายต่างๆ ได้อย่างสวยงาม	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
23.	ฉันอยากฝึกเขียนเพื่อใช้ในโอกาสต่างๆได้จริง เช่น เขียนจดหมายกลางานหรือบอกความต้องการต่างๆ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
24.	ฉันต้องการฝึกเขียนภาษาไทยที่พัฒนาการทำงานของฉัน เช่น งานธุรการ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
25.	ฉันอยากฝึกคิดเลขบวกในใจได้เร็วและถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
26.	ฉันอยากฝึกเลขตัวเลขได้คล่องทั้งบนกระดาษและคิดในใจ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
27.	ฉันอยากฝึกท่องและใช้สูตรคูณได้คล่อง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
28.	ฉันต้องการฝึกหารเลขได้เร็วและถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความต้องการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาเมียนมาร์ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร (ต่อ)

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	สรุป
		1	2	3	4	5		
29.	ฉันอยากฝึก รับเงิน ทอนเงิน ได้อย่างถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
30.	ฉันสนใจฝึกการอ่านค่าของตัวเลขต่างๆทางสถิติได้	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
31.	ฉันอยากฝึกให้สามารถใช้อุปกรณ์ ชั่ง ตวง วัด ได้อย่างถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
32.	ฉันอยากใช้เครื่องคิดเลขให้เก่ง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
33.	ฉันต้องการให้การฝึกและการเรียนรู้ การอ่าน การเขียน และความรู้คณิตศาสตร์ มาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างดี	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
34.	ฉันต้องการออกเสียงภาษาไทยได้อย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
35.	ฉันต้องการออกเสียงตัวเลขทางคณิตศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
36.	ฉันต้องการฝึกตนเองให้สามารถสื่อสารภาษาไทยกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องตรงกัน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
37.	ฉันต้องการเข้าใจสิ่งที่คนไทยสื่อสาร	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
38.	ฉันต้องการพูดกับคนไทยรู้เรื่อง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
39.	ฉันต้องการฝึกมารยาทในการสื่อสารกับคนไทยได้อย่างถูกต้อง เช่น ขอโทษ ขอขอบคุณ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
40.	ฉันอยากเรียนรู้เรื่องภาษาไทย และคณิตศาสตร์ เพื่อปรับรายได้ให้สูงขึ้น	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
41.	ฉันต้องการเรียนรู้ภาษา และคณิตศาสตร์เพื่อเปลี่ยนอาชีพให้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
42.	ฉันต้องการฝึกภาษาและคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนางานที่ฉันทำให้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
43.	ฉันต้องการวิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้องตามจริง	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
44.	ฉันจำเป็นต้องมีการฝึกป้องกันตนเองจากการถูกหลอกลวงในสังคม	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
45.	ฉันต้องการฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
46.	ฉันต้องการฝึกให้ตนเองเป็นผู้มีเหตุผล	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
47.	ฉันต้องการฝึกการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
48.	ฉันต้องการฝึกให้ตนเองมีความคิดริเริ่มใหม่	-1	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
49.	ฉันต้องฝึกสร้างหรือทำสิ่งต่างๆในแบบของตนเอง	-1	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	สรุป
		1	2	3	4	5		
50.	ฉันต้องการพัฒนาตัวเองให้ได้รับความรู้ใหม่ๆ	-1	1	1	1	1	0.6	ใช้ได้
51.	ฉันต้องการให้ผู้สอนช่วยควบคุมการฝึกปฏิบัติต่างๆของฉัน	-1	1	1	1	1	0.6	ใช้ได้
52.	ฉันต้องการเพื่อนหรือหัวหน้างานของฉันช่วยสอนงาน	-1	1	1	1	1	0.6	ใช้ได้
53.	ฉันต้องการฝึกให้ตนเองคิดแนวใหม่ๆต่างจากเดิม	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
54.	ฉันต้องการฝึกตนเองให้มีความคิดเชิงบวก	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
55.	ฉันต้องการวิธีการและการฝึกสร้างสิ่งใหม่ๆที่ฉันทำได้จริง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
56.	ฉันอยากฝึกที่จะเข้าใจความแตกต่างระหว่างตัวฉันและผู้อื่น	-1	1	1	1	1	0.6	ใช้ได้
57.	ฉันต้องการเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
58.	ฉันต้องการเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากฉัน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
59.	ฉันต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
60.	ฉันต้องการนำเสนอหรือการแสดงทางวัฒนธรรมของฉันให้ผู้อื่นรับรู้และเรียนรู้ร่วมกัน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
61.	ฉันชอบการทำงานเป็นทีมและต้องการฝึกภาวะผู้นำ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
62.	ฉันต้องการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
63.	ฉันต้องการเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาและลดความขัดแย้ง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
64.	ฉันต้องการฝึกเทคนิคการพูดที่ดีและให้ประโยชน์	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
65.	ฉันอยากฝึกให้ตัวเองรู้เท่าทันสื่อต่างๆ	0	1	0	1	1	0.6	ใช้ได้
66.	ฉันอยากฝึกที่จะจำแนกประโยชน์และโทษของสื่อต่างๆได้	0	1	0	1	1	0.6	ใช้ได้
67.	ฉันต้องการฝึกการสืบค้นข้อมูลที่ต้องใช้ ในสื่อต่างๆอย่างมีเทคนิค	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
68.	ฉันต้องการรู้วิธีใช้สื่อในโลกยุคใหม่ต่างๆเหมาะสม	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
69.	ฉันต้องการรู้วิธีวิเคราะห์ข่าวสารให้ได้ประโยชน์	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
70.	ฉันอยากรู้วิธีการประเมินข้อมูลข่าวสารที่ใช้ได้จริง	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
71.	ฉันต้องการรู้วิธีใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือเพื่อประโยชน์ในการใช้ข้อมูลออนไลน์	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
72.	ฉันต้องการเรียนรู้วิธีถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นทาง คอมพิวเตอร์และออนไลน์	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
73.	ฉันต้องการคำแนะนำ/คำชี้แนะให้ฉันรู้วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
74.	ฉันต้องการผู้ช่วยให้ฉัน รู้วิธีการแสวงหาความรู้ใหม่	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
75.	ฉันอยากแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตัวฉันเองกับผู้อื่น	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้

ข้อ	รายการพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	สรุป
		1	2	3	4	5		
76.	ฉันต้องการวิธีประยุกต์วิธีการที่ฉันเรียนมาสู่ชีวิตประจำวันได้	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
77.	ฉันต้องการเรียนวิธีการฝึกสติเพื่อใช้ในการเรียนรู้	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
78.	ฉันต้องการฝึกความจำให้สามารถจำในวิชาความรู้ได้ดี	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
79.	ฉันต้องการการฝึกหัดทางอาชีพ	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
80.	ฉันต้องการให้มีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมอาชีพของฉันหรือการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมอาชีพของฉัน	0	1	0	1	1	0.6	ใช้ได้
81.	ฉันต้องการการเรียนรู้ที่นำไปทำงานได้จริง	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
82.	ฉันต้องการการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
83.	ฉันต้องการการฝึกประสบการณ์ที่หลากหลาย	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
84.	ฉันต้องการการฝึกหัดประสบการณ์ที่มีที่ปรึกษาช่วยดูแล	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
85.	ฉันต้องการค้นพบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวฉันเอง	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
86.	ฉันต้องการกำหนดการเรียนรู้ในแบบของตัวเอง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
87.	ฉันอยากได้วิธีการ/แนวทางในการพัฒนาตัวของฉันเอง	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
88.	ฉันต้องการค้นพบวิธีการและแนวทางการพัฒนาด้วยตัวของฉันเอง	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
89.	ฉันต้องการวิธีปรับปรุงบุคลิกภาพ	-1	1	1	1	1	0.6	ใช้ได้
90.	ฉันต้องการรู้จักตนเองและวิธีการพัฒนาตนเองตามที่ฉันเป็น	-1	1	1	1	1	0.6	ใช้ได้
91.	ฉันต้องการวิธีพัฒนาจิตใจ ร่างกาย และสังคมไปด้วยกัน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
92.	ฉันต้องการครูหรือผู้ที่ช่วยฝึกศักยภาพของฉันออกมา	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
93.	ฉันสนใจวิธีการฝึกจิตใจให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
94.	ฉันต้องการวิธีการแนะแนวทางที่เหมาะสมในการปรับตัวให้ทันโลกยุคใหม่และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
95.	ฉันต้องการรักษาเอกลักษณ์ของเชื้อชาติของฉัน	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
96.	ฉันอยากเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
97.	ฉันต้องการการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยเกื้อกูลซึ่งกันและกัน	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
98.	ฉันต้องการเรียนรู้และใช้สิทธิทางกฎหมายของฉัน	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
99.	ฉันต้องการการจัดการศึกษาและการใช้ชีวิตที่มีความสงบสุข	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
100.	ฉันต้องการวิธีการการฝึกปฏิบัติการสร้างสันติสุขในชีวิตจริง	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ที่ อว 8606 (นฐ)/ 1๖๔4

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ชนันภรณ์ อารีกุล

ด้วยนางสาวธันยรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาดนตรีและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร”

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิวไรรัตน์ นันทนิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 034-218-808

โทรสาร 034-243-435

ปรัชญา : มุ่งมั่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษบัณฑิตศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ที่ อว 8606 (นฐ)/1๕๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อัญชลี ปลื้มตา

ด้วยนางสาวธันยรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาด้านจิตวิทยาและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้มีสัญชาติไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร”

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิวรัตน์ นันทานิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 034-218-808

โทรสาร 034-243-435

ปรัชญา : มุ่งมั่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษบัณฑิตศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร. ภายใน 22500
 ที่ อว 8606(นฐ)/ 1446 วันที่ 5 มีนาคม 2563
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย
 เรียน อาจารย์ ดร.นิรุทธ์ วัฒนภาส

ด้วยนางสาวฉันทรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
 สาขาวิชาการศึกษาดนตรีและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำ
 วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาไม่มีสัญชาติไทย
 ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร”

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะ
 ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิวรัตน์ นันทานิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร. ภายใน 22500
 ที่ อว 8606(นฐ)/ 1๕๖๔ วันที่ 5 มีนาคม 2563
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องวิจัย
 เรียน อาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ

ด้วยนางสาวธันยรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาด้านชีวิตและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาไม่มีสัญชาติไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร”

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร. ภายใน 22500

ที่ อว 8606(นฐ)/ 1448

วันที่ 5 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พรรณภัทร ปลั่งศรีเจริญสุข

ด้วยนางสาวธันยรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาด้านชีวิตและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้มีสัญชาติไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร”

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิวไรรัตน์ นันทานิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8606 (นฐ)/1๕๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอลดลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษตามอัธยาศัย เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ด้วย นางสาวธันยรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาดลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร” มีความประสงค์จะขอลดลงเครื่องมือ
วิจัยกับนักศึกษาในมูลนิธิเพื่อเยาวชนบท ที่ไม่มีสัญชาติไทย จำนวน 30 คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือวิจัยให้นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จู่ไรรัตน์ นันทานิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 034-218-808

โทรสาร 034-243-435

ปรัชญา : มุ่งมั่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษบัณฑิตศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ที่ อว 8606 (นฐ)/ 1780

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอลดลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการมูลนิธิเพื่อเยาวชนชนบท

ด้วย นางสาวธันยรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาดนตรีและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร” มีความประสงค์จะขอลดลงเครื่องมือ
วิจัยกับนักศึกษาในมูลนิธิเพื่อเยาวชนชนบท ที่ไม่มีสัญชาติไทย จำนวน 30 คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือวิจัยให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิวไรรัตน์ นันทานิช)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 034-218-808

โทรสาร 034-243-435

ปรัชญา : มุ่งมั่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษบัณฑิตศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ที่ อว 8606 (นฐ)/ 1๗81

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

ด้วย นางสาวธันยรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาดนตรีและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร” มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวม
ข้อมูลจากนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จู่ไรรัตน์ นันทานิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 034-218-808

โทรสาร 034-243-435

ปรัชญา : มุ่งมั่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษบัณฑิตศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ที่ อว 8606 (นฐ)/ ๑๖๘๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 มีนาคม 2563

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ในการขอลายภาพ

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

ด้วย นางสาวฉันทรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาด้านชีวิตและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร” มีความประสงค์จะขอลายภาพ
บรรยากาศการจัดการเรียนการสอนในศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมือง
จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขออนุญาตจากท่านโปรดแจ้งผู้
เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการถ่ายภาพของนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จู่ไรรัตน์ นันทนิช)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ 034-218-808
โทรสาร 034-243-435

ปรัชญา : มุ่งมั่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษบัณฑิตศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ที่ อว 8606 (นฐ)/ ๑๙๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

ด้วย นางสาวอัญรัตน์ เสริมเสนาพร รหัสประจำตัว 60251202 นักศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาดลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสมุทรสาคร” มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ผู้
เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาผู้ไม่มีสัญชาติไทย ในศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียน
และการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งผู้
เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จรูรีรัตน์ นันทานิช)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 034-218-808

โทรสาร 034-243-435

ปรัชญา : มุ่งมั่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษบัณฑิตศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวธันยรัตน์ พัฒนวรรณท์ เสริมเสนาพร
วัน เดือน ปี เกิด	8 กุมภาพันธ์ 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดนนทบุรี
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย Bachelor of Education in Early Childhood Education B. Ed. (Early Childhood Education) . ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์ Master of Education (Lifelong Education and Human Development) M.Ed. (Lifelong Education and Human Development)
ที่อยู่ปัจจุบัน	28 Politan Rive ตำบลบางกระสอ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11000
ผลงานตีพิมพ์	- แบบฝึกพัฒนาความฉลาด 8 ด้าน สำหรับเด็กปฐมวัย - แบบฝึกคณิตคิดไวสำหรับเด็กปฐมวัย - แบบทดสอบพัฒนาการเด็กปฐมวัย - แบบฝึกเสริมความสามารถด้านความทรงจำของผู้สูงอายุ
รางวัลที่ได้รับ	- ผู้นำนักศึกษา โดย สถาบันราชภัฏพระนคร - รองประธานสมาพันธ์เอสเอ็มอีไทย จังหวัดนนทบุรี ฝ่ายประสานงาน ต่างประเทศ - รองประธานสมาพันธ์เอสเอ็มอีไทย จังหวัดนนทบุรี ฝ่ายส่งเสริม SME Shop - ครูใหญ่ โรงเรียนวัดพุทธานุสรณ์ FREMONT, CA U.S.A โครงการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ สังกัดคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย - นักออกแบบของเล่น เกมส์ กิจกรรมสั้นทางการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ สำหรับมนุษย์